

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

451268

A pozsonyi kir. kath. főgymnasium
tanári könyvtára.

094

32

Történelem.

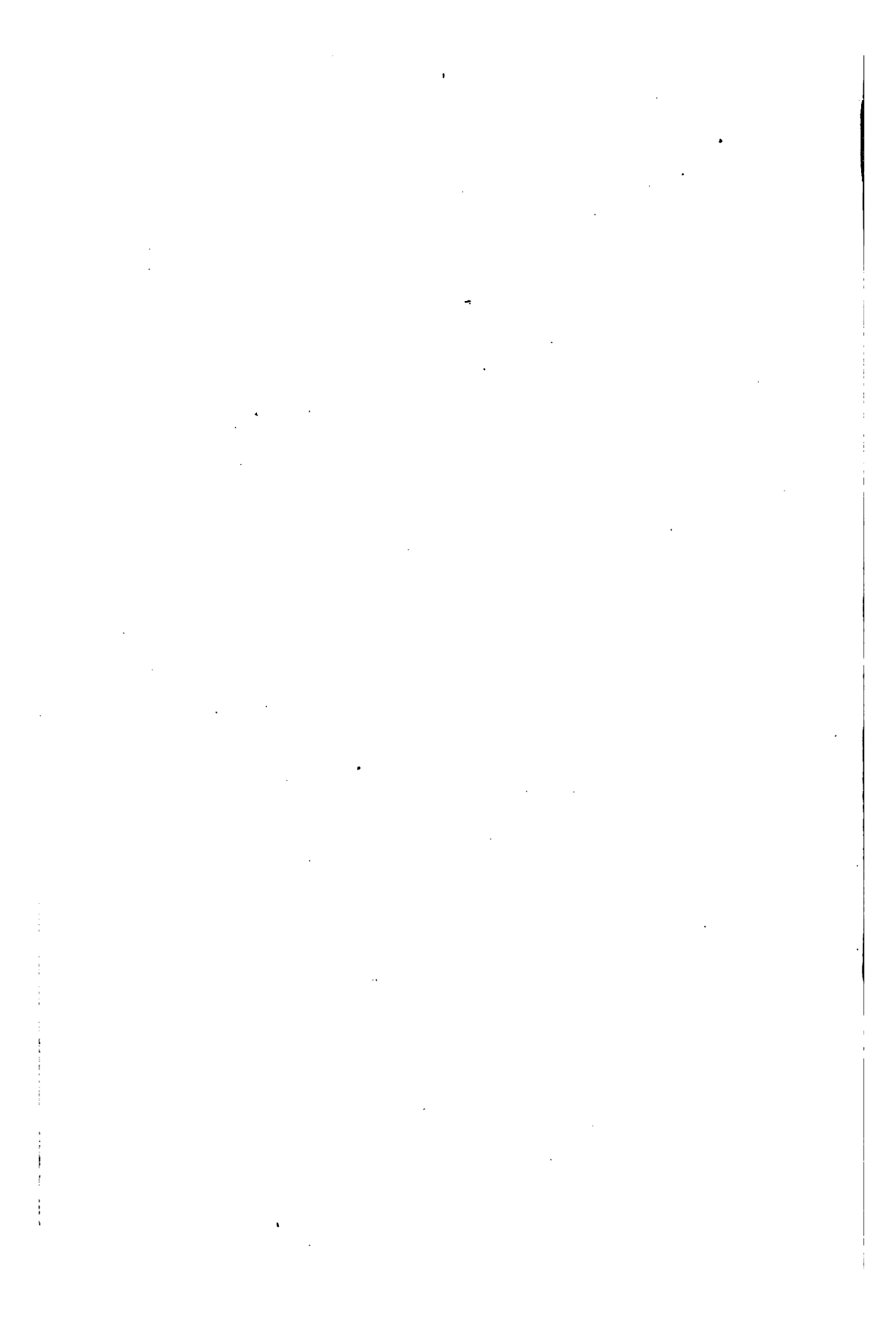
86 42. ~~161~~ szám.

42

161

63 hr 15862 / 71
20.

Fraknoi, Vilmos.

A

NÁDORI ÉS ORSZÁGBÍROÍ

HIVATAL

III 86

EREDETE ÉS HATÁSKÖRÉNEK

TÖRTÉNETI KIFEJLÖDÉSE.

POZSONYI KIR. FŐGYMNASIUM
TANÁRI KÖNYVTÁR.

IRTA

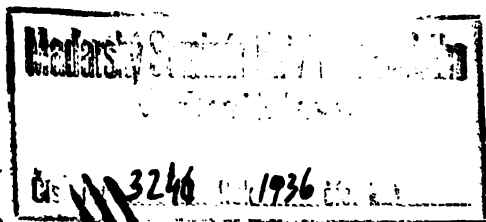
FRANKL VILMOS.

PESTEN, 1863.

KIADJA PFEIFFER FERDINÁND.

JN
2094
F82

Nyomtatott Emich Gusztáv m. akad. nyomdásznál.

8 A. 9175-240

NAGYSÁGOS

PAULER TIVADAR ÚR

K. TANÁCSOS, M. K. EGYETEMI É. NAGYSÁGOS RECTOR,

NY. R. JOGTANÁRNAK SAT.

tisztelete jeléül ajánlja

a szerző.

1862. február havában a m. k. egyetem az idősze-
rinti nagyságos Rectorának nagylelkű ajánlata folytán,
a jog- és államtudományi kar a következő pályakérdést
tűzte ki: „Fejtsék ki a nádori és ország-
bírói hivatal eredete és hatásköre.“

A m. k. egyetem ujjaalakításának 82-ik emléknep-
ján 1862. sz. Ivánhó 25-én kiosztott jutalmak egyikét e
sorok írójának pályaműve nyerte.

A t. bírálók kedvező jelentése, valamint a dolgozat
tárgyának történeti érdeke és fontossága: indítottak
arra, hogy azt mindenoldalú új átdolgozás után közre-
bocsássam.

Hazánk alkotmányának sem egésze, sem részei nem rövid napok gyártmánya, nem octroyált charták szüleménye; nem fejedelmi nagylelkűség, vagy a körülmények kényszere hívta azt életre: hanem test, mely századok lefolyása alatt fejlődött és változott, míg ez időszerinti alakját fölvevé.

Ennélfogva a nádori és országbírói hivatal hatáskörét történeti fejlődésében követni kívánván, kimutatni szükséges, mily phásisokon ment át azon két országos főhivatal, mint fejlődött ki hatásköre, míg azt azon határok által körülvonalaazva látjuk, melyeken belül mint egy tizenöt év előtt működött.

A mi a dolgozat fölosztását, belelrendezését, egy szóval technikai oldalát illeti: a kitűzött kérdés alakja és a tárgy természetéből folyt két főrésztre való fölosztásának szükségessége: az első a nádori, a második az országbírói hivatal eredete és hatásköréről értekezvén.

Az ezen egyes főrészekben belül követendő modorra nézve azonban egy ideig megállapodni nem tudtam. Kettő állott rendelkezésemre. Az egyik a tisztán chronologiai, melyet elfogadva idő-, és jobban mondva évréndben kelle vala felsorolnom azon mozzanatokot, melyek, mint ezen két hivatal hatáskörének kifejlődésére befolyással bírók, emlékeinkben följegyezzék. A második, az inkább rendszeres modor, melynek nyomán — újabb közjogi íróink példájára — például a nádor összes jogait és kötelmeit bizonyos részekre, illetőleg pon-

tokra osztva, mindegyik pont rovata alatt az arra vonatkozó adatokat összeállítani és földolgozni kell vala.

Vége egyik modor sem látszott teljesen elfogadhatónak. Nem az első, mert az valamint természetellenes, úgy egyszersmind minden áttekintést merőben lehetetlenítő; nem a második, melyet újabb közjogi íróink — nem annyira az egyes hivatalok hatáskörének történeti kifejlődését, mint inkább csak tényleg főnálló hatáskörét tárgyalva — igen helyesen és célszerűen használhatnak ugyan, nem úgy azonban mi. Azon meggyőződésből indulva ki tehát, hogy „veritas — ittis — in medio sita,” mindkét modort egyesítve és összekötve tartám egyedül helyesen alkalmazhatónak.

Miért is jónak láttam, mind a nádori, mind az országbírói hivatal hatásköre kifejlődésének történetét a tárgy természetéből kifolyó korszakokra osztani, azon korszakokon belül — a mennyire lehet — az érintett rendszeres modort alkalmazván.

A szoros viszony és összefüggés úgy kívánta, hogy mindkét hivatal eredete és hatáskörének kifejtése után, szólljak még azok betöltési módjáról is. Azonfölül a nádorispáni hivatal eredetének tárgyalását megelőzőleg, szükségesnek tartom, röviden értekezni a „nádorispán” elnevezés eredetéről, különösen azon oknál fogva, mert ezen kérdés, bár többek által tárgyalatva, tisztába hozottnak még távolról sem mondható.

A kitűzött cél elérésére használt eszközöket illetőleg, megkülönböztetjük a k u t f ő k e t a s e g é d f o r r á s o k t ó l.

Az előbbiekhöz tartoznak: 1. Országos törvényeink ¹⁾; és 2. Okleveleink, a kiadottakat nagy-

¹⁾ Corpus Juris Hungarici Buda 1844. 1. 2. kk. folio. — Kovacsics M. G. Vestigia Comitiorum apud Hungaros. Buda 1790. Supplementum ad Vestigia Comit. R. H. Buda 1798. 1 - 3. k. Kovacsics J. Silloge Decretorum R. H. Pest 1818.

részt Fejér gyűjteményéből ¹⁾ vevén, a kiadatlanokat pedig főleg Czech János kézirataiból.

Ez utóbbiakra vonatkozólag megjegyezni kívánom, hogy megnevezett fáradhatlan történetbuvárunknak történeti munkássága kiválólag s majdnem kizárólag három tárgyban öszpontosult; értem: Győr vármegye, város, püspökség és káptalan; a magyarországi zsidók és végre országos főhivatalaink, különösen a nádori hivatalnak történetét. Ennek következtében élete végeig gyűjtötte az adatokat, melyek valóban nagyszerű, és mondhatnók azon tárgyakra nézve jelenleg páratlan gyűjteményt alkotnak; és nem csak a már napvilágot látott munkák kivonataiból, hanem magán és közlevéltárak kiadatlan emlékeiből is állanak. Ez utóbbiak közül kiemeljük a szent mártoni főapátság, a Győr vármegye és városa, a győri püspökség és káptalan de különösen a m. k. kamara levéltárát, mely utóbbinak ő élte végszakában igazgatója volt. ²⁾

A jelen munkának újabb átdolgozásánál azon kedvező helyzetben voltam, hogy ezen a m. tudományos Akadémia birtokában levő kézirat gyűjteményt is felhasználhattam.

Vége, tulajdonképen mint sem a törvények sem az oklevelekhez nem tartozó, érdeke és fontosságánál fogva, kiemeltetni érdemel itt az ugynevezett „*Regestum de Várad*“ mely 1201. és 1232. között tárgyalta számos pörök és egyéb törvénykezési ügyek följegyzéséből áll; ³⁾ melyről valóban áll az, mit Bartal

¹⁾ Codex Diplomaticus Regni Hungariae Ecclesiasticus et Civilis 42. Volumen. Pest 1833—1846.

²⁾ Czech az utóbbi irányban való tevékenységének némi eredményeként 1848-ban már sajtókészen állott ily című három füzetből álló dolgozata: „Magyarország nádorainak és királyi helytartóinak korrendileg szerkesztett névsora.“ Kiadatását valószínűleg a közbejött forradalom akadályozta meg. Azután folytatta az adatok gyűjtését; a munka átdolgozását és kiadásának eszközölését azonban már halála tette lehetetlenné.

³⁾ Endlichernél *Rerum. Hung. Mon. Arpad. 1848. 640—742. II.*

irt „ut decies Regestum hoc si legas, adhuc tanem sit, quod repetita lectione referri in adversaria mereatur. ¹⁾

Ide sorolandók még általán hazai történettünknek kutforrásai: krónikák, országgyűlési naplók s. a. t.

A segédforrásokhoz tartoznak általán közjogi és történeti fontosabb munkáink. Az előbbieik között első helyen említendő Bartalnak valóban nagyszerű „Commentárius“ai; ²⁾ továbbá Cziráky, ³⁾ Virozsil ⁴⁾ és Récsi ⁵⁾; az uttóbbiak között pedig Pray ⁶⁾, Katona ⁷⁾, Fessler ⁸⁾, Engel ⁹⁾, és Szalay ¹⁰⁾ történeti munkái; nem említve másokat, valamint kisebb terjemű egyéb értekezéseket és más közleményeket, melyek illető helyeiken megneveztetni fognak.

Mint tárgyunkkal foglalkozó monographiák, említést érdemelnek: Kovácsics György Márton nagybecsű kéziratai a m. nemzeti Muzeumban, ¹¹⁾ Bél ¹²⁾, Szarka és Fejérvári Károly ¹³⁾ munkái; Nagy Gábor ¹⁴⁾ Németh J. ¹⁵⁾ és Podhraczký József ¹⁶⁾ értekezései. —

¹⁾ Comment. Tom. I. Lib. I. 42 l.

²⁾ Comment. in satus jurisque publici aevi medii in Hungaria historiam Libri XV. Pozsony 1847. 1—3. kk.

³⁾ Conspectus juris publici Regn. Hung. Bécs 1851. 1—2. kk.

⁴⁾ Juris publ. Hung. Specimen quintum Buda 1853.

⁵⁾ Magyarország közjoga Pest 1851. II. füzet.

⁶⁾ Historia Regni Hung. Buda 1801. 1—3. kk.

⁷⁾ Historia Critica Reg. Hung. 1—42. kk.

⁸⁾ Gesch. der Ungarn u. ihrer Landsassen Lipse. 1817. 1—10. kk

⁹⁾ Gesch. des ung. Reiches Bécs 1853. 1—5. kk.

¹⁰⁾ Magyarország Története 1852—62. 1—6. kk.

¹¹⁾ Adversaria de variis Comitum generibus qui olim et ex parte hodieque sub corona regni Hung. floruisse comperiuntur. Item in specie Commentationes jurispublici de officio Palatinatus Regni Hung. et dignitatibus eidem conjunctis. n. muz. 154. szám. folio.

¹²⁾ De Archiofficiis Regni Hungariae Lipse 1749.

¹³⁾ Conjectura de origine potestate et antiquitate nominis Nadorispán Soprony. (Év nélkül.) — Dissertatio de veteribus R. Hung. Comitibus I. Comites Palatin R. 1055—1535. II. Comites R. Curiales 1055—1618.

¹⁴⁾ Náadori ajándéklevelek. Tud. gyűjt. 1836. III. R.

¹⁵⁾ Náadorispán név eredetéről Tud. gyűjt. 1839. VII. R.

¹⁶⁾ A nádori hivatal és név eredete Akad. Értesítő 1856/7. II. f. És:

Állításaimat — befejezésül megjegyezem — mindenkor közvetlenül a forrásokból merített védvekkal, okleveles támokkal fogom istápolni, magamról is elmondani kívánván azt, mit Bartal oly szépen kifejezett és valószínűsített „Cunctis et singulis in argumentis quantum potui, non adivi modo et consului, sed et ipsa eorum verba apposui, gnarus probe commoditatis, qua qui statim ante oculos sunt, leguntur, periculi, quo secus negliguntur fontes.“¹⁾

Nádorispán eredete és hatásköre 1492-ig. U. o. 1856. II. f. Valamint megérteni kívánjuk még Praynak kéziratban maradt a legújabbban ily cím alatt kinyomatott dolgozatát: Georgii Pray Series Chronologica Palatinorum Ung. Budae 1863. És egy csekélyebb jelentőségű művet: Idea de Palatino sive Palatinus ex primaeva constitutione erutus 1790 4.

) Comment. I. 38. lap.

A „nádorispán“ elnevezés eredete.

Történetvizsgálóink egykor kedvöket lelték, néha-néha a szónyomozás idegen országába kikalandozni, hol nem birván e tekintetben még szilárd tudományos elvekkel, vizsgálódásaikat igen ritkán koronázta siker. „Mai nap — mint helyesen megjegyzi az „Uj Magyar Muzeum“ — a körök szorosan elválasztvák és tudományos szakkészültség nélkül a legjobb erő, a legjobb esetben is csak kegyes elnézésre tarthat számot.“¹⁾ E sorok írója belátva ezen megdönthetlen igazságot, és egyszerűsmind sajnosan tapasztalva vajmi gyakran, mily tévutakra vezettettek még nagynevű történészeink is azon tömkelegben; mert delejtü nélkül szűkölködvén magukat helyesen tájékozni nem tudák: a nyelvészkedés sikamlós teréről ennél fogva távol maradni kíván.

De annak dacára a „nádorispán“ elnevezés eredetének meghatározása tárgyunkkal a legszorosabb összefüggésben levén, nem lesz fölösleges itt röviden megismertetni azon hypothesisekkel: melyek újabb és régibb íróink által a „nádorispán“ elnevezés származtatására vonatkozólag fölállítottak, bírálati szemlét tartani azon érvek fölött, melyek azok támogatására fölhozattak és kijelölni, melyik azok közül a legvalószínűbb; miután mint sok más esetben itt is határozott ítéletet hozni alig lehet. —

¹⁾ 1858. I. félév 118. lap.

Voltak régebben többen, kik a „nádorispán“ szót, a sláv „na dvor zsupán“ (udvarnál ispán) szavakból képzettnek állíták; kiemeljük ezek közül Timont¹⁾, Dankovszkyt²⁾ és Sándor Istvánt³⁾, kik azonban ezen nézetöket a hangzat hasonlatosságán kívül egyéb érveléssel épen nem támogatják. És ezen már magában véve valószínűtlen nézet még valószínűtlenebb sőt egészen alaptalannak fog föltűnni, ha tudjuk, hogy azon szavakat, melyekből szerintök az érdekelt elnevezés alakult, őseink nem a sláv nyelvből vették át, hanem nyelvekben bírták mielőtt még slávokkal egyáltalában érintkezésbe jöttek volna. Ha a szent István II. törvénykönyvének 50-ik és 55. t. c.-ben előforduló Udvarnik szó létezéséből érvet vonni nem szándékozunk is, mint ezt mások tehetni hitték, döntő érv az, hogy a „dvor“-féle gyök a kurdis, perzsa, görög, szanszkrit, part és egyéb keleti nyelvekben létezik, és ennél fogva őseinknek ezekkel rokon nyelvében, már ázsiai bölcsőségében meg volt. ⁴⁾

A mi pedig az „ispán“ szónak a „zsupán“-ból származtatását illeti, ez sem oly kétségtelen, mint sokan hinnék; mert ime följegyzett tradíciónk arról győző meg minket, hogy ezen névvel már Atilla hunnjai is ne-

¹⁾ Hungaris Palatinus appellatur Nador (antique Nador) Ispán. Nadur non est nativum ungaricum, sed adscitum vocabulum aptatum ex duobus na dwur slavonicis significans aulae praefectum. Imago Novae Hungariae cap. IX.

²⁾ Magyaricae linguae lexicon 948. lap.

³⁾ Nádorispán ezen két tót szóból eredett, na dwúr és pán vagy zsupán, a mi is épen annyi mint Comes Palatii. Szarka és Molnár urak mindenképen iparkodtak, hogy magyarból, vagy Nádor ur ispányból származtathassák, de az hihetetlen, hogy későbbi eleink a nagy urat Nádorra rontották volna. Sokféle VIII. darab 148. lap. Utánna többen, különösen sláv történetírók csatlakoztak ezeknek nézetéhez, a nélkül azonban, hogy ezt okadatolni és hihetővé tenni ők is képesek lettek volna. Így Kopitár Wiener Literatur Zeitung 1818. Febr. 272. l. Megcáfolta Jankovics u. o. 1814. I. f. Intelligenzblatt 17. l.

⁴⁾ Klaproth J. Kaukasische Sprachen 211. lap. V. Ö. Podhracskyt Uj Magy. Mus. 1859, I. f. XXXV. lap.

vezék hadi főnökeiket; ¹⁾ a ki pedig krónikáinknak hitelt adni vonakodnék, annyit tagadni nem fog, hogy azon időben, midőn ezen traditio először papírra téte-
tett, tehát még a XIII-ik században, az „ispán“ szót nyelvünk már oly régtől fogva birta, hogy ezen kör-
ülmény azon hiedelemre adott okot és alkalmat, mint-
ha avval már őseik a hunnok is éltek volna. Azután
Béla király névtelen jegyzője világosan írja, hogy az
ungvári slávok főnöke ezek által „duká“nak ²⁾, őseink
által ellenben „ispán“nak neveztetett.

Nagy János a „nádor“ szót hasonló arab szóból
származtatja, mely azon nyelvben „inclitus, illustris, in-
comparabilis“ jelentéssel bír ³⁾ Podhraczký meg-
jegyzí, hogy miután a nádor nem címet hanem hi-
vatalt jelentő név, e származtatás nem kielégítő. ⁴⁾
Mi N. J. származtatását elfogadhatónak nem tartjuk, P.

¹⁾ Ex — Hunis plures fuerant in exercitu Capitanei constituti, qui
Hunorum lingua Spani vocabantur, et quorum nomine tota Hispania
pdstmodum est vocata. Bud. kiadás L. I. Cap. 3. 50. 1. ll. Hasonlóképen
ír Túrocz I. 15. Schwandtnernél I. 67. lap. Oláh Miklós: Atilla. Cap. VIII.
§. 5. 142. l. És Muglen is „Auch waren unter denselben viele Hauptleute,
die man nant Span in ungerischer Tzungen de von wart das ganz Land
hyspania genennt.“ Kovacsics Scriptores Minores 11. lap. És már régente
is ispánnal magyarították a latin Comes elnevezést. Ily értelemben hasz-
nálja e szót már Zsigmond király egy oklevelében, Tud. Gyűjt. 1825. VI.
63. lap. Fridrik császár 1459-ben Majláth Gesch. der Magyaren III. 193.
lap és Heltay Gáspár is 1575-ben nyomtatott krónikájában.— Ezért azon-
ban Czechchel nem állítjuk, hogy a slávok vették tehát e szót a magyar
nyelvből. (Kézirataiban a m. t. akad.) Megjegyezzük még, hogy Kova-
csics véleménye szerint „Hungari ex voce Gespan detorserunt corruptam
vocem suam Ispán, quare ideam vocis latinae Comes exprimit
Hungari qui haec instituta inter se non habuerunt a vicinis potissimum
germanis desumpserunt ea, et cum dignitatibus etiam ipsa nomina ger-
manica. Ge-pan = Ispán, Burggraf = Porkoláb. (Kézirataiban a m. n
muzeumban) Adversaria de div. Comitibus 84.

²⁾ Ad castrum Hung. equitarunt, et cum castra metati fuissent cir-
ca murum, tum comes eiusdem castri Laborey nomine qui in lingua eo-
rum D u c a vocabatur, fuga lapsus ad castrum Zemlum properabat.

Anon. Belae Regis Notarius Cap. XIII.

³⁾ Parallelismus inter linguas Orient. et Hung. 45. l.

⁴⁾ I. h. XXXVI. l.

ellenvetésére azonban ennek dacára megjegyezni kívánjuk, hogy mint Szalay helyesen kiemeli, nem a „nádor“, hanem a „nádor-ispán“ szónak eredetét és jelentését kell fürkészní; ¹⁾ így pedig az „ispán“ tekintetvén természetesen főnévnek, a „nádor“ okvetlenül melléknév alak, az említettekhez hasonló jelentéssel. Azonban Nagy János állítása sem alaposabb a többiekénél.

Hasonlóképen a keleti nyelvekből származtatja elnevezésünket Kállay; ²⁾ mire szerinte utal: a japáni császárok „Na-dairi“ és „Na-darsin“ neve, mely cimek Klapproth értelmezése szerint jelentik „le ministre de la maison du Dairi,“ vagy „grand officier de l'interieur;“ ³⁾ azután a schemi nyelv ágazatokban divatos „natar, natzar, nadar, nador“ igeformák, melyek Jahn magyarázata szerint is fölvigyzókat, öröket jelentenek; ⁴⁾ a Dausiában Japánhoz közel levő „nador“ hegy ⁵⁾, nadirschach, nador helység és a nadar koreischita nemzetségi név. ⁶⁾

Vannak ismét mások, kik a „nádor ispánt“ e szavakból „nagy úr ispán“ hiszikösszevontnak a „gy“ betűnek „d“-vé alakulása és az „ú“nak „o“-vá változása által. Így Orosz Ferenc ⁷⁾ Szarka János ⁸⁾ és Perger János ⁹⁾; mely elnevezést a nádorispán az előbbi szerint azon okból nyerte, hogy a „nagy“ szó által a vármegye ispányaitól megkülönböztessék. Az utóbbi kettő ellenben ezen elnevezésnek — értem a „nagy úr ispán“t — okát abban véli föltalálni, hogy a Comes Palatinus a „nagy úr“nak (fejedelem) ispánja volt. A

¹⁾ Magyar. Tört. I. 118. lap 165) jegyzet a.

²⁾ A magy. t. Akadémiában kéziratban.

³⁾ Journal asiat. 1833. 62. szám. 160. l.

⁴⁾ Arab Gramm. 55. l. Wiener 640. l.

⁵⁾ Ritter II. 276. l.

⁶⁾ Journal asiatique 96. sz. 497. lap.

⁷⁾ Orationes Procerum Regni Hung. Ginsburgi 1754. 114. l.

⁸⁾ Conjecturae de origine sat. 6. s. kk. II.

⁹⁾ A magyar és hazája régenten 19. l.

mi ez utóbbi okadatolást illeti, hogy ez mily gyenge alapokon nyugszik, kitűnik, ha megfontoljuk, hogy őseink fejedelmeiket „nagy úr“nak soha sem címezték ¹⁾, hanem a korona fölvétele után „király“nak címeztetnek, mint már szent István is mindenha „rex“nek, görög oklevélben pedig *βασιλεως*nak nevezi magát. A miket Szarka fölhoz, értem a „nagyasszony — boldog asszony“ s hasonlókból vont következtetéseket, az elménckedésnek igen is beillik, komoly vizsgálódások eredményeül azonban nem tekinthető. Azonkívül, ha a Comes Palatinust azért nevezték nádornak, mert nagy úr (fejedelem) ispánja volt, úgy a Curialis Comest, és Parochianus Comiteseket is nádoroknak kellett és lehetett nevezni, miután ezek is a fejedelem ispánjai voltak. ²⁾

Az előbbi okadatolást már Németh megcáfolta. Itt tehát elég legyen annyit is megemlíteni, hogy a Comes Palatinus eléggé megkülönböztetve volt, mind a latin nyelven ezen, a Comes magnus, Comes Palatinus magnus; a magyarban pedig hasonértelmű kifejezések által. A N. J. által cáfolatul fölhozottakhoz még csak azt kívánjuk csatolni, hogy emlékeinkben nem csak Bank bán neveztetik „nagy úr“nak, hanem a vármegye ispánjai is. Sz. Margit IV. Béla leányának legendájában olvassuk: „de itt az ispánt nem úgy kell értenünk, hogy valami közispánnak felesége lett volna az asszony, vagy az több sórorok, kiket nevezünk ispán leányinak, hanem voltak vármegye ispánai és nagyurak.“ ³⁾ Hogy pedig itten ezen „nagy úr,

¹⁾ Stefano (Később IV. István király) vero . . . U r u m-i dignitatem concesserunt, quo nomine ita apud Hungaros regni successor indicatur. Cinnamus Historiar. Libro V. Mig ellenben p. o. Bank bán „nagy úr“nak neveztetik. „Historiás ének az nagyúr Banchánról, miképen az András királynak feleségét megölte, az ő nagy vetkeért. Mikoron irtanak Krisztus Urunk születése után 1201. esztendőben.“ Nyom. 1573.

²⁾ Tudományos Gyűjt. 1839. VIII. 7. r.

³⁾ Vita S. Elisabethae Viduae et S. Margarethae Virginis edidit Georgius Pray Nagyszombat 1770. 374. l.

a vármegye ispánnak synonyma és magyarázata, kitűnik abból, hogy az alatt a nádor nem értethetik, kit „nádrospán“ ¹⁾ vagy „nádorispánnak“ nevez. ²⁾

Vége a a „nagy“ról oklevelesen ki nem mutatható, hogy az valaha „nad“nak íratott, mert a XIII-ik században a nag, nagi leírásokra akadni nagy helyett, s a mellett a „nádor“ első szótagja „nad“ mai napig meg nem tompult hanem hangzatosan ejtetik ki, ellenben a nagy tompa hangú s valamint a „nagyasszony“ is fennmaradt maig: szükség sem volt a „nagy urat“ megváltoztatni s azt nádornak elkeresztelni; kivált ha tekintetbe vesszük, hogy a szokásma is nagy-urat, nem nadurt tartott fen: és az úr szó mindig úrnak, nem ornak mondatott és mondatik ki magyarul. ³⁾

Podhraczky tapasztalván, hogy a „Comes Palatinus“ számos oklevélben „magnus Comes“ és német nyelven „gros graff“-nak nevezetik: azon nézetét fejté ki, hogy a „nádor“ szó azon latin és német kitételeknek hű fordítása, a mennyiben a „magnus“ nagygyal, a comes pedig — mely szó tagadhatatlanul gyakran bíró értelemben is használtatik — a persa vagy médus nyelvtől „davar“ (bíró) szóval adatott vissza, kimutatóván, hogy „daturbár“ a pehlvi, és „davar“ a perzsa nyelvekben hasonló jelentéssel meg van; s ugyanazon gyök, ugyanazon értelemmel a „kádár“ szóban őseinknél is használatban volt a legrégibb időkben; „katusi“ pedig parthus nyelven törvénytudót (Gesetzesbefehlssener) is jelent; — szerinte tehát a „nádor“ rövidítése ezen kitételnek „nagy dee (= bíró) ur.“

Ezen származtatásra a következőket kívánjuk meg-

¹⁾ Ott vala Erzsébet azon Moyses Nádrospán felesége, és Mátyás bán, ky vala Erdely hercege, is vala Lázló királynak mestere és keryzeje. J. m. 346. l.

²⁾ Huzonhatodik Sorornak vala neve, Soror Judit, es ez vala Moyses Nádrospánnak leánya; mely Moyses Nádrospán attá ez boldog azon elastromnak Igalt. (Ez áll az illető cikknek elején, a cikkben mindazáltal nem tétetik említés Moyses Nádorispánról.) I. m. 370. l.

³⁾ Kállay érintett kézirataiban.

jegyezni: először, hogy mint Szalay is figyelmeztet, a „nádort“ az avval összekötött ispán szótól elválasztani nem szabad, ha tehát a nádor szóban a „nagy bíró ur“ már benfoglaltatik, úgy az egész ma használt kitétel az ispánt odaértve „nagy bíró ur ispán“ lett volna eredetileg, mi kétség kívül meg nem állhat; másodszor a bíró értelemben vett Comes latin szónak magyarítására őseink István alatt már semmi esetre sem használták volna a már akkor is elavult „kádár“ gyököt, sem nem kölcsönöztek volna ilyet bármily keleti nyelvből, miután tudvalevő dolog, hogy a „bíró“ szó szent István korában nyelvünkben már létezett, mire a halotti beszédből következtetni lehet, hol az „extremum iudicium“ „bírság napjával“ fordíttatik; ¹⁾ végre harmadszor igaz ugyan, hogy több oklevél és történeti emlék a nádort magnus Comes és gros graffnak nevezi, azonban erre nézve kiemelendő, hogy ezen és ily elnevezések csak a XIII-ik század közepétájt kezdének divatba jönni, s a legrégibb eddig ismert emlék Ottokárnak IV. Sándor pápához 1260-ban intézett levele, melyben Roland (nádor) Comes magnusnak neveztetik. Továbbá azon helyeken, hol a nádor Comes magnusnak neveztetik, a „Palatinus“ szó igen hihetőleg mindenkor alattomban értetik s csak a rövidség kedvéért van kihagyva; mit megerősít azon körülmény, hogy több emlék és oklevélben az egész „magnus Comes Palatinus“-nak hangzó teljes címet olvassuk. Így Rogeriusnál „misit Rex maiorem suum Comitem Palatinum;“ ²⁾ IV. Károly császár pedig 1372-ben így ír Budáról az alexandriai patriarchához „az egész ügy majdnem eredménytelen marad, ha nincs a magnus comes Palatinus.“ ³⁾ És Ráphael Cerasinus is I. Lajos, Mária és Zsigmond kortársa Gara Miklós nádort úgy nevezi. ⁴⁾

¹⁾ Endlichernél 746. lap.

²⁾ Carmen miserabile Rogerius Archidiac. C. XIV. Schvandtner I.

³⁾ Katona X. 507. lap.

⁴⁾ In Continuat Chron. Veneti ab A. Dandulo. Lucius De Reg. Dalm. et Croat. L. V. c. 2. 409. l.

Ennyi röviden azon hypothesisokról, melyek részint támogató érvek hiánya, részint a fölhozott bizonyítékok gyengesége tekintetéből kevésbé valószínűnek bizonyulván elfogadhatóknak nem látszanak; szolanunk kell, még tehát azon származtatásról, melyet Németh J. már 1839-ben elfogadott, okadatolt és védett, és melyet új érvekkel támogatva, mi is elfogadunk.

N. J. szerint a „nádorispán“ a „nagy udvari ispán“ból vette összevonás útján eredetét, szószerinti fordítása a magnus Comes Palatinusnak. Szent István ugyanis és utódai udvarukban két főlisztet birtak, melyeknek egyikét per eminentiam Comes Palatinus, másikat pedig Comes Curialisnak nevezték az azon kori diplomatiai nyelven. Hogy már őseink ezen hivatal elnevezéseiket saját nyelvükre is áttenni el nem mulasztották kétséget nem szenved, valamint az sem, hogy ez már azon hivatalok alapíttatása első korában történt, mit az is bizonyít, hogy IV. Béla alatt, tehát a XIII-ik szárad középtájt a Comes Palatinus magyar neve, már oly alakban mint azt mai nap használjuk, szél-tében divatozott; azt hogy a „nádor“ törzs szó senki sem állítván (miután, hogy a „nádor“ szóban a „nagy“nak okvetlenül befoglaltatni kell, minden kételyen fölül áll), bizonyos hogy az összevonás alapján készült átalakításnak, már jóval előbb; az átalakítandó latin elemek latinból nemzeti nyelvünkre fordításának pedig még előbb kelle megtörténni.

Kérdés ezekután mikép nevezték őseink a nádort hazai nyelvükön? Ezen kérdésre határozottan válaszolni nem tudunk ugyan, azonban az utóbbi idők gyakorlata valószínűvé teszi, hogy azt szószerint lefordították; tudva levő dolog pedig, hogy a comest Ispánnal adták vissza, a palatinus pedig a palatiumból (pfalz) származván „palotai“ vagy inkább, mi ugyanaz „udvari“nak nevezetett. A Palatinus Comes ennél fogva nyelvünkön valószínűleg udvari ispánnak hivatott, mely elnevezés, hogy a nádor kezdetleges hatáskörével

teljesen megegyezett, látni fogjuk. A második kérdés azután az: miképen neveztetett, őseink által nyelvükön a Curialis Comes? A felelet az imént kifejtett elvek nyomán az lesz, hogy ők itt is a szó szerinti és leghelyesebb fordításhoz ragaszkodva a curialist udvari, a comest ispánnal, a Curialis Comest udvari ispánnal magyartották; mely elnevezés ismét azon hivatal eredeti hatáskörével az 1222: IX. és 1231: XX-ik tt. cc. rendelkezéseik nyomán szintén teljesen megegyező volt.

Ez így lévén, szükségképen megkülönböztetni kelle beszéd és írásban egymástól ezen két „udvari ispánt,” kiknek hatáskörük különben különböző volt. Ezt pedig úgy érték el, hogy az egyik udvari ispán (a Comes Palatinus) neve elé a „nagy” szócska állíttatott; még a másik megmaradott régi alakjában; a „nagy udvari ispánból, pedig lett a „nádor ispán.”

Ellenveti azonban Podhraczky, hogy „az országbíráját soha sem nevezték udvari ispánnak, hanem ország az az király bírájának; már a régi halottas beszédben extremum iudicium = birság napja, tehát a bíró nevezet közönséges volt.” — Miből azután azt látszik következtetni, hogy a Comes Curialis nem neveztetvén udvari ispánnak, a Comes Palatinus magyar nevét amaszt ettől a „nagy” szócska által megkülönböztetni nem volt szükség. Azonban ha kétségtelen is, hogy a bíró nevezet már azon korban is közönséges volt; megjegyzendő, hogy a curialis-t semmiképen sem lehetett eredetileg királyinak nevezni; azután eredetileg bírónak sem neveztetetett, mert hatásköre nem szorítkozott akkor mint most majdnem kizárólag biráskodásra, hanem kezdetben fölügyelője volt ő az udvari tiszteknek és a királyi uradalmakon lakókuak is. A P. által öntámogatására fölhozott „hofgraff” és „hofrichter” mellette mit sem bizonyít, sőt inkább ellene; mert mellőzve azt, hogy ezen utóbbi elnevezés a német nyelvben fönmaradt mai napig is főgazdatiszt, uradalmi fölügyelő, tisztartó jelentéssel; a mely elnevezések alatt értett hivatalok szintén nem kizárólag biróiak. A „graff” eredeti jelentése-

nek nyomaira mai nap is akadunk, például: Hannover, Dánia és Oldenburgban hol a vizimunkák föltgyelői „Deichgraff”oknak; a hassiai tartománygrófságban, hol a várfelügyelők „Burggraff”oknak, és hazánkban is hol a bányák főtisztei „Berggraff”nak neveztetnek.

Hogy a „Comes Palatinus” elnevezés a XII-ik században valóban „udvari ispán” értelemmel bírt, s így annak neveztetetett és tényleg neveztetett is, valamint hasonlóképen a Comes Curialis is: bizonyosága a Crescimir horvát fejedelem a szent Chrisogonról címzett kolostorának adott adomány levele 1009-ből, melynek aláírásai között olvassuk: „Bolislaus Curialis Comes, Petrus regalis Curiae Iudex; ¹⁾ a Curialis Comes alatt természetesen a mi Comes Palatinusunkat, az utóbbi alatt pedig Curialis Comestünket értetvén. —

Nézetünk szerint tehát a „nádor ispán” elnevezést származtató hypothesisek között ez utóbbi még a legvalószínűbb. ²⁾

Az emlékek hiánya azonban távolról sem engedi meghatározni, mikor történt meg a „nagyudvari ispán”nak összevonása „nádor ispán”ná.

A XVI-ik század elején mint láttuk majd nádorispán majd nadrospan nevekké találkozzunk a Margitlegendában. ³⁾ II. Endre arany bullájának a XVI-dik század lefolyta alatt készült fordításában „Nadrispán” alak használtatik, ⁴⁾ valamint Verancz Antal krónikájában is, ⁵⁾ Tubero munkáiban Naderispán és Nándorispán elnevezések fordulnak elő; ⁶⁾ ellenben Werbőczy Hármaskönyvének egy 1611-iki

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. I. 404. 5. II. Hasonértelmű aláírásokkal találkozunk egy 892-iki oklevél alatt is „Jupanus Palatii.... Jupanus Cleonae.” Fejér I. 223. I.

²⁾ Ezen véleményt fogadta el Czech is. (L. jegyzeteit m. t. Akadémiaiában.)

³⁾ Pray kiadása 346. 370. II.

⁴⁾ Kovacsics Supplem. ad Vestig. Comit. I. 77. I.

⁵⁾ Podbraczky eredeti két magyar krónika 1839.

⁶⁾ Lad. Tuberonis Commentarii de temporibus suis. Schwandtner-nél II. 368. 129. 144. 371. II.

magyar fordítása a Palatinus Comest „Nádor Ispán”-nal fordítván; ¹⁾ és ezen alak napjainkig változatlanul megtartatott.

A mi a nádorispáni hivatal latin elnevezését illeti, tudva levő dolog, hogy a „Palatinus Comes” sel szent Istvánnak sem törvénykönyvei sem okleveleiben nem találkozunk. I. András két oklevele alatt találjuk a „Palatinus” nevet, ²⁾ melyet azonban nem birt kizárólag a nádor, hanem megosztott a tulajdonképeni Curialis Comessel ³⁾ és általán a királyi udvar főtisztjeivel. ⁴⁾

A XI. század másod felétől kezdve használtatnak a „Comes Palatinus” — „Comes Palatii,” — „Comes Palatinus Regis” és „Comes Palatii Regis” címek ⁵⁾; későbbben előfordulnak a „magnus Comes” ⁶⁾ és „magnus Comes Palatinus” ⁷⁾ elnevezések; IV. Béla alatt pedig a „Comes Palatinus Regis” alakot a „Comes Palatinus” váltotta föl, mely azután napjainkig általános használatában megmaradott. Eredeti német nevei voltak: a régente használt ⁸⁾ „Gros graff” és ritkábban „Gros Vogt.” ⁹⁾

¹⁾ Debrecen 1611. 271.

²⁾ Fejér Cod. Diplom. I. 393. 394. 11.

³⁾ Sz. László III. Decr. 3. tc.

⁴⁾ Hartviknál. Schwandtner II. 23 l.

⁵⁾ Fejér Cod. Diplom. II. 182. 348. 378. 415. sat.

⁶⁾ IV. Béla 1260-ki levelében. Schwandtner I. 521. II. 30. l. Ursinus Velius 186. l. Engel I. 194. l.

⁷⁾ Carmen miserabile XIV. Fejér. Cod. IV. 3. Katona Hist. Crit. X. 567. l

⁸⁾ A Pozsony város országgyűlési követeinek jelentései. Levelek június 24. 1447. és március 25. 1450. Pozsonyvárosa levéltárában. Czech kézírataiból.

⁹⁾ Haupts Zeitschrift für deutsches Alterthum. 1844. IV. 1. 2. 285. l. 1291. évről.

I.

A nádori hivatal eredete.

Ha valamely folyónak eredetét nyomoznók, annak medrét visszafelé kellene követnünk, míg azon ponthoz érünk, hol szemeink szemlélik, mint ömlenek a torrás kristálytisza hullámai az anyabérc méhéből. De mit tennénk oly esetben ha azt vesszük észre, hogy a folyam egyszerre a föld alatt eltűnik, s annak kérge alatt folyását folytatja ugyan, de rejtve a fürkésző szemei előtt? Ez esetben a legközelebbi forrásokat kellene fölkeresnünk, hogy azokból ha nem is bizonyossággal, legalább lehető valószínűséggel kijelöljük azt, melyből a folyam eredett.

Ugy vagyunk a nádori hivatallal is. Ezt hasonlón a széles medrében, környezetében áldást terjesztve hőmpölygő folyóhoz a nyomozó visszafelé kísérve elér ugyan szent István koráig; itt azonban meg kell állapodnia, mert az azon kori hiteles emlékek hiánya nem engedi azt folytatólag követni, eredeti forrásaig. Itt a következtetések terére lépve számos kérdés merül föl: Vajjon ezen nagy király, új Mózesként, lángesze vesszejével a nemlét sziklájából idézte életre ezen országos főhivatalt? Vagy más tájakat termékenyítő folyóból hozta át csatornák útján saját országába? Vagy végre létezett e már itt is ezen folyó, s csak az emlékek hiánya temeté azt a feledés hantjai alá, s az első nagy király csak medrét szabályozá, csak folyásának adott új irányt?

Világosabban szólva: tudjuk, hogy a nádori hivatal szent István alatt már létezett; azon kérdés merül föl tehát, vajjon István eredetileg alkotta-e azt tisztán ön-lángesze sugallata folytán? Vagy a más országokban virágzó növényt ő plántálta-e át először hazánkba? Vagy végre létezett-e ezen hivatal, — ha más alakban is, — vagy ennek legalább csirája, az őt megelőzőtt időkben is, és ő csak új alakot, új hatáskört adott, je-lölt ki annak? Ezen kérdésekre kell tehát felelnünk.

Az első kérdésre határozottan tagadólag kell felelnünk, mit mindenki már első tekintetre átlátni fog, ha a görögök *κουροπαλατις*-ei a frankok pfalzgraffjai, a horvátok Curialis Comesei; a scythák és parthusok; hunok, avarok és vezérek korabeli magyarok nagybíráiról csak távolról is hallott valamit.

A második kérdésre már nehezebb a válasz; mert az annak eldöntésétől föltételeztetik, ha vajjon kimutatható-e, hogy hasonló, ha nem is azonos intézménynyel birtak őseink már István előtt e honban, birtak még régiebb korban európai őseinknek ázsiai elei és azoknak rokonai? Azon írók, kik e tárgygyal régiebb és újabb időkben foglalkoztak, majdnem kivétel nélkül megegyeznek abban, hogy a nádori hivatalnak csirái őseinknél már régtől fogva megvoltak, melyet István csak kifejlesztett, későbbi utódai terebélyes fává növeltek. Meggyőznek erről maga első szent királyunknak arany szavai, fia Imréhez intézett intelmeiben, melyeket a magyar mint az államtudományok és törvényhozás remekeit méltán állított törvénykönyvének élére.

„Dicsőséges és királyi dolog — így ír — az elődök nyomdokait követni, a tisztességes őseket utánozni. Ki elődeinek végzéseit megveti; az Isten törvényeit sem tartja meg. A végből vannak ugyanis az atyák, hogy neveljék gyermekeiket; a gyermekek pedig a végből, hogy engedelmeskedjenek az apáknak; ki atyjának nem engedelmeskedik Istennek ellenségévé válik..... Nehéz volna ily birodalomban országolnod, ha nem követnéd azokat, kik előtted vitték a kormányt. Melyik

görög országolna a latinusok fölött görög módra? vagy melyik latinus országolna a görögök fölött latin módra? kövesd tehát az én szokásaimat, hogy a tieid között főnek tartassál, s dicséretet érdemelj az idegenek szemében.“ ¹⁾

És ki fogna kételkedni a fölött, hogy az, ki ezen elveket oly meggyőzőleg tudta másoknak ajánlani, ki oly nyíltan elismeré és hirdeté, hogy „unaquaque gens propriis utitur legibus“ ²⁾ hogy az azokat önmaga tényeivel meg nem cáfolta, önmagát meg nem hazudtolta?

Azonban szent István sokkal magasabban állott korunk azon éretlenei fölött, kik minden ellen mi idegen rögtön készek sikra szállani az elfogult önteltség fegyvereivel, legyen az bármily jó és helyes; s mind azt mi hazai és nemzeti, legyen az bár a legcél- és időszerűtlenebb hozannákkal üdvözölni; sokkal helyesebb tapintattal birt, semhogy át nem látta volna, hogy épen abban áll a legfőbb állambölcsesség: a hazai intézmények kertjébe átültetni az idegen föld viruló növényzeteit s nemes ágakkal beoltani kelet vad csemetéit; minek következtében inti fiát, hogy „kivált azért növekedett a római birodalom, s fejedelmei azért váltak oly dicsőké és hatalmasokká, mert számos nemesek és bölcsék különféle részekből ott összegyűlekeztek. Valamint különféle részekből jönnek a teleplők úgy különféle szokásokat. hoznak magukkal. Az egynyelvű s egyszokású ország gyöngye és töredékeny.“ ³⁾ Egy más helyen meg világosan bevallja, hogy kora és az elmúlt idők császárait tűzte ki példányképeiül. „Nos quoque — ezek szavai — dei nutu nostram gubernantes monarchiam, antiquos et modernos imitantes Augustos, decretali meditatione nostrae statuimus genti

¹⁾ Decret. Lib. I. 8. p. L. Corpus Juris. Fejér Cod. Diplom. I. Kautona Hist. Crit. I. Szalay I. — Endlicher Monumenta 307. lap.

²⁾ Decret. L. II. Praefatio regalis decreti. II. hh.

³⁾ Decr. L. I. 7. De tentione et nutrimento hospitum. Endlichernél 306. lap.

quemadmodum honestam et inoffenam ducerent vitam.“ ¹⁾

Szent István tehát a régi magyar állam intézményekből megtartá mind azt eredeti épségben, mi a monarchicus és keresztény új államrendszerrel nem ellenkezett; azt pedig mi avval összeegyeztethetőnek nem látszott, nem törle el egészen, hanem inkább módosítá és átalakítá, fölhasználva mind azon tapasztalásokat, melyek a különféle országok és különösen a német birodalomból hazánkban letelepedett világi és egyházi urak által rendelkezésére állottak. ²⁾—

E sorok írója soha sem volt tanítványa azon iskolának, mely még röviddel ezelőtt is nemzeti történelmünket a hazánkban bevándorlást megelőzőttdőkben fürkészvén, azt az ó-testamentomi szent hősök koráig visszavezethetni lehetségesnek hívé; szerző soha sem tartozott azok soraihoz, kik a hiteles emlékek támogatja tények — a positivum — teréről, alaptalan hypothesisek és még alaptalanabb szószármaztatások — az ideális — országába kicsapongva, elbizakodott vakságukban vagy fokozott állelkesedésükben határozott tényeknek vélték birtokában lenni, midőn vajmi sekélyes alapokon emelt hypothesis-gúláiknak egeket érő csúcsairól büszkén néztek alá Arpádnak megdicsőítettnek vélt, de valóban nevetségessé tett nemzetére!

Ezen óvást — sajnos — kénytelenek vagyunk azon okból előrebozsátani, mert mióta több különben nagynevű és nagyérdemű tudósunk, megfedekezve a kellő mértékről, átlépte azon határokat „extra quos nequit consistere rectum:“ nemzetünk előkora körül, minden bár higgadt nyomozás hitelét annyira elveszté, hogy legjobb esetben szánakozó mosoly jut osztályrésztől annak, ki szellőztetni merészkedik azon fátyolt,

¹⁾ Decr. L. II. I. h.

²⁾ V. Ö. Bartal Comm. L. I. 355. l. 160. §. Jegyzetek Szalay Magy. Tört-re Új M. Muz. 185%, VII. 413. Endlicher die Gesetze des H. Stephan 51. l. Kelemen Institutiones Juris Hung. privati. L. I. 83. lap.

mely mögött setét, földéríthetlen homályt hisz a nagy közönség.

Bartal ¹⁾ a parthus és hunnmagyar scytháknak történeteit igyekeztén — habár csak részben és töredékesen is — összeállítani, görög és latin történetírók, mint Herodot, Thukydides, Strabó, Ammianus Marcellinus és ennek epitomátora Justinus nyomán: ezen nyomozásaiban különös figyelemmel volt ezen nemzeteknek szokásai és államintézményeire; azon nemzeteknek, melyeknek fajunkkal közel rokonságát kétségbe vonni alig lehet; kimutatván minden alkalommal, hogy ezek csirái voltak azoknak, melyekkel később őseinknél találkoztunk.

Igy Arsaces korában a parthus scytháknak alaptörvénye szerint — mint Herodot és Ammianus Marcellinus följegyzék — az országos úr (= fejedelem) után a legelső s legfőbb államtiszt a „nagy úr bíró“ volt, kit a nép valahányszor ennek tiszte megürült, mind annyiszor szabadon választott. Ez surénának neveztetett, mi — Valesius és Lindenbrognek Ammianus Marcellinus könyveihez 1661-ben irt jegyzéséből kitűnik — siriai szó, és első része nagyot, a másik pedig mienket jelent. Ezen nagy úr bíró volt az, ki az országos urat, az összes népgyűlésében, a médusok szokása szerint előbb fejét fejedelmi arany szalaggal övezvén arany székébe iktatta; ő volt az általános legfőbb bíró épen úgy, mint a magyar aranybullának VIII. cikkelye e szavaival mondja, „Palatinus omnes homines regni indifferenter iudicet.“ A nagy úr bíró az országos úr és a nemzet vagy annak részei között fölmerült meghasonlást vagy közbenjárása törvényes tekintélyével megszüntette, vagy mint bíró ítélete által eldöntötte, vagy legvégső esetben ha a király elmozdításáról volt szó mint az országos tanácsnak feje, erről is valamint a királyválasztás kérdésében is ő adta első a voksot; de vi-

¹⁾ A parthus és hunnmagyar Scythákról Uj Magyar Múzeum 1860. XII. füzet. — Magyar tudományos értekező 1862. 1. s 2. füzet.

szont ő is tartozott arra szorosan ügyelni, hogy az az első országos úr maradékai közül legyen, s más családból ne lehessen. ¹⁾

Hogy ezen rajz sokban megegyezik avval, melyet mi a későbbi idők nádoráról adni fogunk, látni fogjuk. De hogy ezen hivatalt a lefolyt századok viszontagságai Ázsia bérceiben tanyázott eleink között el nem enyészttették, annak világos tanúsága az, hogy midőn az első népvándorlás korában a hunnok elhagyták őslakaikat, magukkal hozták ezen hivatalt, mely Atilla uralkodása alatt is létezett és virágzott.

Priscus Rhetor, II. Theodósius keletrómai császár Atillához menesztett követségének tagja, nagybecsű munkájában, ²⁾ följegyzé többi között azt is, hogy bizonyos Onegezes, görög származású de első gyermekségétől fogva hunnok között neveltetett férfiú ott nagytekintélyű hivatalt viselt. Ezen Onegezes volt Atilla alatt a hunnok nagy úr birája s első államtiszte. Erre utalt Bartal már 1847-ben ³⁾; tudtomra azonban az első Szabó Károly volt, ki ezen nézetnek kifejezést adni s azt okadatolni sietett, fölvilágosítván az Onegezes szó fogalmát, kimutatván, hogy az betű szerinti értelmében véve, hun vagy un vezért jelent s nem személy hanem méltóságnév; párhuzamot vont végre ennek hatásköre s a későbbi magyar nádorispáné között; magától értetvén, mit Bartal helyesen megjegyyez, hogy e méltóságnak nem az Árpádok alatti, hanem az 1485-ik évi cikkelyek által lerajzolt képe volt szeme előtt. ⁴⁾ Szintén Priscus előadásából tudjuk, hogy ezen Onegezesnek tekintélye oly nagy volt, miszerint Atilla, ezen önkényre hajlandó úrnak végzései ellen is, ha ezek az ősi törvényekkel s szokásokkal meg nem fértek, kikelt; tudjuk végre azt is, hogy Atilla által fia Edekonnak

¹⁾ Bartal Magy. tudom. ért. 1862. II. 103—6. II.

²⁾ Magyarítva s jegyzetekkel ellátva közlé Szabó K. Uj Magyar Muzeum 1851. IX. f. 522. s 622. II.

³⁾ Comment. L. I. 88. I.

⁴⁾ Uj Magy. Muz. 185°/I. VII. 404. I. és 2) jegyzet 407. 8

gyámjává rendeltetett; — mely vonásoknak a nádori hivatal, a nemzet és király közötti közbenjárás és a király kimulta után a kiskorú örökösnek gyámságára vonatkozó cikkelyei, csak stereotyp lenyomatait képezik. ¹⁾

Mielőtt még tovább mennénk, szabadjon itt egy ártatlan megjegyzést kockáztatnunk. Hazai és külföldi tudósok, az előbbieik közül Bél Mátyást ²⁾ és Tomka Szászkyt az utóbbiakból pedig Barthot neveztük, több alkalommal adtak kifejezést azon hitnek, hogy Atila udvarának ünnepélyes szokásaiból sok mentát az európai udvarok utóbbi szertartásaiba, mit több rendű párhuzamos összehasonlítások igazolának; azt azonban határozottan megállapítani tartózkodtak, ha vajjon hasonlóképen igazolható-e azon legalább Barth által elfogadott nézet, hogy „a frank grand jugeben a (hun) nagy úr birónak nem csak nevezetét, hanem egyszersmind első államtishti méltóságát is mintaképen átvették.” ³⁾ Nekünk ez különösen valószínűnek látszik, kiemelve itt hogy maguk a francia történetbuvárok is a majordomusok eredetét a VI. századnál későbbre nem képesek fölvenni ⁴⁾, s hogy azon párhuzam, melyet a hunnok nagybírája s a francia grand juge között vont, teljesen kielégítő; hol megjegyzi azt is, miszerint a frankok egy része hadi társ képen együtt vitézkedett a hunnokkal, egy másik rész pedig a római hatalom megtörésére kapcsolta magát Eteléhez, ennek mind udvara mind udvari emberei tisztjökkel megismerkedvén, midőn azután önálló hatalomra jutottak, annak elrendezésében leginkább az általuk megkedvelt, s legújabb íróik munkáiban is méltányosan említett hunn szervezethez tartották magukat. ⁵⁾ Bizancban is, legalább Procopius

¹⁾ V. Ö. Magyar. Tud. Ért. 1862. II. f. 105—6. II.

²⁾ De Archiofficiis IV. §. 8. 1.

³⁾ Magyar Tud. Érték. 1862. II. f. 120. 1.

⁴⁾ Sismondi Histoire des Frances I. 340. 405. U. V. Ö. Bartal Comment. I. 88. 1. s 2) jegyzet.

⁵⁾ Uj M. M. 185 $\frac{1}{2}$. VII. 401—409. II.

⁶⁾ Advers. VI. 15. 1. Bartal Comm. I. 76. 1. 1) jegyz.

bizonyossága szerint, nagy befolyással bírtak a hunn szokások. ¹⁾ Miért ne tartanók tehát lehetségesnek, hogy a görögök *κουροπαλατις*zeit, a frankok *grand jügeiket*, a későbbi *major domus* és *Palatii Comes* csiráit, a hunnoktól átkölcsönzék, azt természetesen saját országuk viszonyaihoz alkalmazván és alakítván. —

A hunn vihar elviharzott; gyenge gyermekek, viszálykodó utódok és nem hatalmas ellenség vagy ellenállhatlan támadások semmisítették meg Atilla nagy művét. A hunnok a történet színpadáról leléptek.

De nem sokára ezután a hunn-scytha néptörzsnek egy új ága terjeszkede ki Európában értem az avarokat. Nem e helyre tartozik megvitatni azon kérdést, ha vajjon és mennyiben voltak az avarok rokonaink; itt ezt bebizonyítottunk föltéve, csak oda kívánunk utalni, hogy az avarok között ismét föltaláljuk a nagy bírót hivatalt. Az avaroknak ugyanis szintúgy, mint a hunnoknak előbb és a magyaroknak utóbb volt vezérükön vagy csak kánjukon kívül nagybírájuk, kit jog, jogurnak neveztek, s némelyek jogurnak írtak; mindezt Thierry ²⁾ több azon kori írótól, különösen pedig a nagy Károly korai Eginhardtól tanulta. ³⁾

Az eddigiekből tudjuk tehát azt, hogy a későbbi nádor ispánsághoz hasonló hivatal a parthus-scythák, a hunnok és az avaroknál is létezett. Ha azonban mindez kétségtelen lenne is, az mindenki előtt valószínűtlen és hihetetlennek fog föltűnni, hogy István ezen intézményét egy oly távol forrásból meríté, azon korban, midőn írott emlékek hiánya következtében, a népek öntudata ezen ősrégi intézményeknek még halvány emlékét sem leendett képes föntartani szent István koráig; kimutatnunk kell tehát e helyen azt, hogy azon hivatal a hunn-scytha néptörzs harmadik vándorlása folytán e honban

¹⁾ *Histor. Circ. Ecclesiam* 1623. 243. l.

²⁾ *Histoire d' Atilla* 148. l.

³⁾ Bartal Nyílt levél Pauler Tivadarhoz *Uj Magyar Muz.* 1858. I. 120. lap.

megállapodott és megtelepedett ősoknél a vezérek korában is meg volt.

Hazai és külföldi történeti emlékeinknek a vezérek korabeli államszerkezetéről szóló helyei között négyet találunk, mely az őseinknél szokásos országos főhivatalokra vonatkozik, s így figyelmünket kiválólag magára vonja.

Kéz a krónikájában olvassuk, hogy midőn a hunnok új hazát keresni Ázsiából kiindultak, „állítanak maguk között egy Kádár ¹⁾ nevezett bírót, ki a hadi népet ítélje, a viszálykodók pereit eligazítsa, a gonosztevőket latrokat, tolvajokat megfenyítse, úgy azonban, hogy ha azon kormányzó (Rector) igazságtalan ítéletet hozna a község azt megsemmisítve visszavonhassa, a vétkes kapitányt és kormányzót letehesse, mikor akarja. Mert azon törvényes szokás a hunnok vagy magyarok között Gejza vezér Takson fia idejeig ²⁾ sértetlenül fön vala tartva.” ³⁾

¹⁾ Vannak többen, kik azt hiszik, hogy az említett Kádár személynév, mi azonban helyesebbnek tartjuk Ipolyi azon állítását, hogy az nem személy, hanem hivatalnév. L. Magyar Mythologia 465. l. Nem ellenkezik ugyanis ezen föltevés a szöveggel, hogy pedig ezen és hasonló gyökök a keleti nyelvekben, hasonló hivatali minőséget kifejező jelentéssel bírnak: L. Podhráczky Uj M. M. 1859/., I. XXXVI—XXXVIII.

²⁾ A mit itt a Keza s többi krónikásainknál olvasunk, hogy „azon törvényes szokás Gejza vezér idejéig sértetlenül föntartatott” újabb íróink (így többi között Kerekgyártó A. Magyarország művelődésének története 1860. I. 228. l. és maga Barta Comment. I. 148. l.) gyakran úgy értelmezték, hogy az itt említett kádári hivatal csak Gejza vezér idejéig vala föntartva. Azonban tévednek, mert Kézának ezen szavai csak azon szokásra vonatkoznak, mely szerint a hibázó kormányzót, a nemzetgyűlés letehetette, mely szokás valóban Gejzáig állott fön; mert már szent István az utóbb nádor név alatt szereplő főhivatalnak mind választását, mind következőleg letételét is a néptől elvonván, azt magának tartá fön. Turócznál az érdekelt szavak azon passus után következnek, mely a magyar népnek „Vox Dei” sat. szavak által történendő összehívását említi, azok tehát ezen szokásnak István és Gejza általi eltörlítésre vonatkoznak. A kádári hivatal eltörlése vagy megszüntetéséről mit sem tudnak, mit sem szólnak, ezen hallgatás által oda utalva hogy az a királyok alatt sem szűnt meg létezni.

³⁾ Keza Chron. I. 2. Endlichernél 89. l.

A Névtelen pedig írja, hogy a magyarok Zsolt vezér idejében, hasonló hatáskörrel bíró hivatalnokokat választottak. „*Transactis quibusdam temporibus — olvassuk munkájában — Dux Zulta cum esset tredecim annorum, omnes primates regni sui, communi consilio et pari voluntate quosdam Rectores regni sub Duce praefecerunt; qui moderamine iuris consuetudinis dissidentium lites sopirent.*“ ¹⁾

Latin, eredeti szövegét adtuk ezen helynek mert következtetéseinknek, kívánjuk, hogy alapul szolgáljon. Eddig ugyanis ezen helyre nézve régibb és újabb íróink majdnem kivétel nélkül azon nézetet fogadták el, hogy az itt, a Névtelen által említett Rectorokat a Kéza és többi krónikásaink által említett Rectorról szorosán megkülönböztetni kell, azon hiedelemben, hogy a Névtelen által említették csak ideiglenesek, Zsolt kiskorúságának idejére valának megválasztva; ezen tévedésnek pedig alapját a szöveg hamis magyarázatában kell keresnünk és fogjuk találni. Azt hitték ugyanis, hogy mivel ily Rector választatásának példája először és csak is egyszer: Zsolt kiskorúsága alatt fordult elő, ezen hivatalok is akkor alkottattak: talán a „*cum esset tredecim annorum*“ot is „*mi vel tizenhárom éves (vagy is kiskorú)*“ volt módra fordítván. Azonban a szövegből sem amazt sem ezt kimagyarázni semmikép nem lehet. Ime a mi az elsőt illeti, a Névtelen megtartott nemzetgyűlésről csak egyszer névszerint a gyümölcsös erdő mellett tartotról tesz említést, és ennek dacára ki fogná ebből következtetni azt, hogy őseink ez előtt és után nem hanem ekkor először és csak is egyszer ez alkalommal tartottak ily nemzetgyűlést? Azután a „*cum esset tredecim annorum*“ot helyesen csak is így lehet visszaadni „*midőn Zsolt tizenhárom éves volt.*“ Továbbá mit Kézánál olvasunk a Kádárnak a Communitás iránti Gejza idejéig megtartott felelősségéről szépen megegyezik avval, mit a Névtelen a kormányzóknak szintén a község által eszközözendő vá-

¹⁾ Schwandtnernél I. LIII. 55. f.

lasztatásról szól, melyre meg lehet épen az szolgálta-
tott alkalmat, hogy az előbieket mivel ítéleteik túlszigo-
rúaknak találtattak, a krónikák által igazolt hatalmá-
nál fogva letette. Végre ha még hozzáadjuk, hogy mind
a Kádár a krónikások, mind a Zsolt alatt megválasztott
országos főhivatalnokok a Névtelennél, Rectoroknak ne-
veztetnek, senki sem fogja egészen alaptalannak hinni
azon véleményünket, hogy a Kádár és Rector egy és
ugyanazon hivatal volt, azon különbséggel, hogy Gejza
alatt sőt előbb már Zsolt korában is az egy egyéniség ál-
tal betöltött kádári hivatal már több (tá n k é t) Rector
viselé.

Hazai emlékeink szemléje e tekintetben befejez-
ve van. Azonban Konstantinus porphyrogeneta
nagyérdekű munkájában találkozunk egy minket kivá-
lólag érdeklő helylyel. A magyaroknak első fejük — így
ir — az Árpádész nemzetségből fejedelem következős
szerint; és két másik Gylasz (γυλας) és Karkhasz
(καρχας), kik bírói tisztet viselnek s tudni kell hogy a
Gylasz és Karchasz nem tulajdon hanem méltóságnév..
Karkhasz szó pedig méltóságnév valamint a Gylasz is,
mely nagyobb a Karkhasznál.¹⁾ Nem tartozik hozzám
e helyen értelmezésébe bocsátkozni e szavaknak álta-
lán, vagy pedig ez elnevezéseknek különösen *), annyi
bizonyos, hogy a Gylasz és Karchasz két bírói hivatal
volt, s ennyit tudnunk itt elégséges. Akár már azoknak
nézetét fogadjuk el, kik a Karkhaszban bírói, egyes
személy által betöltetni szokott, hivatalt a Gylaszban
pedig a Communitást latják; ²⁾ akár pedig azokét, kik
ezt is amaztis egyes személyek által betöltött két bírói hi-

¹⁾ De administr. imperio C. XL. Szabó K. kiadása M. Akad. Ért.
Tört. oszt. 1861. I. 143. l.

*) Lásd e tárgyról bővebben ugyancsak e sorok írójának ily című
munkáját: A magyar nemzet műveltségi állásának vázlata sat. Pest,
1861. 148 s kk. ll.

²⁾ Schwarz G. de Samuele Rege 45. l. Horváth J. A Szlavínokról
88. l. Bartal Comment. II. 133. Podhraczky Kéza krónikájához 17. lap
Horváth M. Magy. Tört. I. 18. l. Jerney Keleti utazás I. 186. l. sat.

vatalnak tartják ¹⁾ figyelmes összehasonlítás után kétségkívül mindenki azon gondolatra fog jönni, hogy Konstatin ezen két hivatal viselői alatt, miután mindkettőt közvetlenül a fejedelem után helyezi, valószínűleg azon főhivatalnokokat, kormányzókat érti, kikről Kéza és a krónikások egy részről, a Névtelen meg másrésztől beszél. Meglehet hogy merészség, vagy sőt alaptalanságról fog vádoltatni ezen föltevés, azonban szabadjon önmentségünkre csak azt megjegyeztünk, hogy ha a Kádár, a Rectorok, Gylasz és Karchaszról szóló helyeket összevetjük, azokat a lehető legszigorúbb kritikával megvizsgáljuk: látni fogjuk, hogy ezen föltevés az illető helyek szövegével sehogyszem ellenkezik. Sőt ellenkezőleg, fölötte valószínűtlen, hogy azon államszerkezetben, melyet őseink az Altaj bérceiből hoztak mai hazánkba, s mely a vezérek alatt alig vett föl magába még idegen elemeket, hogy azon államszerkezet, mondom, négy és szorosan véve öt főhivatalt bírt volna, melyeknek hatásköre, ugyanazon emlékek nyomán épen nem volt egymástól annyira körülvonaloza, és oly különböző, hogy azt, mindenben az egyszerűséget kedvelő őseink, egy és ugyanazon személy által betölthetőnek nem hitték volna.

Mert hogy a Kádár és Rector, a Karkhasz és Gylasz az emlékek által az egész nemzet, a törzsek közös bírának tüntettetnek föl, tagadni nem fogja az, ki azon helyeket csak futólag is átolvasta, s így az egyes törzsek bírának nem tartathatnak; azt nem is említve, hogy ezen többször idézett írók mindegyike csak egy-egy hivatalról beszél, úgy mintha az önmaga által említett főhivatalon kívül, hasonlót a magyar államszerkezet nem is bírt volna. ²⁾

¹⁾ Engel. Gesch. des Ungar. Reiches I. 79. l. Ipolyi Magyar Mythologia. 469. l. sat.

²⁾ A Gylasz és Karchasznak a Névtelen által említett rectorokkal azonosságát, már Fessler is hitte Gesch. der Eng. I. 274. l. e) jegyz. 321. l. b) jegyz., mely azonosságot mi a Kádár is ugyanazon oknál fogva kiterjesztjük. A Karkhaszban a nádori hivatal csiráját Podhraczký is kereste Ak. Ért. 1856. VIII. 4861.

Ezen a magyar ősohónél működött főhivatalok — miután hogy kettő volt ez, és illetőleg kettő volt a főhivatalnok, igen, valószínű — egyike: nevezzük azt azután Kádár, Rector, Gylasz vagy Karkhasznak, volt a későbbi nádorispáni hivatalnak eredeti csirája, és előzménye. Látni fogjuk, hogy ugyanazon hatáskörrel, mellyel Kéza szerint, birt a Kádár t. i. „a közhadi nép (communis exercitus) ítélése, a viszálykodók pereinek elintézése, a gonosztevők, tolvajok és rablók (malefactores, fures et latrones) büntetése“ birt később a nádor, hogy mindaz mi a Rectoroknak, a Névtelen szerint volt kötelességök „a szokásos jog szerint a viszálykodók és perlekedők ügyeinek és viszályainak elintézése,“ méltán és teljesen a nádorra is alkalmazható, valamint az is mit Konstantin a Gylasz és Karkhaszról mond, hogy „ezek birói tisztet viselnek;“ látni fogjuk az bőven további fejtegetésünkből.

Itt csak azt kívánjuk még mellékesen megjegyezni, hogy mintha a Kéza által följegyzetteket tartották volna szem előtt királyaink fogalmazó tisztjei, és maguk a nádorok is, midőn a nádori teendőkről a Congregatiókban tesznek említést. Így Zsigmond király 1405-ik II. Decretumának 5-teben olvassuk, hogy „a nádorok régi a szent királyok által megtartott szokás szerint... a tolvajokat, rablókat és egyéb gonosztevőket... elítélni és megbüntetni szokták ¹⁾ Hasonlót olvasunk az 1486: 1 és 1492: 32 ttccben is.

Hogy a nádorispánság valóban nem volt egyéb, mint az átalakított régi magyar főbirói hivatal, azt Bartal is hitte és okadatolta. ²⁾ Szalay ugyan azoknak, kik szent István nádorában Kéza Rectorát látják, azon ellenvetést teszi, hogy „ezen tisztnek István általi meg-

¹⁾ Ex antiqua consuetudine per diuos Reges observata Palatinus... quoslibet fures, latrones et alios malefactores proscriptos et extradatos iudicare, condemnare, punire, seu proscribere consueverunt.

²⁾ Commentariorum L. I. 141—149. II.

tartása épen akkor midőn monarchiáját alapította elégséges lett volna a monarchiai szerkezet fölbontására.“ Azonban valamint Bartal, úgy mi is több helyen kiemelni el nem mulasztók, hogy István ezen hivatalnak egyrésztől választását föntartá magának, másrésztől hatáskörét új határokkal körülírta; mit megengedve, azon hivatal, nem tudom mint lett volna képes a monarchiai szerkezet nem mondom fölbontása hanem legkisebb megzavarására is.

Láttuk eddig, hogy a magyar nemzet a vezérek korában is birt főbírói hivatallal, melyet a monarchiai szerkezet nádorispánsággá átalakított. Tudjuk, hogy midőn István a második ezred hajnalán monarchiáját rendezvén a nádori hivatalnak létet adott, azt nem önlángesze sugallata nyomán, mint eddig még nem létezőt teremte; tudjuk, hogy az nem volt hazánkba áttöltetett idegen növény, hanem gyökere és törzse nemzetünk körében is századok, hogy ne mondjuk ezredek lefolyta alatt létezett s virágzott s István ezt csak kifejleszté, a hazai csemetébe a külföld hasonnemű törzsének csak nemesítő ágát beoltva.

Lássuk tehát, mint járt el első ép oly nagy mint szent királyunk, ezen nagy munkában!

II.

A nádorispáni hivatal hatásköre I. szent Istvántól az arany bulláig.

Midőn sz. István 1000-ben a Rómából küldött szent koronával földiszíttatva, ünnepélyesen királylyá avattattott: ő s részben már elődje is, népét a békéhez szoktatva, ennek következtében az állam általa eszközölt rendezésében terjedelmesebb és szélesebb hatalomkörrel ruháztatott föl, mint milyennel elődei birtak: szükséges volt udvarát, azaz legközelebbi környezetét az új méltóság igényeinek megfelelőleg rendezni s azt hasonlóvá tenni Európa egyéb fejedelmi udvaraihoz, másrésről pedig az államintézményeket és ezek legelőkelőbb tényezőit a főhivatalokat átalakítani, hasonlókká tenni azokhoz, melyek régibb vagy azon időben az európai főbb birodalmakban divatoztak. ¹⁾

Ezen elveknek adott ő kifejezést, midőn második törvénykönyvének előbeszédében mondá, hogy „mi is Isten akaratja szerint kormányozván birodalmunkat, a régi és új augustusokat követve ily rendeleteket állapítottunk meg népünknek, sat.“ s ezen elveket követé ő s valósítá a régi magyar intézmények, azt kü-

¹⁾ Bél írja Istvánról, hogy ez „operam dedit ut ex institutis Regum et genti Universae cum aequitate moderaretur et suam comprimis aulam omni qua posset majestate redderet conspicuam.“ De Archiofficiis R. H. V. §. 10. lap.

lönösen az itt tárgyalt régi magyar főbírói hivatalnak az új viszonyokhoz képest való átalakításában.

Ennyi bizonyos és kétségtelen lévén, most már azon kérdés merül föl, hogy szent István ezen működésében tulajdonképen mily augustusokat tartott szem előtt, vajjon a bizanti vagy a frank császárok szolgáltak e példányképeiül? Régibb íróink azt tartották, hogy István mind az államintézmények, és úgy a főbírói és illetőleg nádori hivatalnak is, átalakításában, mind pedig udvara új rendezésében a bizanti császárok nyomdokai-ba lépett, Konstantinápolyra szegzé szemeit; ¹⁾ mi azonban szoros vizsgálat és szigorú összehasonlítás után egy és másrésről is fölötte valószínűtlennek tünik föl. Újabb íróink azért Bartal nyomán ²⁾ azon helyesebb véleményhez csatlakoztak, hogy István a frank királyokat és különösen nagy Károlyt követte, ennek kapitulárait tartotta szem előtt. ³⁾

Mi meg fölötte hihetőnek fog föltűnni, ha tekintetbe vesszük, hogy azon főpapok, kik a magyar nemzet megtérítésében közreműködtek a nyugoti német birodalomnak voltak szülöttei, István neje Gizella német hölgy volt, és azon világi és egyházi főurak, kik részben már Gejza, de még nagyobb számban István uralkodása alatt, követve a vendégszerető meghívást, hazánkban megtelepedtek, hogy azoknak legnagyobb része német származású volt; másrésről pedig emlékeink hazánkban tartózkodott vagy megtelepedett görög előkelő urakról mit sem tudnak. Hihető, hogy ezen német főpa-

¹⁾ Ugyancsak Bél szerint a magyarok főhivatalnokait ad imitationem fere Caesarorum prospexerunt. Nam et in germanicum imperium ex oriente eadem haec munera inde ab antiquissimis temporibus, et si non omnia immigraverunt. De Archiofficiis Regni Hungariae 11. §. 8. lap. V. Ö. Pray Historia Regum Hungariae I. köt. Prolegomena LXXVI. lap és Moscouii de originibus officiorum aulicorum S. R. I. Commentatio. III. §. 2. 8. lap.

²⁾ Commentariorum Libro II. 261. l. U. M. M. 185¹/₂, VII. f.

³⁾ Szalay Magy. Tört. I. 117. l. Horváth M. M. T. I. Podhracsy M. A. É. 185¹/₂, II. 1856. II. sat.

pok és urak István által a monarchia rendezésének munkájában tanácsadásra fölszólítva, saját államrendszerek, saját királyaik udvartartásával valamint az általuk mindenkor nagy tiszteletben tartott nagy Károly törvényeivel ismertették meg, ezek helyessége és célszerűségéről őt meggyőzván, követésére fölszólítván. Azt pedig, mily csatornákon át szivároghatott azon korban a görög befolyás hazánkba és István udvarába, képzelni sem tudjuk.

S mi több, ezen valószínűség, bizonyosságra fog emelkedni, ha szent Istvánnak állami és udvari intézményeit a németeknél divatozókkal, sz. Istvánnak törvényeit a frank kapitulárékkal összevetjük. Ezt tévé Bartal nagybecsű Commentárjainak több helyén, minek következtében meggyőződött — s vele mi is — „*nihil in ulla Hungariae institutorum parte a bizantinis sump-tum; in hac (az udvar rendezésében) autem minus nihilo.*“ ¹⁾

Azon állítást, hogy a nádorispáni hivatal Istvánnál későbbi eredetű, és csak szent László alatt és által keletkezett ²⁾, itt egyszerűen csak megemlíteni kívánom, miután azt már Pray ³⁾ és vele és utána történet- és jogtudományi íróink kivétel nélkül hamisnak tartották; azután alaptalansága a következőkből úgy is világosan kiderülni fog. ⁴⁾

¹⁾ Commentariorum Libro II. 264. lap.

²⁾ Grossing Jus publicum Hung. 75. lap.

³⁾ Historia Reg. Hung. I. Notitiae Praeviae II. LXXIII. l. b) j.

⁴⁾ Goldastus Recessus imperii című munkájában (III. Nota marg. ad art. Math. 1485.) a nádorispánihivatalt a németektől származtatva annak eredetét Péter k. korába helyezi. Henricus III. — így ír — *niger subac-to Hungariae regno et restituto Petro rege, fidelitate ab eo recepta pe-tentibus Ordinibus Regni Palatinum Hungariae adjecit.* Ezen magában véve is egészen alaptalan és hihetetlen nézetet megcáfolja Kovacsich. Ő azt tartja, hogy Istvánnak tulajdonítandó ezen hivatal alapítása, ki azt nem a bizanti udvartól, hanem vagy Róma- vagy Németországból vette át. Előbb az udvari dísz emelésére szolgált, utóbb a király képviselője és megbízottja, végre önálló jogi hatáskörrel bíró tiszt lett. Adversaria. 3. lap. 22. szám alatt. Kézirat a n. muzeumban.

Azon kérdés körül, mily hatásköre volt a nádorispánnak szent István és legközelebbi utódai alatt, mily viszonyban állott ez a későbbi ország, akkor még udvarbírói hivattal, és miképen kelljen értelmezni és alkalmazni az ezen kori törvénycikkelyek és oklevelekben olvasható eltérő hivatalelnevezéseket s magukat okleveleink azon helyeit és azon törvénycikkeket, újabb időkben érdekes viták keletkeztek. Fejér állításai ellen Bartal lépett fel, Bartalt Szalay igyekezett megcáfolni, ennek támadásait ismét Bartal vervén vissza.

És nem csoda, ezen tárgy ugyanis valóban oly homályos és szövevényes, hogy hosszas tanulmány és elmélkedés szükséges arra is, hogy csak némileg tájékozni tudjuk magunkat e tömkelegben. Az adatok oly gyérek és ezen gyér adatok oly fölötté homályosak és igen gyakran kétértelműek, hogy kinek sikerült ezen tömkelegben föllelni az Ariadne fonált, arról a szó szoros értelmében elmondhatja a szives olvasó „multa tulit fecitque puer, sudavit et alsit!“ — E sorok igénytelen írója is soká vajudott, míg elhatározni tudá magát jobbra e vagy balra vegye utját, végre abban állapotott meg, hogy itt is „veritas in medio sita.“ Ennekokáért az érintett ellentétes nézetek egyikét sem, másikat sem fogadá el föltétlenül, sem Fejért, sem Bartalt nem választá nyomozásai kizárólagos vezéréül, hanem önállóan kívánván eljárni, véleményét s elhatározását mindenkor a történeti igazság által határozatá meg.

Ezek előrebocsátása után áttérhetünk tárgyunkra. Szent királyok segítettetek! ¹⁾

Mindenekelőtt az érintett írók nézeteit kívánjuk röviden és kivonatosau megismertetni.

Fejér György szerint a nádorispáni, valamint az országbírói hivatal is már szent István alatt létezett, amannak viselője valóban tisztje a királyi udvarnak s nyugoti szokás szerint a király bírāja s mindenkor ol-

¹⁾ Régi magyar fölkiáltás L. Bartal. Coment. I. 11. l. Uj Magyar Muz. 1850/, VII. f. 421. lap.

dala mellett, kísérlője volt; ítelt a királyhoz fölebbvitt peres ügyekben, de azonkívül járt szerte az országban a megyékben is, hol nyilvános törvényszéki gyűléseket tartott. Ezen hivatalra alkalmazta ő szent László III. Decretumának 3-ik törvénycikkét. Az ország vagy illetőleg udvarbíró ellenben a „Conditionarius,” „Colonus”-ok és „hospitesek”-nek volt bírāja, a nemesek peres ügyeire nézve pedig előbb helyettese, később bírótársa volt a nádornak, míg végre „királyi személyes jelenlétté” fejlődött. ¹⁾

Barta l ezek ellenében azt állítja és okadatolja, hogy az országbíró rendes hatalmánál fogva csak a királyi udvarban, s saját Curiájában soha sem bíraskodhatott: a nádor ellenben itt is és különösen az országban, a megyékben helyettesíté a királyt. ²⁾

Szala y azt véleményezi, hogy a királyi udvar, a Curiának élén állott mint főbíró a nyugoti birodalom példájára a „Comes Palatinus” s azt sem tudja magával elhíttetni, hogy az országbírói hivatal is Istvántól veszi eredetét. ³⁾ Ezt, mint érintém, ismét Barta l cáfolta meg, kiegészítvén és fölvilágosítván a már Commentáraiban mondottakat. ⁴⁾

A mi ezen egyes vélemény csoportozatokat illeti, azokat így általános fogalmazásukban tekintve Bartallal mi is egyetértünk — habár egyes részletekben tőle eltérni fogunk — azt tartván, hogy: mindkét főhivatal már szent István korában valóban létezett, hogy eredetileg az elsőnek, a nádornak hatásköre a királyi udvaron kívül az országra is, az udvar bíróa pedig csak az udvarban tárgyalt ügyekre terjedt ki.

¹⁾ Codex Diplomaticus X. k. 6-vol. Előszó 5—14. ll.

²⁾ Commentar. I. k. 319. s kk. ll.

³⁾ Magyar Tört. I. 117. 8. ll. 67) jegyzet.

⁴⁾ U. M. M. 1857, VII. 421 l. s még néhány ide vonatkozó sor Uj M. M. 1858. I. 124. l.

És ennek részletes, tüzetes kifejtése tárgya a legközelebb mondandóknak.

Szent István előtt a vezérek alatt, a törzseknek részint főnökei, részint választott bírói tisztei birtak a nép fölött törvénykezési hatalommal; azon ügyek pedig, melyekben akár a törzsfők valának érdekelve, akár pedig az alsóbb bíróságok ítéletével a felek meg nem elégedve, föllebbeztetni kívántattak, akár pedig nagyobb fontossággal birtak, milyenek lehettek a hűtlenség vagy honárulás¹⁾: azon ügyek a Communitas, a nemzetgyűlés elé tartoztak, mely azon peres ügyeket, az általa választott főbíró vagy főbírókra²⁾ bizta a feleletre vonás és ellenőrködés jogát magának föntartván.³⁾ A fővezér vagy fejedelem, mint ilyen bíraskodási hatalommal alig birt, nem legalább rendszerint csak rendkívüli esetekben a Communitas által fölhatalmazást vagy megbízást nem nyert.

Szent István egyrészről a törzsfőknek, másrészről pedig a Communitasnak a monarchiai szerkezettel meg nem férő tulságosan széles hatalomkörét megszorítani kívánván, ezt a legcélszerűbben úgy vélte elérhetni, ha mind a törzsfők bírói hatalmát korlátozza, azok bíraskodási köre alól személyeket és ügyeket kivevén, s részint a hajdani főbírónak -- azaz a nádornak -- részint pedig magának vagy is k. Cúriájának föntartja; mind pedig a főbíró utódja a nádorispánnak választási jogát a Communitastól megvonva önmaga számára megszerzi, megszüntetvén egyszersmind ennek amannak irányábani felelősségét. --

Ezen körülményekből tudjuk megmagyarázni magunknak a nádor kezdetleges hatáskörét, mely t. i. a törzsfőket pótoló Comites Parochiani, s a hajdani nemzetgyűléstől elvont, valamint az amazoktól föllebbezett és illetőleg föllebbező ügyek és személyek fölötti bíraskodásban állott. S a nádor ezen hatásköréhez hasonló

¹⁾ Túróc Chronicon II. r. 9. fej.

²⁾ U. a. I. r. 10. fej.

³⁾ Kéza 45. lap. budai, pozsonyi, Túroczféle krónika i. h.

volt az, melyet nagy Károly jelölt ki a Comes Palatiinek.

Azonban mint már érintők szent István bizonyos ügyeket es személyeket, részint első folyamodásban, részint föllebbezés után önmagának vagy is Cúriájának tartott fön. Utal ő erre midőn fiát inti, hogy „quotiescunque causa judicari digna ad te venerit, vel aliquis capitalis sententiae reus, noli impatienter portare.“¹⁾

Ami a nádortilleti, ennek megemlékezésével sz. István korában nem tatálkozunk. Hartviknál olvassuk ugyan, hogy „látván betegségét (t. i. Istvánnak) súlyos bodni a palatinusok négy legnemesebbje“ sat. (videntes aegrotationem eius (t. i. Stephani) inualescere quatuor nobilissimorum Palatinorum)²⁾ vagy mint egy más kiadásban — úgy látszik helyesebben — olvasom: quod ubi aduerterunt ex Palatinis nobilissimi quatuor.³⁾ Azonban hogy ezen négy kitűnő palatinus és még többi társai között is, a nádort hiába keresnők, világos; ezek alatt ugyanis a frank módra rendezett udvarnak négy főtisztjét kell értenünk, miután tudjuk, hogy „omnes qui in Palatio militant possunt appellari Palatini.“⁴⁾

Ugyanez áll István okleveleiről is. Az 1001-iki szent mártóni apátság alapító okmányát aláírta ugyan az érsek után, egy „Comes Ceba“⁵⁾ kit az általános közvélemény István első nádorának tart;⁶⁾ azonban mily alapon s mily érveknél fogva még gyanítani, még sejteni sem vagyok képes. —

¹⁾ Decr. I. De observacione iudicii c. v. Endlicher 805. l.

²⁾ Vita S. Stephani Podhr. kiad. 88. l.

³⁾ Schwandtner kiad. II. 28. lap.

⁴⁾ Du Cange Glossarium ad v. „Palatinus.“

⁵⁾ Fejér Cod. Dipl. I. 282. l.

⁶⁾ Először Jongelinus igtatta Catalogusába, s utána mindnyájan kik a nádorok névsorát összeállíták: Palat. Reg. Hung. 4. l. Fejér Index Árpád. (azonban? jellel) A Corpus Jurisban, Pray, Remellay s. a. t. És legújabbán Virozsil Jurispubl. Reg. Hung. spec. quartum Buda 1853. 30. l. a) jegyz. hol így ír: „Dignitatem Palatinis ipso regno coaequam esse probat privilegium S. Martini ubi post Archiepisc. Strigon. sub-

Azonban ha nem is nyíltan, de megérthetőleg mégis utal István mindkét országos főhivatalra a zalai apátság második 1024-ik adománylevelében. hol olvassuk: „és mivel azon monostort különösen kedveljük, azon egyháznak is az alulirt szabadalmakat és kiváltságokat engedményeztük örök időre határozván t. i. hogy senki a király személyén vagy az apát úr által választottan kívül azon monostor népei fölött biráskodni ne merjen, hanem minden bíró az összes megye ispánok vagy helyettes bíráik és az ország udvari ispánjainak biráskodása, hatalma és hatósága alól... kivéve legyenek.“¹⁾

A „Curiales Comites“ alatt István kétség kívül két főbíráját érté: a nádort és udvarbíró. Mellőzve ugyanis azt, hogy a curia és palatium, a curialis és palatinus között a különbség nem nagy vagy semmi, Bartallal csak azt jegyezzük meg, hogy a „Curialis“ szó a maga sokféle fogalma között főképen királyi főhivatalnokokat, udvari főembereket jelentett s így a régi „Curiales Comites regni“ s a későbbi „iudices ordinarii regni“ nevezet alatt egyedül s kizárólag azon nagybírák értetnek, kiknek hatáskörük az egész országra kiterjedt.²⁾ Valamint Bartal azt is bebizonyította, hogy az Árpádok a nádort mindenkor udvari hivatalnoknak tekintették, s oklevelekből kimutatta,

scriptus habetur C e b a C o m e s P a l a t i n u s. A nagy érdemű szerző az eredetiben vagy melyik kiadásban olvasta ezt, nem mondja s így nem tudom; azt azonban igenis tudom, hogy ezen okmány minden eddigi kiadásában nem olvasható több mint „C e b a C o m i t e.“ Így Fejérnél, Katonánál s. a. t. kiemeljük Horváth I. kiadását a facsimilevel Tud. Gyűjt. 1836. I. 951. és Fuxhoffert Monasterologia Czinár ed. I. 34. l.

‘) Et quia idipsum Monasterium speciali amplectimur dilectione, etiam libertates et exemptiones eidem Ecclesiae concessimus in secula statuendo videlicet: nullus Comes praeter personam regiam vel eum quem elegerit abbas, populos ipsius monasterii praesumat iudicare, sed iudicio, potestate et jurisdictione iudicum, et universorum Comitum parochialium seu vice iudicum et Curialium Comitum regni. . . . penitus sint exempti. Fejér Cod. Diplom. I. 308. 9. ll.

²⁾ Uj Magyar Muz. 185/2. 427. l. XI. szám 4.

hogy azt II. Endre előtt „Palatinus meus“, „Palatinus noster“nek nevezték, s hogy a „Palatinus Regni“ címzet csak IV. Béla idejében merült föl, a nélkül azonban, hogy a régi elnevezéseket tüstént háttérbe szorította volna. ¹⁾

Vége ismételve figyelmeztetni kívánom a szomszéd horvátok hivatalos, diplomatikus irányára, mely szerint a „Comes Palatinus“t ők régebben „Jupanus Palatii“nek hívtak; az udvarbíró pedig regébben „Jupanus Cleoniae“, ²⁾ később meg „Regalis Curiae Judex“nek neveztetett. ³⁾ Miből ha egyéb nem is, az világosan kitűnik, hogy István a „Curiales Comites“ alatt mind a nádort, mind az udvarbírókat egyaránt és együtt érthette, a mint valóban értette is. Szalay azonban nincs ily nézetben. „Ugy hiszem – ugymond – világos hogy a „regni“ szó itt egyáltalában minden judexre nemcsak a közvetlenül előtte álló Curiales Comitesre vonatkozik, kik alatt István úgy a vágrófok helyetteseit vagy az immunitással bíró püspökök udvarbírait érthette.“ ⁴⁾ Azonban erre igen helyesen feleli Bartal, hogy ha István, mint Szalay annak szándékát és szavait értelmezi, a zalai monostor embereit csak a vágrófok és ezek helyettesei, a püspökök udvarbírái alól fölmenti, az ország nagybírái alatt pedig meghagyja, ily értelmű szerkezetnek vége annak elejével (hol mondja nullus praeter personam regiam vel quem elegerit abbas populos ipsius monasterii praesumat iudicare.“) általában meg nem egyeznék. Azonkívül az alsóbbrendű (tán helységi vagy kerületi) bírák (omnium iudicum) a vágrófok (Comitum parochialium) és ezeknek helyettesei (Vicejudicum) már névszerint és egyenkint felsorolva lévén, azokat a Curiales Comesek alatt nem érthette. ⁵⁾

Ezekhez még csak azt kívánjuk csatolni, hogy a

¹⁾ I. h. 423. l. XXXIV. szám. Coment. I. 148. l.

²⁾ 897-ben Fejér Cod. Diplom. I. 223. l.

³⁾ 1069. ben U. O. 404. 5. ll.

⁴⁾ Magy. tört. I. 119. lap 67) jegyzet. 120. lap.

⁵⁾ Uj M. M. 185¹/₂, VII. f. 127. l.

szerkezet némileg gradatio alakjával bir a minori ad majus. Legelőbb említettnek ugyanis az alsóbb bírák, azután a magasabb polcon álló várgrófok helyetteseikkel együtt; következőleg az ezekután említetteknek szükségképen előkelőbbek és főlebbállóknak kell lenni a közvetlenül előbb említett várgrófnál : vagyis a nádor és udvarbírónak.

Az egykorú adatok oly rendkívüli hiányában, mérhetlen becsü reánk nézve IV. Béla királynak egy 1254-diki oklevele, melyben néhai elődei által a székesfehérvári egyháznak adományozott jogokat s szabadalmakat elősorolva, azokat újból megerősíti és megszilárdítja. Már pedig emlékeinkből tudjuk, hogy ezen egyháznak alapítója sz. István volt, s amaz neki különösen kedvelt helye, hol eltemettetni is kívánt; mely egyház tehát kitűnő szabadalmait és kiváltságait bizonyára legnagyobb részben Istvánnak köszönheti. Utal erre IV. Béla is, midőn így ír: „örködnünk kell, nehogy azon szabadalmakban, melyeknek régi eleink intézkedési következtében sértetlen élvezetében volt és különösen szent István király által, ki azon egyházat alapította és megadományozá, kiváltságok és kiváltságos szabadalmakkal kiválóan földiszította, a mi időnkben megingattassék; felsorolván azokat, melyek idők folytán az említett egyház kárára lehetnének, régente nyert kiváltságait és szabadalmi jogait megerősítjük. Határozottan meghagyjuk tehát, hogy mint eleink által eredetileg volt megállapítva sem az időszerint létező nádor... bármily ügyben, mint: lopás, rablás, pénzhamisításban azok fölött ne ítélhessen.”¹⁾ —

¹⁾ Cavere tenemus ne in libertatibus, quibus ex antiquis (megjegyzendő 1254-ben már ősrégiak voltak) progenitorum nostrorum Constitutionibus, hactenus inviolabiliter freta fuit, et praecipue beati Regis Stephani, qui prius ipsam fundavit et dotavit, possessionibusque pluribus ditavit, ac libertatibus et libertatum praerogativis specialiter decoravit, nostris temporibus debeat vacillare, ea enumerando, quae temporibus successivis in detrimentum memoratae Ecclesiae vergi possent, privilegia ipsius antiquitus obtenta et per conse-

Miből következik, hogy a nádornak már szent István korában hatásköre kiterjedt az egész országra s bíraskodási hatalommal birt általán minden büntény fölött, különösen pedig „super furto, latrocinio ¹⁾ et in moneta.“

„Ugyanazon fejérvári egyház jobbágyai és népei, sem a nádor sem az alnádor általános vagy részletes gyülekezetére... élelmiszereket kiszolgáltattni, és fizetni vagy bármily című pénzbeli tartozásokat fizetni ne tartozzanak. Hogy istenfélő eleink és a mi rendeletünk szerinta nádor vagy alnádor... körükben akaradjuk ellenére meg ne szállhasson.“ ²⁾ Ezen fölötté nevezetes sorokból következik először, hogy a palatinalis Congregatiók már első királyaink korában is megtartatni szoktak; másodsor, hogy ezek általánosoknak (generales) neveztettek, midőn több, vagy legalább egy egész megye, és részleteseknek (speciales et particulares) neveztettek, midőn egy kisebb terület vagy a megye egy részének számára tartattak; harmadszor, hogy a nádorok, ha ezen gyűléseken személyesen meg nem jelenhettek, magukat helyetteseik által pótolhatták; negyedszer, hogy a nádor ily Congregatiók megtartása végett a vidéken tartózkodva, az illetőktől élelmiszereket, szállást, kárpótlást pénzben és élelmiszerekben valamint jutalmat is nyert.

quentes, libertates et libertatum praerogativas innovantes, cum ratihibitione confirmavimus. Itaque firmo statuimus edicto, quod prouti a progenitoribus nostris primitus fuit ordinatum... nec Palatinus pro tempore constitutus super aliqua causa ut puta: super furto, latrocinio vel in moneta et generaliter super nullis causarum articulis ipsos possit, debeat, et audeat iudicare. —

¹⁾ Ki ne emlékeznék vissza a Kádár Kéza által leírt kötelmeire.

²⁾ Jobbagyiones et populi eiusdem Albensis Ecclesiae, nec Palatini vel Vice Palatini ad congregationem generalem, aut etiam specialem et particularem... victualium administrationem et solutionem et expensarum quarumlibet pro ipsis elargitionem faciendam ullo unquam tempore teneantur. Quod nec contra piorum nostrorum antecessorum statuta et nostra Palatinus et Vice Palatinus... super eosdem violentos des census facere debeant atque possint. Fejér C. D. I.

E helyen kellene még III. Bélának egy hasonló tartalmú és nem csekélyebb fontosságú 1190-iki oklevéléről szólni, melyben az elődei által a pécsi egyháznak engedett szabadalmakat megerősíti, ezek azonban valószínűleg szent István legközelebbi utódaitól származván, arról alább fogunk szólni.

Ennyi mindaz, mit szent István korából a nádori hivatalt illetőleg tudunk; világosabbak és tisztábbakká fognak válni fogalmaink, tökéletesebb lesz a nádor kezdetleges hatáskörének rajza, ha az utóbbi idők emlékei fölött fogjuk szemlénket megtartani. Péter és Aba zavarteljes korából azonban ilyenekkel nem birunk; megjegyezvén, hogy Aba Samuel utóbb magyar király egy ideig István és utóbb Péternek is volt nádora.¹⁾

I. Endre 1055-ben sz. Anján tihanyi sz. b. r. apátságát alapítván, az alapító oklevél aláírásai között olvassuk: „Sig. Zache C. Palacii.... Sig. Cupan iudicis.“²⁾

Bartal erre nézve azt véleményezi, hogy az itt említett Comes Palacii elnevezés alatt az ország vagy udvarbíró, a iudex név alatt pedig a nádorispán értetik; ³⁾ hogy így azután ezen elnevezéseket is megegyeztesse szent László és Kálmán király alább tárgyalandó törvénycikkelyeinek általa adott magyarázatával. Nem tagadhatni ugyan, hogy a „Palatinus“ elnevezésnek értelme a királyság első századában szorosán megállapítva és körülírva nem volt, de dacára ennek, épen nincsen okunk kétségbe vonni azt, hogy a

¹⁾ Szent Gellért p. életirójánál olvassuk: Aba Comes Palacii dejecto Petro regalem Coronam usurpavit. Battyányi Ig. kiadása 343. l. Temesvári Pelbartnak sz. Gellért rövidített legendájában pedig: „Comes Palacii Regii Abba nomine effugato de regno Petro s. a. t. Pomerium Sanctorum 661. Battyányi 367. lap. Cseh kéziratában a szent mártoni főapátság levéltárának (Caps. 14. La. A. act. AAbb.) egy oklevele nyomán 1023. teszi „Samuel Aba Palatinus sub Stephano et Petro.“ Azon oklevelet nem ismerjük.

²⁾ Fejér Cod. Diplom. I 393. lap.

³⁾ Uj Magy. Muz. 185¹/₂, VII. 426. l. XXXVII. szám.

Comes Palacii alatt már akkor is a nádor értetett, mire maga az elnevezés, ezen a frank Capitulárékból átvett szó utal; annál kevésbbé bir még alappal azon föltevés, hogy nem Zache, hanem a iudexnek nevezett Cupa volt a nádorispán, mert annak, hogy a nádor általán iudexnek nevezetnék nyomát sehol sem találjuk.

Azt, hogy az aláírások között a Comes Palacii áll előbb a iudexnél, azt nézetünk mellett védvül fölhozni épen nem kívánjuk ugyan; azonban nagynevű tudósunkkal az iránt megegyezni szintén nem tudunk, hogy „az országbíró a még III. Béla alatt is megtartott rend szerint előbb, emez (a nádor) meg utóbb“ fordul elő az azonkori oklevelek aláírásaiban; igen, későbbben előfordulnak ugyan ily esetek — azonban a kijelölt korban épen nem ¹⁾; ha csak mindenhol a Comes Palatinus alatt az udvar bírót, a Curialis Comes alatt pedig a nádort érteni nem kívánjuk, mit tenni alig lenne valakinek bátorsága. Mi tehát mint valószínűbbet, azon általános nézetet fogadtuk el, hogy a Zache Comes Palacii alatt valóban a nádort; ²⁾ a Cupa iudex alatt pedig vagy az országbíró, ³⁾ vagy pedig, mi sokkal valószínűbb, valamely más alsóbb rangú Tihany vidékén működő bírói tisztet kelljen értenünk. —

Mindezek azonban csak száraz nevek és elnevezések, melyek a nádorispáni hivatal árpádkori hatáskörére vajmi csekély világot árasztanak, kedvezőbbé lesz a nyomozó helyzete szent László korában, mely korból az idők viharai és viszontagságai dacára fönmaradt törvénykönyveket bírunk, melyeknek egyes cikelyei közjogi kérdések és tárgyakkal is foglalkoznak. Ezen kedvező helyzet azonban sokban kedvezőtlené alakul azon törvénycikkelyek elszigeteltsége, homályos volta és különösen kétértelműsége által.

¹⁾ Fejér Cod. Diplom. I. 58. l. (1111), 86. (1135), 124. (1145), 140, (1156), 164. (1162) 219, (1184) 245. (1188), 290 (1195) sat.

²⁾ V. ö. A nádorok névsorának összeállítását.

³⁾ P. o. Fejér Index Cod. Dipl. Stirp. Arpad.

Mindenekelőtt magára vonja figyelmünket szent László III. Decretumának 3-dik cikkelye, mely így hangzik: „A nádorispánról. Tetszett, hogy ha valamikor a nádorispán haza menne, a király és Curia pecsétjét annak hagyja, ki helyében marad, hogy valamint egy a király Curiaja úgy egy legyen a pecsét is. És míg hon tartózkodik azon ispánsenki-re pecsétjét ne küldje, kivéve azokat, kik udvarnokoknak neveztetnek, és kik önszántokból járulnak hozzá, csak ezek felett szabadjon bíraskodnia; ha másképtenne, ötven pénzt kell lefizetnie.“ ¹⁾

A legelső kérdés, — miután kétségbe vonni nem lehet, hogy még szent László korában is a Comes Palatinus elnevezés alatt a nádor is, az udvarbíró is; valamint meg a Curialis Comes alatt az udvarbíró is, a nádor is értetethetett és valóban értetett is; — ez esetben mikép kelljen ezen helyet értelmeznünk, kire az itt mondottakat alkalmaznunk a nádorra vagy az udvarbíróra? Szalay azon nézetben, hogy az udvarbírói hivatal szent László korában sem létezett még, az ezen cikkely Comes Palatinusa alatt természetesen a nádorispánt érti, s mindent erről hisz elmondottnak. ²⁾ Bartal ellenben azon megállapított nézete folytán, hogy a nádor inkább a királyi udvaron kívül, az udvarbíró pedig főleg a királyi udvarban bíraskodott, és pedig amaz saját, ez pedig a király pecsétje alatt: szent László III. 3. tcét Commentárjaiban az udvarbíróról értelmezé, ezt Szalay ellenében utóbb még tűzetesebben ki-

¹⁾ Endlichernél 342. 3. ll.

²⁾ De Palatino Comite. Placuit etiam ut si aliquando Comes Palatinus domum iverit, Regis et Curiae sigillum, qui in vice eius remanserit illi dimittat, ut sicut una est regia Curia ita et unum sigillum persistat. Domi vero quamdiu Comes ille permanserit, super neminem sigillum mittat, nisi super eos duntaxat, qui vocantur udwornik, et qui spontanea voluntate iuerint ad eum, illos ei liceat iudicare, quod si aliter fecerit quinquaginta pensas solvat.

fejtven. Szerinte a Comes Palatinus elnevezés — előrebocsátva, mit már többször megjegyeztünk, hogy ezen elnevezéseknek valamint egyáltalában Európa többi tartományaiban, úgy nálunk is (szerinte III-dik Béláig) értelme határozottan megállapítva nem volt — maga szent László fönidézett törvényében az illető udvari főember sajátos hivatalaról nem csak nem tudnak és nem adnak fölvilágosítást, hanem inkább kívánnak. Ez így lévén, természetes, hogy mindenekelőtt az itt „palatinus“nak nevezettek iránt magától a törvénycikkely szövegétől kell fölvilágosítást kérnünk. Ezen cikkely tehát, ha a Comes Palatinust egy általános értelmű kitételrel helyettesítjük, például „előkelő palotás“sal, így szólna: „midőn az előkelő palotás az udvarból hazamegyen, a Curia s király pecsétjét bizza arra, ki helyében marad, hogy valamint egy a király udvara, a pecsét is egy maradjon. Valamiglen pedig ezen gróf (vagy bíró) otthon marandand pecsétjét senkire sem küldhesse, hanem egyedül azokra, kik udvarnokoknak neveztetnek. Azokat is szabadjon itélnie, kik önakaratjokból mennek hozzá.“

Milyen előkelő palotásról szól tehát azon szerkezet? felelet: arról ki csak a k. Curiában és k. pecsét alatt mondhatott ítéletet. További kérdés: hogy hívták azon előkelő palotást határozottan, kinek bíraskodása a kir. Curiához és k. pecséthez volt kötve? s erre megfelel az arany bullának IX. cikkelye, mely közvetlenül szent László III. 3-ik cikkelyére vonatkozik s azt ekkép módosítja: udvarbíránk míg udvarunkban vagy on, mindenki felett bíraskodhassék, és az udvarunkban megkezdett pert mindenhol befejezhesse; de mikor jószágán mulatozik pristaldust ne küldhessen, s a feleket ne idéztethesse; ¹⁾ — vagyis hívták őt udvarbírónak.

Ha azonban e pontban Bartal utmutatását követük is abban véle meg nem egyezhetünk, midőn a szent László I. törvénykönyvének 42-dik cikkében említett „iudicis sigillum“-ot, a nádor külön pecsétjének

¹⁾ Uj Magy. Muz. 185/, VII. f. 424. lap.

tartja, hanem meggyőződünk arról, hogy itt a királyi pecséttel ellentétben általán minden bírói pecsét értetik. Bartal ezen tévedésének következménye az is, hogy mint láttuk az 1055-ben a tihanyi apátság alapító oklevelet aláírt Cúpán iudexet erővel nádornak kívánná tekinteni s tekintetni. Hogy ugyanis szent László a „iudex“ alatt nem a nádort sem az udvarbíró, hanem az alsóbbrendű bírót, legvalószínűbben az alább „megalis iudex“nek nevezettet vagy a Comes parochialist értette ugyancsak László törvénykönyveinek számos helye bizonyítja. Kitűnik ez a II. 6. c., a III. 12. c. de különösen a III. 16. c-ből, mely így hangzik: „Akarjuk, hogy minden bíró saját megyéjében bíraskodjék.“ (Volumus ut unusquisque iudex in sua parochia iudicet.) Bartal példájára szabadjon itt is kérdezni: minő iudexről szól itt szent László? Arról, ki csak parochiájában ítélhetett. Hogy hívták tehát határozottan azon iudexet, ki csak parochiájában ítélhetett? Comes Parochianusnak. – Világos tehát, hogy szent László a iudex alatt itt a Comes parochianust érti, itt úgy, mint törvénykönyvei több helyén, mert nem hihető, hogy ugyanazon kitélt, ugyanazon vagy legalább hasonló szövegben két különböző értelemben használta volna.

Ezekután nem fogadhatjuk el Bartalnak azon interpretációját sem, mely szerint szent László III. 26. törvénycikkében említett iudex alatt ismét a nádort, az ott említett pecsét alatt, pedig a nádori pecsétet érti. A már mondottakhoz itt még csak azt kívánjuk csatolni, hogy a 26-ik törvénycikket, (Possit iudex sigillum suum mittere super quoscunque exceptis presbiteris et clericis nec non comitibus) nem szabad elszigetelten tekinteni magában, hanem inkább összefüggésben a megelőzőkkel a 23, 24 és különösen a 26-ik törvénycikkelylyel, mely utóbbiban olvassuk. „Ha valamelyik a bírák közül a pereket harminc napnál tovább elhalasztaná, bűnhődjék,“ (si quis iudicium distulerit litigia ultra triginta dies, vapuletur;) miből kitűnik, nem csak az, hogy azon iudex, kire a „vapuletur“t oly könny-

nyen kimondották és valószínűleg alkalmazták is, nádor nem lehetett; hanem az is, hogy azon iudex, kiról ezen törvénycikk sorozatban gyakori említés történik, maga nemében nem volt egyetlen — minő például a nádor vagy országbíró — hanem hozzá hasonló bíró még több is létezett. —

Hasonló eltérésre ad alkalmat Kálmán király 12-ik cikkelye is. „A hercegnek szolgálai kik a király kerületében tartózkodnak, és a király szolgálai, kik a herceg kerületében vannak, az ispán és bíró előtt, a kisebbek pedig a bíró előtt perlekedjenek.“ (Ducis ministri, qui in mega ¹⁾ regis sunt, et regis qui in mega sunt ducis ante Comitemet-iudicem, minores vero ante iudicem delitigent.) Bartal szerint ugyanis a Comes és iudex alatt ezen törvénycikkben a két országos főbíró értetik, kik a vezér és király főudvarnokai fölött együtt ítélnek.²⁾ Azonban a nagytudományú szerző ismét téved, és pedig két oknál fogva: először az 1055-iki oklevél aláírásainak hamis magyarázása miatt; és másodszor, mert az érdekelt cikkelyeket összefüggésökből kiszakítja, mit a törvény és általában minden szöveg magyarázójának, tenni tilos. Mindenekelőtt a tizedik törvénycikkből „siquis superbus iudex ad praedictam synodum venire neglexerit, suo acusatore iudicetur“ miből kiviláglik, hogy azon iudex nem volt a nagybíró — egyetlen a maga nemében — hanem az, hogy több ilyen létezett (siquis iudex); ha ugyanis csak egy iudex (egyik nagybíró) lett volna, a törvény szövege így hangzanék: si iudex superbus sat. Továbbá mily rangú volt ezen iudex a X tc. mutatja, hol olvassuk „maiores ministri regis et ducis et Capellani, quorum personis indignum est coram iudice infra se conferre“ sat. hogy t. i. a király és vezér főbb udvarnokainak, a nagybíró a nádor előtt perelni méltóságuk alatt álló „indignum“ lett vol-

¹⁾ Mega: regio, districtus, Comitatus. Bonfin Zsamboki kiadása Appendixében.

²⁾ Uj Magyar. Muz. 185/., VII. f. 426. 7. II. és Comentárjaiban is.

na azt állítani senki sem fogja. És azért — világosak s érthetők kívánunk lenni — mivel a király és vezér főbb udvarnokai, mint mondók, főlebb állottak s rangra nézve előkelőbbek voltak a „iudex“nél, a II. tc. elhatározá, hogy ha a király vagy vezér főbb udvarnokainak akár egymás között, akár más előkelőbbekkel perük levén, ezen „iudex“hez — az érintett ok miatt — fordulni vonakodnának, a Comes parochianus csatlakozzék a megvetett, a kicsinylett iudexhez, s így együtt döntsék el az ügyet. Mit is az eredeti szöveg tökéletesen ésteljesen kifejez: „Si maiores ministri regis vel ducis vel inter se, vel cum maioribus contenderint, et ad iudicem venire contempserint Comes parochianus cum iudice causas eorum discutient.“ (Ha a király vagy herceg nagyobb szolgálai maguk között, vagy nagyobbakkal perlekedvén, a bíró előtt megjelenni vonakodnának, a megye ispánja a bíróval döntse el peres ügyüket.)

Tudjuk ezekután, ki tulajdonképen azon Comes és iudex, kikről Kálmán 12-ik és egyéb törvénycikkeleiben is szó van, melynek tehát értelme ez: „A vezérnek udvarnokai, kik a király kerületében, és a király udvarnokai, kik a herceg kerületében tartózkodnak: a megye ispánja és az alárendelt bíró előtt perlekedjenek, ha előkelőbbek; ha pedig kevésbbé előkelők egyedül az alárendelt bíró előtt.“ Vagy a törvény eredeti nyelvén: „Ducis ministri, qui in mega ducis sunt ante comitem(értsd Parochianum)et iudicem(értsd inferiore) discutiant (értsd: si sunt maiores); minores vero ante iudicem (értsd inferiore) delitigent. Ez valódi értelme, ez helyes magyarázata azon törvénycikknek, azt fölöslegesen tartván megjegyezni is, hogy a 12-tc-ben említett Comes és iudex, a 9. 10. 11. tc-ben előfordulóktól más és különböző semmiesetre sem lehet, mit a szoros összefüggés a tárgynak a legkisebb részletekig szoros ugyanazonossága minden kételyen kívül helyez.

„Ki az a nagybíró (a iudex-et érti) — kédi Bartal

— kit egyedül rendelt Kálmán az alsóbb udvarnokok előjáróinak, rendes bírójának? ki más, mint a nádorispán, kinek Kálmán Kéza Simon bizonyossága szerint a maga udvarnokait rendelte használatul.“¹⁾ Hogy a föltett kérdésre Bartaltól eltérően kell felelni a mondottak után kétségtelen. A Kézából vont érvre nézve, itt elég lesz annyit megjegyezni: igaz ugyan hogy Kéza szerint Kálmán „Palatino regni, qui pro nobilium utilitate praeficitur, suos udwornicos dedit;“²⁾ — azonban ezen „usus“ alatt, mint ez a dolog természete és a szövegből is kitűnik, mást érteni nem lehet mint azt, hogy ha a nádor a király helyett, hivatalos minőségben az országban szerte járt, ő neki megengedve volt a királyi uradalmakban megszállani s ott a k. udvarnokok szolgálatait és kötelezettségeit, melyekkel a királynak tartoztak, saját személye részére igénybe venni.

Mindezekhez még azt tesszük, hogy Kálmánkirály ezen törv. könyvében a nádor már határozottan „Comes Palatinus“nak neveztetik, értem itt a 37-ki tétet, mely a nádor azon kori hatáskörére nézve is tájékozni enged. „Ha a király akármelyik város kerületébe lép, két kerületi bíró kísérje őt, kik azon nép egyenetlenségeit megvizsgálván, megszüntessék, ők pedig ha a néplármája erősebbé válik a nádorispán által ítéltesse nek.“ (Im quancumque civitatis megam Rex ingrediatur, ibi duo iudices megales cum eo commigrent, qui contentiones populi illius discreto examine dirimant, et ipsi cum clamor populi ingravescat a Comite Palatino diiudicentur.) Ezen cikkelyből kiviláglik az, hogy a nádorok biráskodási hatásköre főleg a vidékre terjedett ki, hogy ők is kíséretében voltak az országot beutazó igazságot szolgáltató királynak, hogy végre ők ítéltek az igaztalan ítéletet hozott alsóbb, kerületi bírák fölött, vagy pedig ezektől ő hozzá

¹⁾ Uj Magyar. Muz. i. h. Comentariorum II. 333. l. ³⁾ jegyzet.

²⁾ Chronicon. Appendix Endlichernél 129. lap.

főlebbeztettek az ügyek; a közelebbit, a részleteket azonban e törvénycikk elszigetelt és homályos volta meghatározni nem engedi.

Kálmán után elhallgatnak a nádorispáni hivatalról, akár egyenesen, akár pedig mellékesen szóló emlékeink; míg ezek III. Béla korában, fényes csillagokként újra föltűnnek, fényt és világot árasztva nemcsak azon korra, melynek egén föltűnnek, hanem messze vissza azon elmúlt időkre is, melyeknek ily csillagai vagy nem voltak, vagy ha voltak, nyomtalanul elvesztek a feledés éjében.

Ezek közül okvetlenül legelső helyre kell tennünk, mind kora, mind tartalmának becse tekintetéből III. Bélának 1190-ben kelt azon oklevelét, melyben a pécsi püspökségnek elődei által engedményezett előjogait s kiváltságait elősorolja s megerősíti. ¹⁾ Az tehát, mit ezen okmányban olvasunk, rajzát adja egyzersmind a már előbbi királyaink korában önálló viszonyoknak; melyről méltán mondhatá tehát Bartal, hogy az „a magyar diplomatikának egyik legszebb kincsét foglalja magában“ s abból mint közjogi történetinknek legtisztább forrásából joggal meríthette ki azt az ország nagybíráit illető tant is. ²⁾

Előre bocsátva a király, hogy „az elődjei által adott szentséges szabadalmakat és kiváltságokat azon egyháznak számos kiváltságleveléből megértvén és összeszedvén,“ azokat sorban előadja. A második helyen említett szabadalom abban állott, hogy a pécsi egyház népei és Pécsvárosa polgárai áruiktól sehol az országban adót fizetni nem tartoznak, úgy hogy az, ki ezen szabadalmakat megsértené, husz márka fizetésére lenne kötelezve, „melynek fele a nádort illetné, ki ugyanazon egész összeget behajtani fogja.“ ³⁾ Alább pedig olvassuk, hogy ezen egyház

¹⁾ Fejér Cod. Diplom. II. 252—260. II. Endlicher 392—398. II.

²⁾ Uj Magyar Muz. i. h. 429. I. Comment. I. 27. lap.

³⁾ Cuius medietas Comiti Palatino cedat, eiusdem Palatini potes-

adószedőinek meg volt engedve, „a tizedet a nádor vagy megye ispán emberével behajtani;“ ¹⁾ miből kittűnik, hogy a nádornak ezen korban főfelügyeleti joga volt az adókra vagy általán, vagy pedig azoknak csak bizonyos nemére, emberei által azoknak beszédését is eszközölvén. A nádor által behajtott adókról még alább is tétetik említés, hol t. i. mondatik, hogy „azon egyház tizedeiből, sem a nádort nem illeti a huszad, sem a megye ispánt a század;“ ²⁾ miből meg azt tudjuk meg, hogy az egyházi tizedek huszadrésze a nádort illetve, melynek fizetésétől csak kiváltság által lehetett menekülni.

Érdekes fölötte s nagyfontosságu az, mit ez okmányban azon viszonyról olvasunk, mely ezen egyház szabadalmi s a nádorispán rendes bírói s törvénykezési hatalma s jogköre között fönállott. „Megengedjük hasonlóképen — ezek az oklevél szavai — azon egyháznak, hogy valamint kivétettnek ismertetik a nádor és országunk egyáltalában minden ispánjának hatalma a alól: ugyanakjuk egyszersmind hogy sem a nádor hirnöke, sem a megyei ispáné a püspök vagy tisztjének engedelme nélkül, azon egyháznak nyilvános térein, bármit kihirdethessen, és ha ezt tenné azon egyház bármely tisztje által büntetlenül megakadályoztathassék. Továbbá az ország általános vagy valamely tartományrész részletes, a nádor, vagy megye ispánja, vagy akár a király oldala mellől küldött biztos által kihirdetett Congregatiója, Pécs városában vagy akár a pécsi egyház valamely birtokán a püspök beleegyezése és világos engedelme nélkül soha meg ne tartathassék; és

tate plenius exigenda. Lásd erre nézve Bartal Commentariorum Libro II. I. kötet 375. lap.

¹⁾ Cum homine Palatini vel Comitís Parochiani dicare decimas.

²⁾ Nec Comes Palatinus vicesimam in decimis Ecclesiarum habere debeat.

sem a nádor, a megyei ispán és oldalunk mellől küldött bármely bíró, sem azok alispánja vagy azok helyettese ne mehesse bíraskodni azon egyház valamely birtokára, akár birjon vásárral akár nem; és az ezen szabadalomnak ellenére cselekvőket a püspök egyházi censura által büntethesse, az egyháznak netán tett kár pedig a királyi ítélőszék előtt megállapíttatván a nádor a királyi fiscusnak husz márka aranyat tartozék fizetni.“¹⁾

Ezen sorokból ismét corollariumként levonható: először, hogy a nádornak bíraskodási hatalma az egész országra kiterjedett, így Pécs városára is, melynek tehát, hogy ez alól kivétessék különös szabadalomra volt szüksége; másodsor, hogy a nádor rendes hatalmánál fogva oly rendeleteket is hozhatott, melyeknek jogi hatálya az egész országra kiterjedett, s melyeket hírnökei által az országban szerte nyilvános helyeken kihirdetett; harmadszor pedig, hogy már jóval III. Béla előtt is divatoztak és megtartattak a Congregatiók a nádorok elnöklete alatt és általok összehivatva; ezekről azonban tüzetesebben alább.

1192-ben már'a nádori bíraskodás egy okmányi-

³⁾ Item concedimus eadem Ecclesiae ut sicut exempta dignoscitur a potestate Palatini et cuiuslibet Comititis regni nostri, sic etiam volumus ut nec Preco Palatini, nec comitis Parochiani sine licentia episcopi vel officialis sui per fora ipsius Ecclesiae valeat aliquid publice proclamare, et per quemlibet officialem ecclesiae impune possit prohiberi. Item quod congregatio generalis regni vel etiam particularis cuiuscunque provinciae a Comite Palatino vel Comite Parochiali seu provinciali vel quocumque Barone a latere regio transmissio, indicta nequaquam possit fieri in civitate Quinqueecclesiensi, vel in aliqua villa ipsius Quinqueecclesiensis ecclesiae, sine licentia et expressa permissione ipsius Episcopi; nec etiam ipse Comes Palatinus vel Comes Parochianus aut quicumque etiam iudex de latere nostro transmissus, vel Vice Comes seu Vicarius eorundem, possit venire ad iudicandum in aliqua villa ecclesiae, sive sit villa forum habens, sive foro carens; qualescumque contra hoc venientes, episcopus possit artare ecclesiasticam per censuram, dampnum nihilominus si quod taliter ecclesiae intulerit, in regio examine iudicare consecatur (sic.); et nihilominus Comes Palatinus componat regio fisco viginti marcas auri.“ sat.

lag följegyzett és megörökített példájával is találkozunk, mely maga nemében korára nézve legelső lévén, kivonatban megismertetni megérdemli. Hohold vitéz Páristól két földet vett, ezek egyikének azonban egy részét utóbb Pál, János és Vid maguk tulajdonának állítván, lefoglalják. Hohold tudósítja erről Párist, fölhevén őt, hogy az azok ellen indítandó keresetben tanuja legyen. Páris vonakodik, Hohold őt tehát a „nádor elé idézi; és a főncimzett Mochu ispán színe előtt megjelentek.“¹⁾ A nádor megvizsgálja a tényállást, kérdéseket tesz föl a jelenlevőknek; ítéletet hoz, mely azonban följegyezve nincs.

De a Páris által Hoholdnak eladott másik földet, meg Albeus, Salamon és Egyed királyi udvarnokok mondák magukénak. „Ezen per tárgya tehát egész Mochu (nádor) ispán elé került.“²⁾ Ez megvizsgálván az ügyet, kikérdezvén az érdekelt feleket, az illető föld Hoholdnak oda ítéltetett. — Miután pedig ezen peres ügy Veszprémbe intéztetett el,³⁾ új bizonyosság ez arra nézve, hogy a nádorok már a legrégebbi időkben szertejártak az országban, igazságot szolgáltatván mindenkinek kiválóan birtokperes és különösen oly ügyekben, melyek az alsóbb bírák által, a felek egyikének elégedetlenségével elintéztetve, hozzájuk fölbbeztettek.⁴⁾

Ezen korban a birtokperes, és fölbbezett ügyek

¹⁾ Ad praesentiam Mochu Palatini determinavit. Igitur usque in praesentiam praetitulati comitis Mochu adstiterunt coram eius aspectu.

²⁾ Igitur huius rei controversia protenta est usque in praesentiam Comitis Mochu.

³⁾ Praedium illud, Hohold plenarie iustificatum est. . . . Huius causae definitio facta est Veszprimii.

⁴⁾ Fejér Cod. Diplom. II. 277—9. II. Hasonlónak mondható ehhez azon ügy, melyben 1200 Henrik nádor bíraskodott, valószínűleg Győrött; a mely ügyről önmaga adván ki oklevelet, tudjuk, hogy azon birtokper szintén fölbbitel útján jött ítélőszéke elé. U. o. II. 282—2. II. Több ily esetről emlékezik a váradi regestum is. Endlichernél 7. 10. 19. szám a. 641. 642. 644. II. sa

annyira megszorodván, hogy a nádorok azok személyes elintézésére képesek nem lehettek; ennél fogva a XIII-dik század elején már bizonyosan, de meg lehet, hogy már előbb is, törvényes helyetteseik voltak. *) Vajjon azonban ezek állandók, s a későbbi nádor csirája valának, határozottan eldönteni alig lehet, miután lehetséges az is, hogy a nádorok azon alsóbb birákat, kik a biráskodás színhelyén, vagy annak közelében — bár alárendelt biráskodási joggal — különben is birtak, „ad hoc“ delegálni szokták; mert azon „Fila bíró, helyettes ispánja Miklós nádorispánnak“ ¹⁾ valószínűleg ilyen volt. Hihetővé teszi ez utóbbi nézetet az 1222. 8. és 1231. 19. tcc. is, mely a régi gyakorlatot módosítván — mert előbb a nádornak több ilyen helyettese volt — a nádornak csak egy helyettesét enged. ²⁾

Hogy pedig azon a váradi regestumban gyakori esetek, midőn az ott fölhozott ügyek a nádor által elintéztettek, általa személyesen, a perlekedők lakhelyén, vagy ahoz közel, többnyire a palatinalis Congregatiók alkalmával végeztettek, kitűnik a váradi regestum két nevezetes helyéből; melyeken t. i. olvassuk: „Miklós nádorispán bíró, Zuma pristaldus... kik midőn Váradra jöttek;“ és „Miklós nádor..... ki midőn Váradra jött.“ ³⁾ De nemcsak azon okból mondók nevezetesnek ezen két helyet, hanem azért is, mert ezekből tudjuk

*) Igy p. o. Judice Mauro vice comite, Nicolai Palatini 662. lap. 94. szám vagy: Judice Mouricio Nicolai Comitiss Palatini Vicario. 665 lap. 104. szám sat.

¹⁾ Iudex Fila Comes Vicarius Palatini Comitiss. 15. szám. 644. lap. Még világosabb egy másik hely: Judice Bolosoy Comite de Naugrad permissone et auctoritate Nicolai Palatini comitiss judicante. U. o. 692. lap. 208. szám.

²⁾ Judices vero vicarios non habeant. (Palatini) nisi unum in curia sua. — Endlichernél 414. l. És ugyanúgy 431. lap.

³⁾ Judice Nicolao Palatino Comite, pristaldo Zuma... qui cum venissent Varadinum. — „Nicolao Comite Palatino... qui cum venisset Varadinum.“

meg, hogy a nádorok minden ily biráskodásuk alkal-mával fáradságuknak illő jutalmát is vették. Ezt kell ugyanis értetünk e szavak alatt „akkép egyeztek meg, hogy adnának (t. i. az alperesek) a prépostnak (t. i. a felperesnek) négy márkát, a pristaldusnak fél márkát; a bírónak pedig (ki ez alkalommal, mint tudjuk a nádor volt) a prépost tenne eleget.“ És „János (alperes) megegyezett adni hat márkát az apátnak (mint felperesnek) és eleget tenni a bírónak (a nádornak); az apát pedig eleget tenni a pristaldusnak.“¹⁾ Miből látjuk azt is, hogy a nádort illető díjat, mindenkor a perlekedő felek egyike fizeté a szerint, a mint egymás között megegyeztek.

Érdekes tudnunk azt is, hogy ha vádlott felek az alsóbb rendű bírónak idézésére annak színe előtt meg nem jelentek, ennek kötelességében állott az esetet a nádorispánnak hivatalosan értésére adni „ez pedig elrendelé kihirdettetésököt azon megye nyilvános helyein, azon megjegyzéssel, hogy ha meg nem jelennek, elmarasztaltatni fognak.“²⁾ A nádor ezen joga és kötelessége utal az 1190-iki pécsi oklevél is, s annak különösen azon helye, hol az mondatik, hogy a nádor ispán hírnökének a püspök engedelmé nélkül tiltatik azt eszközölni azon egyháznyilvános helyein.“³⁾

Ugy látszik, a földbirtokjog megsértése s annak megsértői fölött biráskodni s ítéletet hozni a nádor kizárólag volt följogosítva, erre utal legalább egy eset, midőn ily ügyben a megyeispán ítélvén, hozzáadatik

¹⁾ Taliter convenerunt quod darent praeposito quatuor marcas, et pristaldo dimidium: iudici vero praepositus satisfaceret.

Joannes convenit dare sex marcas abbati et satisfacere iudici; abbas vero pristaldo satisfacere convenit.

Endlichernél 74. szám 657. lap. 94. szám 662. lap.

²⁾ Ille autem iubet eos prooclamari per comprovincialia, in ea interminatione quod si non venirent . . . pro convictis haberentur. Váradi Reg. 178. sz. 686. l.

³⁾ Permissione et auctoritate, Nicolai Palatini Comitís iudicante. Fejér Dod. Dipl. II. 258. l.

„Miklós nádorispán beleegyezése és meghagyása következtében.“¹⁾)

Tudjuk tehát az eddig mondottakból, hogy a nádorispánnak a magyar királyság első két századában hatásköre az egész országra kiterjedett, ítélve különösen birtok perek¹⁾, különféle bűntények²⁾ fölött, melyek, midőn a megye főhelyein körüle összeseglett nép gyülekezetében igazságot szolgáltatott, akár egyszerű panasz akár fölebbezés útján jöttek elébe; és ez utóbbiakról hozván ítéleteket, neveztetek ezen különben egyszerűen „Congregationes generales“ vagy „Congregationes Palatinales“nek nevezett gyűlések „Congregationes proclamatae“knek.³⁾

Ítélték a nádorok általán mindenki fölött, kivéve azokat, kiket állásuk, vagy a királyi kegyelem exemptióval kitüntetett; úgy pedig, hogy a bűntény megállapítása a rendes bíró és a gyűlésekre összesereglett néphez s csak a büntetés kijelölése, a törvény alkalmazása tartozott Mátyás koráig a nádorhoz.⁴⁾ A nádorok ily alkalmakkor a megye köztisztületben álló férfiaknak tanácsával szoktak élni, kiket vagy önmaguk vagy a nép jelölt ki.⁵⁾

¹⁾ Váradi Reg. 51, 60; 65, 293, 296, 297, 329, 347, 364, 399, 67, 57. 653, 655, 696, 698, 722, 728, 735, 741. II. Lásd Nicolaus Dei gratia Andrae regis... Comes Palatinus 1221-ben kelt oklevelét, melyben világosan kimondja „Licet ad nostrum pertinuerit officium udvornicorum regis teram, quocunque iniusto modo distractam in statum debitum reformare“ sat. Fejér Cod. Dipl. III. I. 346. lap.

²⁾ Váradi regest 74, 12, 93, 96, 100, 103, 160, 203, 375, 321, 365. 385, 472. 657, 663, 663, 664, 665, 682, 691, 718, 719, 735, 740, II.

³⁾ Ezekről Bartal így ír: Congregationes hae usu prius quam nomine cognitae separatim saepius per missos regios, frequentissime cum generalibus iudiciis per Palatinos non tamen ordinaria verum delegata sibi a rege potestate celebrantur, legitimis possessoribus in iura quibus ii depulsi essent restituendis, ac generatim vindicandis facinoribus, quae in Reg. Varad. a. m. n. 329. fore factum (agallico for fait) usitatori autem in legibus nomine actus potentiarii vocantur. Comentar. L. II. 331. lap.

⁴⁾ Bartal Comment. I. 328. I. 1) jegyzet.

⁵⁾ Például: Palatinus dato termino ut ipse cum conprovincialibus

A nádorok ítélele már ezen korban is igen gyakran a király elé terjesztetett, ki azután azt vagy elvetette, módosította, vagy pedig — többnyire — megerősítette. ¹⁾

Az itt mondottakat II. Endre is bizonyítja, midőn az Adolf szepesi prépostnak adott adomány levélben a neki adományozott birtokkal azon kiváltságot kapcsolá össze, hogy „azon népek fölött, melyeket összegyűjteni és megtelepíteni fog, senkise merészeljen bíraskodni kivéve a királyt és a nádort.“ ²⁾ Különbözik ettől azon szabadalom, melylyel ugyancsak II. Endre a a Boleszló váci püspök által dotált leleszi prépostságot megkülönböztetőleg kitünteté, annak népeit még a nádor bíraskodása alól is kivevén mit igazolnak az okmány eszavai: „senkinek... azon népeket... a király és azon egyház papjain kívül..... elítélni vagy ítélőszék elé vonni ne szabadjon.“ ³⁾ A szabadalmak ezen nemével azonban csak igen ritkán találkozunk, és csak is azon korban midőn királyainak gyengeség és erőtlenségüket túlzott kegyességgel kívánták ellensúlyozni és jóvá tenni. —

discuteret. Varadi Reg. 203. sz. 691. l. 323. sz. 719. l. Laurentius Palatinus cum ad comitatum Sümeghiensem transmissi exstitissemuset quinque nobiles de ipso comitatu electi per ipsos nobiles de eodem comitatu nobis per eodem in socios deputati. Fejér C. D. 11. l. 349. l. v. 8. Bartal II. 330. ll.

¹⁾ II. András 1221-ben „Item confirmamus sententiam definitivam nostri Palatini quam fecit contra Bissenos sat. ... Item confirmamus etiam sententiam eiusdem nostri Palatini contra populos Veszprimenses. Fejér III. 2. 436. l.

²⁾ Tali tamen libertate, quos collegerint et undequoque adducerent nullus praesumat iudicare excepto nobis et Palatino. Fejér C. D. III. l. 77 l.

³⁾ Nullus in toto regno, inqualicunque Parochia idem populus sit constitutus, praeter Regem et eiusdem Ecclesiae fratres super qualibet causa praesumat aliquo casu iudicare vel ante aliud iudicium trahere iudicandum. Fejér III. l. 116.

III.

A nádorispáni hivatal hatásköre 2. az arany bullától az 1486-iki nádori törvénycikkéig.

Követve nyomról nyomra a mennyire a gyér adatok megengedék a nádor ispáni hivatal hatáskörének történeti kifejlődését: II. Endre uralkodásához értünk, melynek tizenhetedik éve az 1222-ik év, történetünkben örökké emlékezetes lapot foglal el.

Nem lehet föladatomban e helyen, röviden és körvonalaiban bár, rajzát adni azon szomorú helyzetnek, melyet hazánkban Árpád és az első nagy királyok elfajult utódai előidézésnek; midőn a király és ország tekintélye hiú árnyékká változott, alkotmányos jogok hizelgő udvaroncok szeszélyeinek játékszerévé, a nemzet gazdagsága a zsidók és izmaeliták, királyaink nem csak tűrte hanem gyakran pártfogolta zsarolásainak következtében nyomasztó szegénységgé süllyedett.

Ezen szomorú és zavarteljes állapot tetőpontját érte II. Endre alatt.

Ekkor az ország egyházi s világi nagyjai azon hiedelemben, hogy olyas szerződés, milyen néhány évvel azelőtt 1215-ben június 5-én a runymeedei mezőn az angol népet s az angol királyt kiengesztelte egymással, talán a magyar nemzetet is partra a jólét partjára segített; befolyásukat fölhasználva eredményezték, hogy majd nem egyidőben az angol chartával s valószínűleg annak példájára keletkezett nálunk az arany bulla, mely István intézkedéseinek fölele-

venítésével jólétet s szabadságot volt biztosítandó a nemzetnek, s melyre századokon át önkény és elnyomás ellen hivatkoztak az utódok. ¹⁾

A mennyire fontos s századokra kiható volt ezen okmány az egész alkotmány, s nemzeti intézményeink egész összegére: oly fontos és nagy horderejű volt ez a nádorispáni hivatal hatáskörére nézve is. Lássuk tehát a tárgyunkat érdeklő cikkelyeket.

„Rendeljük — így hangzik az első — hogy évenként a szent király ünnepét, ha csak fontos foglalkozás vagy betegség által nem akadályoztatunk, Székesfehérvárt tartozunk megülni, és ha mi jelen nem lehetünk, a nádor kétséggel kivül ott lesz helyettünk s képünkben meg fogja hallgatni az ügyeket ²⁾ és minden nemesek tetszés szerint szabadon oda gyülekezzenek.“

Régi királyaink mint szent István és sz. László ³⁾ nagy Boldogasszony ünnepét; utódjaik pedig mint III. Béla is, szent István ünnepét ⁴⁾ a világi s egyházi főurak fényes kíséretében már régibb időkben is Székesfehérvárott szokták volt megülni; mely alkalommal a király által bizonyos ügyek is elintéztettek. II. Endre tehát csak a régi szokást megújítja s megállapítja az arany bulla első cikkelye által. Azonban ennél fontosabb reánk nézve az, hogy a király a nádort mint személye után országa első méltóságát helyettese és képviselőjének jelölte ki. A nádor hatáskörének meghatározása tekintetéből is fontos tehát tudnunk, mily jelentőséggel bírtak ezen gyűlések? Mi Bartalnézetét tartjuk leghelyesebbnek, mely szerint ott nem csak egyes magán perek intéztettek el, hanem orvo-

¹⁾ Szalay Magy. Tört. I. 294. lap

²⁾ Palatinus procul dubio ibi erit pro nobis et vice nostra causas audiet.

³⁾ Legenda Major s. Gerardi Battyányi kiad. és. 314. l. szent László III. 3. cikk.

⁴⁾ L. ennek 1175-iki oklevelét Farlati Illir. Sacrum II. 355. lap.

soltattak mindenrendű panaszok és sérelmek, eldöntettek ott különbség nélkül az előterjesztett ügyek. ¹⁾ —

, A nádor országunk minden embere fölött különbség nélkül bíraskodjék — ez a nyolcadik cikk — de a nemesek főben és birtokban járó ügyeit a királynak tudta nélkül be ne fejezhesse. Helyettese pedig csak egy legyen, az is csak Cúriájában.“ ²⁾ Ez által a nádornak eddigi hatásköre részben kiterjesztetett, részben megerősítettetett. Megerősítettetett, a mennyiben — mint a mondottakból kitűnik — bíraskodási hatalma eddig is az egész országra kiterjedett; kiterjesztetett pedig a mennyiben az eddig nem terjedt ki az ország minden lakosaira különbség nélkül.

A mi a nádor helyettesére vonatkozik, mit kívánt ez alatt érteni, és avval elérni a törvény, szorosan meghatározni nem tudjuk. Talán az ideiglenes, esetről esetre megválasztott és megbízott „ad hoc“ helyetteseket kívánván megszüntetni: ezen törvény adott létet a helyettes vagy alnádornak, kinek ezen törvény értelmében kötelessége volt a nádor távollétében az ő hozzá tartozó ügyeket elintézni. A törvény betűjétől azonban csakhamar eltértek s az alnádornak sem volt

¹⁾ Qui institutum hoc pro duntaxat dirimendarum privatarum contentionum sumunt, vereor ne sententiam legis penitus assequantur, ut quae tam ad has, quam generatim ad quasque justas populi de juribus per quoscunque violatis quaerelas, harumque remedia et quo nihil neque cogitari augustius, neque decerni ad salutem publicam aptius praestantiusque potuit, ad memoriam divi Protoregis non solum piis ad aram precibus sed paullo plus eique gratius esset sanctissimis administrandae iusticiae officiis patet. Comment. Lib. VIII. 126. 7. ll.

²⁾ Palatinus omnes homines regni indifferenter discutiat, causas nobilium quae ad perditionem capitis vel ad destitucionem possessionum pertinet. . . sine consciencia regis terminari non possit. Iudices vero vicarios non habeant nisi unum in curia sua. — Az esztergomi káptalan levéltárában őrzött XIV. században készült hiteles másolatban lectio varians van a mennyiben ott az utolsó mondat így olvasható: Iudices Vicarios non habeat. — Knauz Nádor. Az arany bulla. Magyar történelmitár 1861. X 222. lap.

állandó lakhelye a nádori Curia, hanem igazságot szolgáltatott a vidéken is, a Curiában vagy más helyen elfoglalt főnöke nevében és megbízásából.

Idéznünk kell még a 30-ik teet, mely így szól: „Ezen négy főúron kívül t. i. a nádor, a bán a király és királyné udvarbíráján, senki más két hivatalt ne viseljen;“ megjegyezve itt az hogy a XII-ik század végső tizedeitől kezdve a nádorok mindig valamely megyének vagy több megyének is egyszerre, voltak főispánjai. ¹⁾ Végre említetik még a nádor az oklevél záradékában is. A hét oklevélpárból ugyanis egy „a nádornál, ki időszerint leendő, őriztessék úgy, hogy az írást mindenkor szemei előtt tartván se ő ne tévedjen le a főlebb mondottak valamelyik pontjáról, sem a királyt, nemeseiket, vagy másokat ne engedjen letévedni, hogy mind ők örüljenek szabadságuknak és azért, hozzánk és utódaink iránt mindig hűvek maradjanak, mind a királyi koronától az illető segedelem megne tagadtassék “ ²⁾ Valóban magasztos jog és kötelesség, mely a nádorokra ruháztatott, melynek ők ügylátszik lelkiismeretesen és buzgósággal igyekeztek megfelelni; miért is sem személyeik sem hivataluk II. Endre és utódai előtt kedves épen nem volt, amazokat, gyakran változtatták, ennek pedig hatáskörét időről időre szűkebb határok közé szorítani törekedtek. ³⁾

Ugyanazon évben, melyben az arany bullát nyerte a nemzet: Jula nádor egy nagyfontosságú oklevelet adott ki, mely a biszenusok megcsonkított privilegiumait helyreállítja és melyben így szól: „Mindnyájok tudomására akarjuk juttatni, hogy az árpási biszenusok, kik hozzánk mint nádorhoz tartoznak előttünk megjelenvén panaszolták, hogy régtől fogva engedményezett szabadalmaikat sokban megcsonkítja Lukács

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. II. 1173. 293. l. 1099. 348. l. sat.

²⁾ Katona, Corpus Juris és Endlicher, Szalaynál magyarítva.

³⁾ Igy III. László k. alatt 1272—1290. volt 15. V. 6. Czech III. László alatti nádorok. Uj M. M. 185 1/2. IV. f. 187—217. II.

általunk rendelt ispánjuk. Mi tehát igazságot szolgáltatni kívánt tetszett... Pók Mártont ez ügyben helyettünk bírónak rendelni.“¹⁾ Úgy látszik, hogy a nádor mint ilyen főbírója volt ezen korban mint később a kunoknak, a besenyőknek.

Az arany bulla meg volt állapítva, az ország és szabadsága, a nemzet jogai és szabadalmi biztosítva — a papíron. Az élet ismét iszonyúan gunyt ütött az elmélettel, a gyakorlati igazságtalanság nem törődött az — úgy hívé — elmélet jogaival. II. Endrének is alig lebbentek el ajkairól az arany bulla határozatainak megtartását szentül fogadó eskünek szavai, — s már elfeledé azt, mire esküdött, elfeledé az esküt is.

Alig mondá ki 1222-ben, hogy „a nádor az ország minden lakosai fölött kivétel nélkül bíraskodjék.“ és még ugyanazon évben a német rendnek tett adományát megerősítvén a Burza föld lakóit azon szabadalommal fölruházá, „hogy senkinek bíraskodása és főnhatósága alá a királyén kívül ne tartozzanak;“²⁾ már két évvel azután a szászoknak adott adomány és kiváltság levelében írja: „akarjuk és erősen meghagyjuk, hogy felettök mi és a szebeni ispánon kívül senki sem bíraskodjék;“³⁾ és 1228-ban a gődingi németeknek: „oly hatalmat adtunk, hogy az általuk választottokon kívül sem miféle bíró ne uralkodjék fölöttük.“⁴⁾ a szatmár németieket 1230-ban: „kivettük őket minden bírónak bíraskodása alól,

¹⁾ Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod bissemi de Arpas ad nos videlicet Palatinum pertinentes, et nostram accedentes praesentiam, conquesti sunt quod eorum libertas ab antiquo instituta per Lucam eorum Comitem a nobis constitutum fuisset in pluribus diminuta. Nos igitur cum iudicium et iusticiam super hoc facere intendissemus, placuit. . . . ut Martinum de Pók iudicem eis super hoc constitueremus vice nostra. — Fejér C. D. III. 362—364. II.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. III. I. 370. s. kk. II.

³⁾ Endlichernél 422. lap 8. szám.

⁴⁾ U. o. 424. lap 2. szám.

a bíraskodást magunk és tárnokmesterünknek föntartván“; ¹⁾ mely esetek meglehetősen számosak.

Valóban ezek és hasonlóak olvasása önkénytelenül azon gondolatot ébreszti föl a hazája szomorú multja fölött elmerengőben, hogy királyaink tékozlásuk és túlzott, határt nem ismerő bőkezűségük következtében kifogyván már mindenből, mivel híveik jó szolgálatait megjutalmazhatnák; ily positiv jutalom hiányában tehát negatív eszközökhöz folyamodtak: hiveiket vagy az adók fizetése, vagy másnemű kötelezettségek és tartozások alól fölmentvén, vagy fényes szabadalmakkal kitüntetvén, mi az adományozónak — azt hitték — semmibe sem került, de vajmi sokba a hazának és nemzetnek, annak boldogságába, miután ennek alapja a rend és jogegyenlőség; mit a következő évek története bőven, véresen igazol.

A napról napra szegényebbé — s mi evvel jární szokott — erkölcstelenebbé vált nép szenvedéseinek és kicsapongásainak látására, — Szalay szavai — a papság avval vélte orvosolni a bajt, ha II. Endre által az 1222-iki arany bullát némi módosításokkal újra kiadatja; úgy hívén, hogy ezután egyszersmind elejét veheti azon zsarolásoknak, melyeket a közjvedelmek bér-
lőivel szövetkezett némely főuraktól önmaga is szenvedett. ²⁾ És így született meg Endrének 1231-iki második Decrétuma. ³⁾

Ennek I-ső cikke az 1222-ivel majdnem teljesen megegyezik. ⁴⁾ A III. c. meghatározza, hogy „ha a nádor rosszul kezelné a király és ország ügyeit a rendek kérni fognak minket, és kelyébe tetszésünk szerint, jobbat rendelni, és kérelmeiknek engedni fogunk.“

¹⁾ U. o. 426. lap. 2. szám.

²⁾ Magy. Tört. II. 20. lap.

³⁾ Eudlichernél 428—433. ll.

⁴⁾ Sed si nos non possumus interesse, Palatinus interesse teneatur et vice nostra causas audiat, et omnes servientes nostri, et alii qui volunt libere et sine timore illuc conveniant.

Ezen cikk kifejezést adott a rendek régi ohajának, a nádor választási jogát maguk számára megszerezni. ¹⁾ Ez esetben azonban kénytelenek voltak beérni a nyert consultativum votummal, melylyel azután éltek-e vagy sem, bizonytalan; az azonban bizonyos, hogy II. Endre utódai nem igen engedték magukat a nádor szabad elmozdíthatási jogukban korlátoztatni.

A XVII-ik cikk az 1222: 8-at így módosítja: „A nádor az ország minden lakosai fölött kivétel nélkül bíraskodjék, kivéve az egyházi személyeket és papokat, házassági, jegyajándoki és egyházi ügyeket, bármily tekintetben tartozzanak ezek az egyházi törvényszék elé.“ ²⁾ Az 1222. VIII. c. végső részét az 1231. XVIII. és XIX-ben találjuk. ³⁾ —

Papirosban és írásban — ismét Szalaynak szép szavait adjuk — nem rejlik végrehajtási erő, ha mindjárt a bölcsesség és erény betűivel volnának aláírva; az erő egyedül a nemzet jellemében székelhetett volna, mely Endre kormánya alatt rút satnyulásnak indult. Azok, kik az arany bullának egyetlenegy pontját sem tartották meg, az 1231-ik rendelkezéseknek is hálóját csakhamar széttépték. ⁴⁾ Az esztergomi érsek ennél fogva kényszerítve látta magát élni azon hatalommal, melylyel őt az 1231-ik törvénykönyv bevezetésében maga a király felruházá, s kimondá

¹⁾ Si Palatinus interim male administraverit negotia regis et regni supplicabunt nobis, et loco eius constituemus alium meliorem, quem nos volumus, et nos precibus eorum annuemus.

²⁾ Palatinus vero omnes homines indifferenter discutiatur, praeter personas ecclesiasticas et clericos, et praeter causas matrimoniales et dotes et alias ecclesiasticas causas quacumque ratione videntur ad ecclesiasticum examen pertinere.

³⁾ Causae nobilium quae ad perditionem capitis vel destructionem possessionum eorundem pertinent sine conscientia regis per nullos iudices terminentur.

Palatinus iudices Vicarios non habeat nisi unum in curia sua, et caveat diligenter ne contra praesens statutum aliquem iudicet vel condemnet.

⁴⁾ Magy. Tört. II. 21. lap.

Endrére az egyházi átkot. A király ezen mindenképen kényelmetlen teherrel minden áron megmenekülni igyekezett, mi sikerült is neki, miután 1232-ben több főpap, főúr és Jakab praenestei püspök s pápai követ jelenlétében Beregh erdejében esküt tett le „az ország reformatiójáról,” melynek V-ik pontjában ezen tárgyunkat érdeklő sorokat olvassuk: „Ígérjük magunk és utódjainkért, hogy minden évben vagy a nádort, vagy jobbágyaink közül más valakit fogunk rendelni... kit esküvel kötelezünk, hogy rendeletünket ezek nyomán hűségesen foganatosítsa.“¹⁾

Mielőtt II. Endre kormányától megválnánk, mint érdekeset megemlíttük, hogy „Imre Isten kegyelméből nádorispán,” egy 1224-iki oklevelében megparancsolá („praecipimus”), hogy a borilletékeket szedők, ezt szent Mária (kedhelyi) monostorától beszédni ne merészeljék; ²⁾ mi bizonyossága annak, mit már fölebb is megemlíttünk, hogy a nádorok az adók, tizedek és általán az egész pénzügyre is birtak hivatalos befolyással. Ugyanezen évben „Jula Isten kegyelméből nádorispán,” egyik oklevelében elmondván, „hogy az egész budai káptalan tőlünk alázatosan kérte hogy a birtokukban levő halastóhoz embereinkből küldenénk egyet, ki ott körültekintvén a régi határokhoz ujakat tenne,” azt Sebestyén pap által valóban megtekintetvén, s meghatározatván, oklevelében újból megerősíti. ³⁾

A II. Endrét követő korból igen számos érdekes

¹⁾ Prommittius per nos et successores nostros singulis annis constituere et dare Palatinum vel alium de jobbágyionibus nostris, quem faciemus jurare quod mandatum nostrum secundum ista fideliter implebit; vagy mint Szalay helyesen értelmezi: „hogy a nádor vagy más e végre megbízandó főhivatalnok a zsidókat és saracenusokat szemmel fogja tartani s ellenük az illető megyebeli püspököknek mindenben segédére leszzen. M. T. II. 24. lap. Endlicher 436.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. III. I. 459. I.

³⁾ U. o. III. 471. I.

és fontos oklevél maradt reánk, melyekből a nádor hatáskörének majdnem teljes rajzát lehet összeállítani.

Tudjuk ezekből, hogy a nádor bíráskodott az országban birtokperek fölött.¹⁾ Különös jelenséggént kiemeljük e tekintetben 1255, 1256 és 1257-ből, azt, hogy IV. Béla az elődei által tulzott bőkezűséggel eladományozott jószágok visszavétele, vagy az ezen intézkedés folytán származott perek elintézése végett a nádor vagy maga, vagy még egy más — egyházi férfi — kíséretében „speciali mandato“ küldetett ki.²⁾ 1270-ben szokásba kezdte jöni, hogy a nádorok ezen ügyekre bírákat neveztek ki, kik azután eljárásuk eredményéről jelentést tettek.³⁾

Oly eset is fordul elő, midőn a nádor az országbíróval együtt küldetett ki.⁴⁾ Sőt még a király által igazságtalanul lefoglalt javak ellen is hatalmában állott pert indítani, ilyenkor azonban, mint az 1267: 3. tc. rendelé nem a király személye, hanem a királyi fiscus tekintetett alperesnek.⁵⁾

Bíráskodtak a nádorok büntények fölött, és pedig többnyire, de nem kivétel nélkül, a megyei gyűléseken a „proclamatae“ nevezetti „Congregatio“kon. Hogy ezek már első királyaink alatt divatoztak, már fölebb láttuk; tudjuk egyszersmind III. Bélának 1190-iki okleveléből, hogy ezek részint általáno-

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. IV. 1. 96. 1237—139. 1238—167. 9. 1279—270. 1270—442. 1246 — IV. 2. 156. 1252. — VII. 1. C. C. X.C. sz. 1268 — VIII. 1. 597. 1315 — VIII. 2. 98. 1318 — Fasc. 1544 n. 1. F. 1597 n. 11. Fasc. 35. n. 7. Fasc. 513. n. 78. F. 754. n. 4. F. 454. n. 3. kam. levéltár sat.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. IV. 1. 328. 9. 368. 488. Bartal Comment. II. k. Mantissa III. X. XVI. s. k. k. II.

³⁾ Fejér Cod. Diplom. V. 2. 293. 417. II. Például 1310 febr. 24-én a Várad előfoki prépost levelében olvassuk, quod Andrea — ab una parte, Paulo — ab altera, presentibus his viris videlicet Emerico filio Renoldy vice et nomine Kopoz Palatini ad hoc factum deputato.“ k. kamara. N. R. A. fars. 1686. n. 2. §.2.

⁴⁾ Fejér Cod. Dipl. V. 3. 1721. 1285 év.

⁵⁾ U. O. IX. 2. 116. I. 1351 év; IX 6. 231. lap. 1400. év.

sak (generales) részint részletesek (speciales, particulares) voltak. Így ítélte a nádor 1244-ben a veszprémi királyi udvarnokok rablóí fölött, a mely bíraskodásról szóló oklevél két oknál fogva nevezetes: először mert kétségkívülvé teszi azon fölebbi állításunkat, hogy ezen gyűléseken a bűntényeknek valósággal megtörténte és minőségének, egyszóval a tényállásnak megállapítása a rendes bíró, vagy pedig az összegyűlt nép és illetőleg annak választott képviselőihez tartozott, a nádor egyedül a törvény alkalmazása és a büntetés meghatározására szorítkozván. Kitűnik ez László nádor oklevelének ezen szavaiból: „Midőn pedig a határnap kitűzetvén, mindkét fél előttünk megjelent; a fölebb említett udvarnokok a megnevezett embereket (érti a rablókat) számos nemes, több helység és különösen a boldog emlékeztű Renáld veszprémi ispán és udvarbírája leveleinek bizonyosságával, kiknek ítélőszéke előtt lopás bűntényében elmarasztaltattak, nyilván és törvényesen rablóknak és tolvajoknak bizonyították. Mi tehát a bíraskodás rendje szerint cselekedvén, az isteni irgalom közbenjárása által, ily ítéletet hoztunk sat.“¹⁾ De nevezetes ez másodszor azért is, mert ezen okmány első előttem ismert példáját mutatja föl annak, hogy a nádor a királytól „alázatosan és szorgalmasan esedezett, kegyeskednék az általa törvényesen hozott ítéletet megerősíteni;“²⁾ értve természetesen itt oly ügyeket, melyek a nádor rendes hatáskörén belül estek, mert ha az a király különös megbízásából járt el bizo-

¹⁾ Cum autem in assignato a nobis termino utraque pars in nostra fuisset constituta praesentia supradicti Udvarnici praenominatos homines testimonio plurimorum nobilium, multarum villarum, et maxime per litteras bonae memoriae Renoldy Vesprimiensis comitis et per curialem comitem eius, in quorum praesentia super causa furti remanserunt manifeste et legitime illos esse latrones et fures probaverunt. Nos igitur iudicii ordine procedentes, misericordia divina mediante talem sententiam facientes sat.“

²⁾ Postulavit diligenter et devote ut legitime latam sententiam ipsius dignaremur confirmare. Fejér Cod. Diplom. I. 309. V. 8. 2. 407. IV. 3. 464. II.

nyos ügyben, a hozott ítélet megerősítését tőle kikérni természetesen soha el nem mulaszthatta. ¹⁾

Gyakran történt meg az is, hogy a nádor a bűntények fölötti bíraskodás végett a király által az egész országterületére általános kiküldetést nyert. Így Dénes nádor 1275-ben, midőn így ír: „László Magyarország főnséges királyának parancsa és az ország nagyjainak tanácsából a gonosztevők elítélésére kiküldettünk;“ ²⁾ hasonló módon ír Máté nádor is 1278-ban: „Magyarország kitűnő királya főnségének és az ország nagyjainak megegyezése és tanácsával minket kegyelméből a nádori méltóságra fölmagasztalván és helyettesévé nevezvén királyi tekintélyének gyámolításával: országának részeiben a tolvajok, rablók, pusztítók és egyéb gonosztevőknek illő büntetése és fékezésére; nemesi, jobbágyi, vári, egyházi és udvarnoki elfoglalt és elidegenített földek, birtokok és jogok megítélésére kiküldött.“ ³⁾ És 1286-ban is „Mokanus nádor a király meghagyása és parancsából az egész országban a tolvajok és gonosztevők“ fékezésére kiküldetett. ⁴⁾

A Congregatiókra vonatkozólag nagyérdekűek Dénes nádor már fölebb említett oklevelének ezen sorai is: „Midőn..... a gonosztevők elítélésére kiküldet-

¹⁾ Több példa Bartalnál II. k. Mantissa III. X. XIV. II.

²⁾ Cum ex praecepto domini Ladislai serenissimi Regis Hungariae et ex Consilio Baronum totius regni ad condemnandos malefactores fuissimus ingressi“ sat. Fejér Cod. Dipl. V. 2. 137. l.

³⁾ Dominus noster inclytus Rex Hungariae excellentiae suae et suorum Baronum consensu ac consilio nos suo magnitudinis gratia— Palatinatu sublimando et vices suas commitens, auctoritate sua regia dignando fulciri, per districtum sui regni fures, latrones, devastatores et alios malefactores meritoria ultione vindicare et compensare, terras, possessiones, iura nobilium, jobbagionum castrorum, ecclesiarum, udvarnicorum et aliorum quorumvis hominum alienatas, occupatas quoque nomine in hoc regni sui disturbio non justo possessorum, mississet iudicare,“ sat. Fejér Cod. Dipl. V. 2. 477. lap.

⁴⁾ Mokanus Palatinus ex praecepto et mandato Domini Regis per ambitum regni sui ad compescendos fures et malefactores missus.“ Fejér C. D. II. 3. 838. l. V. 6. VI. I. 69. l. 1290. éy VI. 2. 197. 339. II. sat,

tünk, végre Szala vármegyében a gyülekezésben hol összejöttek a nemesek mind, a várjobbágyok, egyházak népei és mások is, Jurk fiai.... tolvajok, rablók és gonosztevőknek vádolták.“¹⁾ Ezekre nézve rendelé III. Endre 1291-iki Decretumának 14-ik cikkelye: „Ha a nádor országunkban biraskodás végett távozik, minden megyében négy kiküldött bíró a megyeispánnal menni és biraskodni tartozik. — Ha pedig a nádor helytelenül eljárni szándékoznék, ugyanazon négy ember az ispánnal együtt ezt megakadályozni, s’ a dologról minket tudósítani tartoznak.“²⁾

Ugyanezen tárgyban két határozatot tartalmaznak az 1298-iki „Comtitiones Praelatorum et nobilium.“ És pedig a 26. cikk elhatározza, hogy „minden ügy a nádor által eldöntessék, ha a megyékben bíraskodik, ha pedig nem a megye ispánjai elé terjesztessék.“³⁾ És a 29-ik cikkely: „Elhatároztuk, hogy a nádor a mezőkön és nyílt téreken, nem pedig helységek és városokban bíraskodjék, tavasz, nyári és őszi, nem pedig téli időben.“⁴⁾

A vegyes házból származott királyok korában a Congregatiókön többször „a király küldöttein á-

¹⁾ Cum.... ad condemnandos malefactores fuisset ingressi, eandem in Comitatu Saladiensi in Congregationis Collegio ubi universi nobiles et jobbagiones Castri et Ecclesiarum et alii convenerant, filii Jurk... esse fures, latrones et per omnia malefactores exstiterunt accusati, publice proclamando“ sat. Fejér C. D. V. 2. 137. l. 1273. év.

²⁾ Si Palatinus ad faciendum iudicium in regno nostro processerit, in qualibet provincia quatuor iudices deputati cum Comite Parochiali ire et iudicare debeant. — Si vero Palatinus sinistre procedere intenderet idem quatuor homines cum Comite ipsorum prohibere et nobis intimare teneantur. Endlichernél 617. 8. ll.

³⁾ Statuimus etiam potentum vel impotentum aliquas provincias commetaneas duas vel plures aut etiam unam committat iudicandas, sed omnes causae ad Palatinum dum provincias iudicat, vel tunc dum non iudicat ad Parochiales Comites referantur.

⁴⁾ Statuimus etiam quod Palatinus castra tenendo in campis et conventibus, et non in villis et civitatibus iudicare debeat, tempore vernali, aestivali et autumnali, non hiemali. Endlichernél 633. 4. ll.

dori jogokkal fölráházva¹⁾ is elnökölték ugyan; leggyakrabban azonban mégis a nádorok által hivattak össze és általuk tartattak meg²⁾; egyes esetekben a király különös meghagyása és megbízása folytán is.³⁾

Megtörtént igen gyakran az is, hogy több és illetőleg két megyének népe jött össze egy időben és ugyanazon helyen, ezen gyűlések meg tartása végett Igy például Nográd és Hont,⁴⁾ Szatmár és Ugocsa⁵⁾ Szabolcs és Beregh⁶⁾ Abaúj és Sáros⁷⁾, Kewe és Torontál⁸⁾, Mosony és Pozsony, Komárom és Győr.⁹⁾

Ezen Congregatiókon a megjelenés jogával bírtak az illető megyének, vagy megyéknek lakosai mind kivétel nélkül, különösen pedig a nemesek.¹⁰⁾ Segédei voltak itt a nádornak a „iudices nobilium“ és „iurati assessores;“¹¹⁾ kiknek véleményét a szőnyegre hozott

¹⁾ Missi regia palatinalique auctoritate instructi. Fejér C. D. VIII. 1. 597. 1315. — VIII. 2. 98. 1318. — VIII. 7. 319. L. Bartal III. 35. lap. sat.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. IX. 2. 119. 1331—62. 1357—IX. 3. 115. 1359—IX. 7. 250. IX. 4. 150. IX. 6. 136. VIII. 7. 232—X. 6. 238. sat.

³⁾ Például: „Nos Ladislaus Palatinus... quod in congregatione nostra generali, . . . celebrata Magister Joannes . . . Procurator et Syndicus Regiae Majestatis generalis ad quaelibet iura regalia et reginalia repetenda nobiscum per totum ambitum regni ad congregationes generales in toto regno per nos celebrandas per ipsum Dominum Regem deputatus. 1372. Kamarában. Fasc. 12. n. 55. „In congregatione generali . . . ex speciali commissione regia . . . celebrata. 1397. Clar. Poson. Fasc. 43. n. 32. Fasc. 383. n. 41.

⁴⁾ Fejér C. D. IX. 2. 222. 1. sat.

⁵⁾ U. o. IX. 1. 551. 1. sat.

⁶⁾ U. o. IX. 1. 546. 1. sat.

⁷⁾ U. o. IX. 1. 550. 1. sat.

⁸⁾ U. o. IX. 1. 717. 1. sat.

⁹⁾ Bartal Comment. II. k. Mantissa XXI. lap.

¹⁰⁾ 1293. In congregatione nostra nobilium de Ujvár . . . secundum regni consuetudinem approbatam celebrata in praesentia omnium nobilium. Fejér C. D. IX. 1. 7. VIII. 2. 487. II.

¹¹⁾ Fejér VIII. 5. 275. 1. Willermus Palatinus . . . in quadam nostra Congregatione . . . cum iudicibus nobilium, iuratribus assessoribus, universisque nobilibus in praedicta nostra Congregatione nobiscum assidentibus iudicantes commisimus.

ügyek iránt kikérni tartozott. ¹⁾ A szőnyegre hozott ügyek, nem voltak sem kizárólag bűntények sem birtok perek, hanem mindenneműek és különfélék. ²⁾

A mi még a bűntények fölötti biráskodásra vonatkozik, szól erről az 1405: 5. tc. világosan körülírva azt, s hivatkozva azon „az elődök által megtartott régi szokáson“ alapuló eljárási módra, mely szerint a nádor „a congregatiókon és általános ítélőszékeken mindenrendű tolvajokat, latrokat és más egyéb gonosztevőket ítélni, kárhoztatni és megbüntetni szokott;“ mely büntetéseket ha a nádor hatalmába keríteni és megbüntetni képes nem volna, ezt körlevél által az ország bíráinak tudtul adni tartozik (1. §). Az 1439: 5. tc. értelmében a hatalmaskodás bűntényében vádlottakat csak a nádor vagy országbírónak áll jogában elmarasztalni. A nádor a büntetéseket úgy látszik a hozott ítélet után önmaga elfogatni és talán saját börtöneiben elzárva is tartani szokta. Erre utal legalább a IV. Béla által az esztergonni érsekség részére

¹⁾ Fejér XIII. 1. 2521. 1308. Kopasz nádor: „Consilio et consentibus quatuor iudicum et universorum nobilium de Zathmár. VIII. 4. 548. l. 1341. l. év Willermus . . . cumque nos indices nobilium, iuratos assessores, et universos nobiles interrogassemus sat.

²⁾ Fejér Cod. D. IX. 4. 101. l. IX. 5. 49. 75. 78. II. VIII. 4. 593. l. 1342: „In diversis congregationibus — ir a nádor — magnif. Dominorum J. Drugeth et Willermi nunc Palatinorum in Comitatu Huntensi pro compescendis furibus et latronibus et qualicunque nociturnitatis arte suos victus quaerentibus, celebratis sat. IX. 7. 438. l. 1381. év Gara M. nádor írja: „Cum nos regia Celsitudo multiplicatis malefactoribus et regni sui depredatoribus ad quolibet Comitatus regni sui Congregationes generales faciendas sua regia auctoritate nostrique Palatinatus debito requirente destinasset. Nos igitur inter caeteros Hungariae Comitatus universitati nobilium et aliorum cuiusvis status, conditionis hominum Gumur et de Turna Comitatum pro compescendis furibus latronibus et quibuslibet malefactoribus extirpandis; cuilibetque quaerelanti iustitia reparanda congregati . . . Congregationem celebrassemus generalem. . . . Nos simul cum Vice Comitibus, iudicibus nobilium ac iuratis assessoribus pari arbitrio decernimus. Nos itaque Vice comites, iudices Nobilium, iuratique assessores . . . Congregationi ipsius Domini Palatini interfuimus omnia communi ordinantes consensu.

adott azon kiváltság, mely szerint a nádor a nála elfogottakat az érseki bírák követelésére azoknak kiadni tartozott. ¹⁾

A nádor ezen oly széles terjedelmű biráskodási jogát és illetőleg kötelességét nemcsak a vidéken tartott Congregatiókban gyakorlá, hanem hon is, illetőleg az ország székhelyén, hol kúriájában; mint rendes törvényszéken ítélte, a jelenlevő nemesek, főpapok és főurak tanácsával. ²⁾

Azonban a nádorok ezen hatalma, nem volt sem oly általános, hogy kivételekkel nem találkoznánk sem pedig egészen korlátlan és független. Valamint egyrészt az arany bulla előtt oly gyakori exemptiók azután sem szűntek meg ³⁾, úgy az peres feleknek mindenkor nyitva állott az út az ítéletet a királyhoz föllebezni, mint ez nem ritkán meg is történt. ⁴⁾

¹⁾ Et si Palatinus vel iudex Ecclesie Strigoniensis apud Palatinum regni — eosdem (érti a gonosztevőket) captos esse sciuerint eosdem ecclesiae ipsius palatino ad iudicium tradere tenentur sine mora. Endlichernél 502. lap. 9. pont.

²⁾ Fejér C. D. VIII. 2. 672. l. 1325. Fülöp nádor: Nos vero cum quam plurimis nobilibus, nobiscum pro tribunali sedentibus... decrevimus. IX. 2. 116. l. 1351. Miklós nádor: Nobis... in sede nostra iudicialia sedentibus causales processus quorumlibet litigantium ex diversis partibus Regni Hungariae in nostram — praesentiam confluentium. IX. 6. 761. l. 1425. Nicolaus de Gara... nobis una cum regni nobilibus, in sede nostra iudicialia sedendo. U. o. X. l. 600. 1397. Bubek Pál: Nobis cum regni nobilibus sat.

³⁾ Így IV. Béla 1238-ban a szombathelyi telepeseket Endlicher 445. l. 4. p., — a karkói s chrapendorfi valamint sok másokat is. U. o. 447. l. 1. p. 450. 2. 7. 460. 9. 472. 483. II. Esztergomi sz. Adalbert egyházát: „Nullus Palatinorum... cives, nobiles exercitantes, conditionarios, hospites, rusticos, villanos et inquilinos... possit vel valeat iudicare Fejér C. D. IV. 1. 385. l. 8. 408. l. 1330. Possessio Bathor ab omni iurisdictione, iudicatu, et potestate Palatini nostri, seu Palatinatus Regni Hungariae... sit exempta. Azonban ezen exemptiókban igen gyakran nem foglaltattak be a birtokperek, mint Fejér C. D. IX. 2. 271. l. 1353. Lajos király a borosmonostori apátságot a sopronyi ispánon kívül minden más bíró hatósága alól kivévén megjegyzi: exceptis solum factis possessio maris, quae iudicio solum Palatini vel Iudicis Curiae de regni nostri consuetudine reservamus.

⁴⁾ Fejér Cod. Diplom. IV. 1. 139. lap. 1238. év: Qui jobbagyiones

A nádornak az eddigiekben felsorolt jogain és kötelességeihez mint emlékeinkből tudjuk, tartozott még: a határok törvényes erővel bíró kijelölése, az elévülteknek megújítása, minek eszközzésére embereit szokta volt kiküldeni a helyszínére. ¹⁾ Hiteles és törvényes erejű bizonyítványokat adtak ki a nádorok; ²⁾ okleveleket, szabadalmakat és kiváltságokat átírtak, s hitelesítették és megerősítették. ³⁾

A nádornak tartozott hivatalához különös esetekben az ujon kinevezetteket, vagy azokat, kik új adományokat nyertek hivataluk és illetőleg birtokukba bevezetni és beigtatni, ⁴⁾ vagy azokat megbízottaik által bevezettetni és beigtattatni. ⁵⁾

Őkítéltek a kegyuri jogok körül támadt perekben ⁶⁾; adtak megbízásokat a közigazgatás közegei: a főispányok és vármegyék, valamint hiteles helyek, mint káptalanok és konventeknek különféle ügyek elintézésére, melyekről azután az illetők a nádornak jelentést tenni köteleztettek, ki az ügyet ennek alapján azután véglegesen elintézte vagy elintéztette. ⁷⁾

et civiles intellecta causae suae damnatione saepius a nostri iudicii sententia vana aufugientes praesumptione ad nostrum semper iudicium a Domino Rege sunt transmissi. — Míg Károly kir. Drugeth nádornak Lóránd ispán ügyben hozott ítéletét megváltoztatja. VIII. 4. 369. 1339.

¹⁾ Per hominem nostrum IV. 1. 254. IV. 2. 258. VIII. 6. 160. 173. X. 6. 318. Bartal Comm. II. Mantissa. XII. lap.

²⁾ Fejér IX. 4. 252. IX. 6. 163. I X 6. 240. 504. 581. 769. I

³⁾ Fejér IV. 2. 56. V. 3. 385. IX. 4. 202. 314. IX. 5. 432. IX. 6. 114 X. 6. 169. 578. 58. 5. 689. sat.

⁴⁾ Így rendelé V. István az esztergomi káptalant in duarum portionum tributi possessionem. . . . per Moys Palatinum introduci. Fejér Cod. Dipl. VI. 1.20. Hasonlóképen III. László az esztergomi érseket Esztergom megye főispáni hivatalába és ismét a esztergomi káptalant bizonyos adó birtokába a nádor által rendelé bevezettetni. Uteosdem in huiusmodi corporalem possessionem — írja a nádor — Comitatus et tributi irroducere deberemus.

⁵⁾ Fejér C. D. IX. 4. 76. 97. 375. II.

⁶⁾ Fejér C. D. IX. 1. 163—166. 11. 1343 év sat.

⁷⁾ U. a. IX. 6. 49. 189. X. 2. 221. X. 4. 451. X. 4. 451. X. 5. 349. X. 6. 168. Kamarai levéltár Fasc. 1671. n. 1. f. 941. k. 24. F. 438. n. 26. F. 40. n. 4.

A nádort szokta volt a király megbizni nagy fontosságú és rendkívüli ügyekben. Így működött az IV. Béla alatt a korona s a várjóságok visszaszedésében; így küldetett ki 1247-ben „Béla király parancsából“ „az ország némely nehezebb ügyeinek elintézésére;“ ¹⁾ így járt el mint királyi biztos a fölsleges nagy számú tihanyi „lovag jobbágyok“ leszállításában. ²⁾ Az 1298: 9. tc. pedig a királyi engedelem nélkül épült váraknak leromboltatását, s azon földeknek, melyeken épültek a korona részére való lefoglaltatását a nádorra bizza. ³⁾

A külhatalmak s azok követjeivel érintkezések és alkudozásokban is kétségkívül nem jelentéktelen része volt az országos első főhivatalnak. Utal erre az is, mit 1260-ben Ottokár cseh király ír a pápának, hogy „jobbna láta királya vérenek részesei és közelei Magyarország királya és királynéjával a Róland nádor által előterjesztett alapon a békét megkötni.“ ⁴⁾

Mily viszonyban volt ezen századokban a nádorispáni hivatal a hadüggyhöz, ezt részleteiben meghatározni hiteles adatok hiányában igen nehéz. Annyi mind az, mit tudunk, hogy a nádorok gyakran valának kisebb nagyobb hadjáratokban vezérek, ⁵⁾ vagy ha a sereg élén a király állott annak segédei és kísérői. Bizonyítják ezt királyaink nádorainknak adott adománylevelei, melyekben ezeknek a harci téren ki-

¹⁾ Pro quibusdam arduis regni negociis procurandis de mandato Belae regis. Fejér C. D. IV. l. 457. l.

²⁾ Fejér C. D. VII. l. 117. lap.

³⁾ Endlichernél 683. lap.

⁴⁾ Crebro svaviores sunt amicitiae post inimicitarum causas ad concordiam restitutae cum participibus et proximis alti sanguinis nostri, dictis Ungariae regibus et domina regina et juvene rege secundum oblata nobis a magno comite Rolando de Posonio formam malimus pacis reformare foedera. Fejér VII. l. 18. l.

⁵⁾ Bela misit majorem Comitem suum cum exercitu Palatinum. Rogerius carm. mis. XIV. XVI. Schwandt. I. 493. 5. ll.

vivott érdemei is igen gyakran méltányoltatnak. ¹⁾ Fejérnek nézete, hogy a nádorok már ezen korban is rendes és állandó fővezérei és főkapitányai valának nemzeti haderőnek, mire szerinte utal a Bán ispán elnevezés is. ²⁾

A mi később törvény értelmében megállapított, az gyakorlatban megtörtént már ezen korban is, hogy t. i. a királynak az országból távolléte alatt a nádor annak helytartója volt. Zsigmond király 1414-ben hosszabb időre távozván az országból a nádort és az esztergomi érseket — valószínűleg amazt kiválólalag az állami, ezt pedig az egyházi ügyek teljhatalmú fővezetésére — nevezé ki királyi helytartóinak. „Kormányzóink, helyetteseinknek tesszük, választjuk, rendeljük őket;“ ezen rendkívüli hatalmukat hat pontban összefoglalván, mely 1. a. legfőbb bíraskodás, 2. a pénzügyek legfőbb kezelése, 3. a hivatalok betöltése, a hivatalnokok kinevezése és feleletre vonása, 4. a királyi városok által fizetett összegekkel rendelkezés, 5. az adók kivetése és 6. a kegyelem jogára terjedett ki. ³⁾ Miért is azonkori oklevelekben a nádor címei között a k. helytartóság is diszlik. ⁴⁾

Ezen korszakban lett a nádori hivatallal a kunok főbírájának tiszte is összekapcsolva, minek első nyomát és példáját 1270-ben találom, Mózes nádornak egy kiváltság levelében ⁵⁾ és ezen időtől fogva napjainkig viselték a nádorok ezen hivatalt. ⁶⁾

¹⁾ Kamarai levéltár: 1260 év n. r. a. fasc. 333 n. 17. f. 1533 n. 33. 1290. év; f. 17. n. 15; f. 1504 n. 16. 18. 1294 év.

²⁾ Fejér C. D. X. 6. Az előszóban 7. l.

³⁾ Pray Hist. Reg. Hung. II. 2141. Katona Hist. Crit. XII. 1461. Fejér Cod. Dip. X. 8. 546—551 ll.

⁴⁾ Fejér Cod. Dipl. X. 6. 85. l. 1418. év Kamarai lev. fasc. 422. n. 31. 1417. év.

⁵⁾ Endlichernél 521. l. Fejér Cod. Dipl. V. l. 21. l.

⁶⁾ Fejér Cod. Dipl. V. 2. 49. 98. VI. 2. 46. ll. sat. Azonban még sem kivétel nélkül. Vannak ugyanis esetek midőn nem nádorok bírák ezen tisztet és címet. Így 1316. Zéche Tamás. Kamarai levéltár f. 2. n. 32. 1394. Miklós tárnokmester n. r. a. f. 642. n. 25. f. 643 n. 17. 1429. Lőrinc főlovászmester „Comanorum et philistaeorum iudex“ n. r. a. f. 1521. n. 12. és 1434-ben Tallócz Máté f. 395. n. 5.

Ezt először III. László iktató törvénybe; az 1279-ki „Constitutio de Cumanis”ban olvassuk ugyanis „Azt sem mellőzzük, hogy ugyanazon kún urak, nemesek és a kunok közönsége. az időszerinti nádor ispán bíráskodása alatt fognak állani, ki mindnyájok fölött az ország lakosaival mindenben bíráskodni fog minden nemzetség bírájának hozzájárulásával.” ¹⁾ A nádor ezen bíráskodási joga alól csak azon egy eset volt kivéve, ha két kún nemes vérontásért perlekednék, midőn is az első bíróságot a nemzetség bírása, a főbbezésít pedig a király képezi. ²⁾ Találkozunk még „a királynő kunjainak bírája”val is, mi azonban az előbitől egészen különbözött. ³⁾

Szólanunk kell itt a nádornak azon kiváltságos jogáról, melynek értelmében a koronára szállott javakból harminckét telekig adományozhatott; miután ezen jognak első gyakorlása ezen korszakba esik. Ezen jog eredete körül szétágazók jogtudósaink nézetei. Vannak ugyanis — mint Kelemen ⁴⁾ és Frank ⁵⁾ — kik a nádori adományok eredetét a Hunyady János mint kormányzónak engedett harminckét telekig terjedő adományozási jogból származtatják, ⁶⁾ melyet ezen nézet pártolói szerint az 1486: 10. tc. visszavont ugyan és elvett a nádortól, de azt az ausztriai ház kirá-

¹⁾ Nec hoc praetermittimus quod iidem domini de Cumanis et nobiles universitatis Camanorum, iudicio Palatini regni nostri qui fuerit pro tempore constitutus subiacebunt, qui quoslibet cum incolis regni nostris in omnibus articulis iudicabit, assidente ei iudice seu principe, qui in generatione qualibet fuerit constitutus.

²⁾ Endlichernél 563. lap.

³⁾ Dezső de Kapla 1392. Kamara lev. n. r. a. f. 870. h. 13.

⁴⁾ Institutiones juris hung. privati III. 135. l.

⁵⁾ Principia juris civ. Hung. I. 168. l.

⁶⁾ L. Verbőczy Tripart. P. II. T. 14. §. 42. Tévedett tehát Rajcsányi Ádám is, ki 1741. júl. 31-én Mária Teréziához intézett levelében kimutatni törekedett, hogy a nádorok ezen jogukat a k. helytartótól ezek pedig a Gubernátortól örökölték. L. Kovacsich kéziratát a n. muzeumb. 278. száma.

lyai alatt a helytartósággal az 1567: 26. tc. 4. §. a által visszanyert.

Megdönti, és megcáfolja azonban ezen magában véve nem egészen alaptalannak látszó hypothesis azon körülmény, hogy ismereteseek nádori adománylevelek, melyek a Hunyady Jánost megelőzőtt kor nádoraitól származnak, így egy 1417. és másik 1434-ből de sőt e sorok írója találkozott egygyel 1403-ból. ¹⁾ Igen valószínű tehát, hogy ezeknek eredetét Zsigmond király kormányának korába kell helyezni, midőn a nádorok mint már láttuk, az országnak egyszersmind helytartói voltak. Ezen jog ugyan sem az általunk említett 1414-diki sem más valamely oklevélben, különösen és tüzetesen megemlítve nincs, de meglehet, hogy épen ily határok által korlátoznak értetett azon ott általánosan kifejezett birtok adományozásijog, melylyel különben a német birodalmi vicariusok is birtak. Tudjuk ezt Ruprecht ellencsászárnak egy 1401-ben fiát birodalmi helytartónak nevező okleveléből, melyben őt többi között fölruhazza azon joggal „hogy a római birodalom minden megürült hűbéreit adományozhassa: az érsekségek, hercegségek, örgrófságok, és a zászlók vagy kardokkal adományoztatni szokott hűbérek kivételével.“ ²⁾ Ezen római közjogi elveket, kétségkívül Zsigmond honosította meghazánkban, a jogot harminc két telekre szorítván, mely jogot mint érintettük Mátyás V. Decr. 2. 3. 7. 16. ttcc. a nádornak törvénybe iktatott. ³⁾

¹⁾ Nicolaus de Gara quod quia universa et singula possessionaria iura Nicolai Marczaly Com. Temes. ... pro quibusdam notoriis suis culpis ... factis et perpetratis Jacobo ... dedimus donavimus et contulimus jure perempnali perpetuo possidendam ... auctoritate regia nobis in hac parte attributa 1403. Kamara levélt. n. r. a. f. 860. n. 26.

²⁾ Omnia et singula feuda romani imperii vacantia, iis cum vacaverint committendi et conferendi ac de aliis infeudandi et investiendi: exceptis duntaxat feudis insignibus Archiepiscoporum, ducum, marchionum, et quae cum vexillis seu gladiis conferri consueverant. Consingii OO. omnia I. 830. l.

³⁾ Lásd erről még a következő korszakot. V. Ö. Tudományos Gy. 1836. III. f. 1—10. II. Nagy Gábor: Nádori ajándéklevelek; és Hasznos mulatságok 1836. március 19-iki számában.

Későbbben fogjuk látni, hogy az 1486-iki törvények értelmében, a nádor gyámja volt a kiskorú királynak; ez volt ő már ezen időben is, ámbár nem mindenkor. Így volt ő IV. László királynak gyámja és kiskorúsága ideje alatt az országkormányzója. ¹⁾

A nádorok imént felsorolt jogait és kötelmeit nem a szorosabb hanem szélesebb értelemben vett Magyarországban gyakorolták így Szlavóniában is. Erre vonatkozólag tudjuk egy 1338-iki oklevélből, hogy Miklós mácsói bán, szerémi, bácsi, valkói, bodrogi és baranyai főispán ezen kormánya alatt álló megyéi, — melyeknek egyike pedig a Szlavóniához tartozó valkói is volt — területére „a király és nádor személyében bírónak küldetett ki.“ ²⁾ Az általa Valkó megyében tartott congregatióban pedig — önvallomása szerint — „a nádori jogoknál fogva is bírászkodott.“ ³⁾ Ugyanez kiviláglik nagy Lajos azon okleveléből is, melyben szent Péter posegai, tehát Szlavonia területén levő, kolostorát azon kiváltsággal fölruházá, hogy ennek népe „semmi nemű bíró, sem a nádor sem az országbíró ítélőszéke elé ne vonathassék bármely ügyben; ⁴⁾ azt bizonyítván, hogy ezen kiváltság megadása előtt az a nádor ítélőszéke elé idéztetett, tehát annak hatósága alá tartozott. ⁵⁾ Végre még csak Erzsébet királynénak egy 1342-ben kelt kiváltság levelét említjük, melynek értelmében az a posega megyei Kaproncza és felső s alsó Kamancha helységek lakosait szintén kivételtnek nyilvánítja a nádor hatósága alól. ⁶⁾

¹⁾ Cum adhuc dominus rex Ladislaus propter puerilem aetatem non posset ad plenum tam late patentis Regni climata gubernare sat. Kamarai levéltár n. r. a. f. 1533. n. 33.

²⁾ Judex in persona regia et palatini deputatus est.

³⁾ Jura etiam palatinalia iudicasset. Horváth István Tudom. Gyűjt. 1833. X. 70. lap.

⁴⁾ Coram nullo iudice regni, neque Palatini . . . per quospiam trahi possint in causam.

⁵⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 7. 158. l.

⁶⁾ Fejér Cod. Dipl. IX. I. 63. lap.

Volt eset, midőn egy nádor helyett egyszerre több is volt, kettő vagy három is; és pedig az előbbi esetben úgy, hogy az egyiknek hatásköre a Dunán inneni részre a másiké a Dunántúlra terjedett ki. Így 1292. nov. 12-éről kelt egy oklevélben Omodé dunáninneni nádornak neveztetik. ¹⁾ 1299-ben pedig július 29-én kelt oklevél szerint II. Lóránt dunántuli, ²⁾ Opor pedig dunáninneni nádor volt. ³⁾ 1307-ben Károly király oklevele alatt három nádor olvasható aláírva, ⁴⁾ 1310-ben pedig ugyanazon időben kettővel találkozunk. ⁵⁾—

A nádorokat sokrendű jogaik gyakorlatában és különféle kötelmeik teljesítésében helyettesek és segédek gyámolították, elfoglaltságukban helyettesítették és helyüket pótolták. Ilyen volt az 1222. 8. és 1231: tt. cc. által törvény értelmében engedményezett Vice Palatinus, vagy más néven Vice Judex Palatini, kikre már IV. Béla is utal midőn a nagy (maius) és kis (minus) Pest lakóit 1244-ben azon kiváltsággal kitünteté „hogy a Vice Palatinusnak akarattjuk ellenére körükben megszállani, vagy fölöttük itélni ne szabadjon.“ ⁶⁾ Ezek ugyanazon ügyekben bíráskodtak, mint maga a nádor ⁷⁾, sőt még Congregatiók is tartottak ⁸⁾; azonban soha sem a hivatalukból eredő hatalomnál fogva és önállóan, hanem mindenkor a nádor személyét képviselve s annak megbízásából. Így Fülöp nádornak albírája, annak

¹⁾ Omodaeus Palatinus Judex citradanubialis ad omnes causas decernendas per Dominum Regem deputatus. Fejér VI. 2. 380.

²⁾ Rolandus ultradanubialis Palatinus.

³⁾ Opor citradanubialis Palatinus Fejér C. D. VII. 5. 502. 1.

⁴⁾ Carolus . . . Omodei, Stephani et Rorandi palatinorum dilectorum et fidelium nostrorum consilio. Kamarai levéltár. f. 604. n. 51.

⁵⁾ Kopoz et Omodeus Palatini. Kam. levélt. f. 1552. n. 8. f. 1586. n. 2.

⁶⁾ Vice Palatinus violenter super eos descendere possit nec eos iudicare. Fejér C. D. IV. 1. 47. 1. V. 8. 331. 335. 456. IV. 2. 297. 437. IV. 3. 10. 41. 127. VII. 1. CLXXVIII. CCXVIII. 1122. sat.

⁷⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 2. 490. 597. VIII. 3. 783. sat.

⁸⁾ Fejér Cod. Dipl. IX. 1. 553. 1. sat.

egyik oklevelét átírván és megerősítvén azt azon záradékkal teszi, hogy az iránt „Urát Fülöp nádort kikérdezni fogja.“ ¹⁾ És 1399-ben József „nádori albíró“ Saul és Endrefölde birtokának a jászói prépostság részére való visszafoglalásával az egri káptalant megbizva, azt azon megjegyzéssel teszi, „ha pedig ellenmondók találkoznak illő hatánapra idézze őket a nádor színe elé; és ezután az egész visszafoglalás rendét írja meg a nádornak.“ ²⁾ Miből nyilván az következik, hogy az alnádor főnöke nevében adá ezen megbízást a káptalannak, és az is, hogy a nádor és alnádor foruma nem volt különbözö. ³⁾

Azonban dacára az említett törvények rendeletének, voltak esetek midőn a nádorok, talán az alnádorok elfoglaltsága esetében más helyetteseket is használtak; mint többi között egy 1339-iki oklevél bizonyítja, melyben olvassuk: „Isaac mester a naghiságos Druget Vellermesnek nádor ispánnak és cunoc birájának ceepe (képe) ez dologra választatott és rendeltetett.“ ⁴⁾

Segédei pedig valának a „nádori főjegyző“, (Protonotarius regni Palatini“ ⁵⁾ kit én először 1295-ben találok, ⁶⁾ és a „nádori jegyző“ ⁷⁾; úgy pedig hogy

¹⁾ Dominum nostrum Philippum Palatinum interrogabimus. Fejér-Cod. Dipl. VIII. 2. 298. 1.

²⁾ Contradictores vero si qui apparuerint contra eosdem citetis ad uostram praesentiam Palatini ad terminum competentem; et post haec totius recuperationis seu facti seriem Palatino rescribatis. Fejér C. D. VIII. 1. 598. 1.

³⁾ Examen causae ipso Rege... Regni Vicepalatino considentibus Kamarai levélt. 1806. év. fasc. 322. n. 35. 1412. év n. r. a. f. 860. n. 26.

⁴⁾ Fejér C. D. VIII. 4. 424. lap. — Emerico filio Renoldy vice et nomine Kopoz Palatini ad hoc factum deputato. Kam. levélt. n. r. a. f. 1656. n. 2. §. 2.

⁵⁾ 1411-ben: Examen causae ipso Rege.... Paulo Palatinali Protonotario assidentibus. Kamarai levélt. f. 322. n. 35. 1322. év f. 694. n. 6. Fejér IX. 3. 622.

⁶⁾ M. Stephanus Protonotarius Palatini citradanubialis Omodaei. Fejér VI. I. 380. 1.

⁷⁾ 1228. év: Dionisius Dei gratia Palatinus.... datum per manus

amaz többnyire a vidéken járt el a nádor által reá bizott ügyekben, ez pedig inkább a nádori curiában. Továbbá a „nádori korlátnok“ (cancellarius) ¹⁾; „a nádor ítéleteinek foganatosítója“ (Judiciorum Palatinalium exactor) ²⁾; „a nádor embere“ (Homo Palatini) ³⁾ a „nádor udvar bírójá“ (Curialis Comes Palatini) ⁴⁾ és az „udvari ifjak“ (Juvenis aulae nostrae specialis.) ⁵⁾

A nádornak volt már az első századokban hivatalos kettős pecsétje, melynek őrizete és kezelése a nádori protonotáriusra volt bízva, ki azt, ha a nádor cúriájából távozott nem hagyta hon, hanem magával vitte, vagy legalább másnak nem adta át, miért is ily esetekben a nádor az okleveleket vagy saját magán, vagy pedig valamely más netán jelenlevő országos főbíró pecsétjével erősíté. ⁶⁾ Minden nádor midőn hivatalát elfoglalta új pecsétet kapott. ⁷⁾ A magán pe-

Mathei nostri notarii Kamarai levélt. n. r. a. f. 200. n. 4. 1306. év : f. 689. n. 6. 1306. év : Joannes Palatinus Notarium suum M. Bartholomaeum pro quadam fassione plenipotentiatum reddidit. n. r. a. f. 689. n. 6. Fejér IX. 7. 337. sat.

¹⁾ 1299. Rolandi Palatini annularis sui sigilli Cancellarius M. Michael ad reambulationem certae litigiosae terrae peragendam specialiter transmissus. K. l. n. r. a. f. 462. n. 4.

²⁾ 1341 : M. Dama Exactor Judiciorum Palatinalium . . . in Comitatu Zaladiensi per eum deputatus K. lt. f. 1698. n. 39. 1423. év Nos Cornelius exactor judiciorum . . . Regni Hung. Palatini in congregatione sua generali per ipsum constitutus . . . coram nobis in curia regis ordine iudiciario convictus exstitit. Fejér X. 6. 529.

³⁾ 1265. K. lt. n. r. a. f. 1587. n. 6. Cum homine palatini Rulandi.

⁴⁾ 1228. év : Bot et frater eius . . . una cum Curiali Comite Palatini Comititis nomine Benta. K. lt. Monial. Poson f. 56. n. 1.

⁵⁾ 1342. év : Nos Nicolaus Palatinus . . . ad ipsam possessionariam portionum divisionem, sequestrationem, Symonem . . . juvenem aulae nostrae specialem . . . duxeramus transmittendos. K. lt. f. 729. n. 66.

⁶⁾ Fejér Cod. Dipl. IX. 4. 314. l. Praesentes autem propter absentiam M. Jacobi protonotarii nostri sigillorumque nostrorum apud ipsum habitorem, sigillo Emerici Vojvodae Transilvaniae fecimus, consignari. — IX. 7. 808. IX. 5. 621. IX. 8. 81. 445. IX. 6. 156. 238. XI. 57. l.

⁷⁾ Fejér Cod. D. VIII. 7. 344. 1342. év Miklós nádor írja : Et quia sigillum Palatinatus tunc adhuc non habebamus ideo praesente s sigillo

csétet vagy pecsét gyűrűt a nádori korbátnok őrizé. ¹⁾

Vége, hogy teljes képét birjuk a nádor ispán hatáskörének ezen korban, szólanunk kell még röviden arról, fáradaimai mint jutalmaztattak meg, azaz fizetése és illetőleg jövedelméről.

Mindenelőtt tudva levő dolog, hogy ha a nádor hivatalos minőségben a vidékre távozott, a lakosok befogadni, azaz szállással és szükséges élelmiszerekkel őt és kíséretét ellátni köteleztettek. Nem birunk ugyan pozitív törvénnyel, mely ez iránt rendelkezne, azonban igen gyakran találkozunk esetekkel, midőn egyesek és testületek fölmentettek ezen tartozások alól; fölmentettek névszerint „descensus, exactiones, expensae, collectae et contributiones alól;” ²⁾ azoknak tehát kik ily kiváltsággal nem bírtak azokra természetesen kötelezve kelle lenni.

Jövedelmeik legnagyobb részét az általok eligazított és eldöntött egyes peres ügyeknél vett bírságok képezték; az összes perköltségek harmadrésze ugyanis a nádort illeté. ³⁾

nostro priori fecimus consignari. — Kamarai levéltár 1227. év f. 598. n. 84. 1256. év f. 401. n. 26. 1265. év f. 1587. n. 6. 1278. év f. 402. n. 33. 1289. év f. 559. n. 22. 1299. év n. r. a. f. 1588. n. 5. f. 462. n. 4. Ezen korból a következő évekből birunk nádori pecsétet 1401. 1368. 1435. 1381. 1376. 1449. 1482. 1253. 1374. 1516. 1399. 1311. 1465. 1253. 1349. 1239. 1390. 1393. 1273. 1250. 1293. 1250. 1293. 1307. 1340. 1289. sat.

¹⁾ Rolandi Palatini annularis sui sigilli Cancellarius K. lt. f. 462. n. 4. 1299. év.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 2. 381. VIII. 6. 119. IX. 1. 56.

³⁾ Fejér C. D. IX. 3. 335. 1. Solutionem quorundam sedecim florenorum in cuiusdam possessionis redemptionem..... et duam tertiam partem dupplici sedecim florenorum in nostram scilicet iudiciariam cedentes portionem, dictum dupplum, cum eiusdem dupplo nobis persolvere teneatur. 515. l. Duas partes iudiciorum trium marcarum. IX. 6. 14. l. Quatuor perticaspanni virgulati Berken vocati. 398. l. Duas partes iudicii trium marcarum dupplatas cum dupplo dupplati et sub poena duppli dupplati nobis, et tertiam partem eiusdem singuli duppli parti adversae solvere teneatur. 729. l. Duas partes iudiciorum triginta marcas cum dupplo nobis et tertia parte eorundem cum dupplo parti adversae.

Továbbá a nádorokra szállottak a főbenjáró bűntényben elmarasztaltaknak javai, előbb ugyan egészben — ámbár kivételeket is ismertünk *) — később azonban csak két harmad részben, egyharmadban pedig a felperesre; mely előbbi két harmadot a nádor régiebb korban eladhatott, ha az elmarasztalt rokonai azt egy év alatt kiváltani nem siettek. ¹⁾

Végre a korona várainak erdeiben legeltetett sertések ből a tulajdonosok kivétel nélkül, ha csak különös kiváltsággal nem bírtak tizedet adózni köteleztettek, ²⁾ mely tizednek egyik fele a megye főispánját, másik fele pedig a nádort illette. ³⁾

*) Érdekes adattal találkozunk erre nézve IV. Béla királynak az esztergomi érsekség részére adott kiváltság levelében. *Item si nobiles ecclesie Strigoniensis in furto vel spolio casu contingente per Palatinum regni — ordine iuris obseruato interficiantur, possessiones taliter interfectorum non ad palatinum regni — deuoluantur, sed ad Ecclesiam Strigoniensem.* Endlichernél 502. lap 9. pont.

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. V. 2. 137. l. *Et quia talium condemandorum res et possessiones ad manus Palatini debeant devolvi.* VIII. 5. 275. l. Paulus (az elmarasztaltnak fia) *portionem patris sui pro 12. marcis usque ad reuolutionem annalem teneatur redimere* IX. I. 655. l. *Possessio Sövénháza tanquam hominis praescripti ad manus nostras (Palatini) ordine iuris reuoluta.* — IX. 6. 13. l. *Universis possessionibus privandus, . . . in duabus partibus iudicii in tertia vero parte adversario deuoluendis et habendis.* — A birságokat rendezé és meghatározó az 1439. 7. tc. 1. §. Azonban a lefoglalt javaknak, akár egészben, akár csak két harmadrésbeni a nádor részére megtartását az 1439. 4. tc. 4. §-a megszünteté.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. V. 3. 406. L. Bartal Comment. I. 376. l. 2) jegyzet.

³⁾ *Item convenimus quod nullus audeat tributum vel decimas porcorum Regni Palatino et Comiti Castri debitam sat.* Fejér Cod. Diplom. IV. I. 107. 1288. év.

IV.

A nádorispáni hivatal hatásköre 3. Az 1486-iki nádori törvénycikkelyektől napjainkig.

Eddigi értekezésünkben legnagyobb részben hazai okleveleinkből, kifejtettük a nádorispáni hivatal hatáskörét a magyar királyság ötödik századának végtizedeig. Lehetőleg hí rajzát igyekeztünk annak adni, lehetőleg tökéletes — bár csak tények és események, de jogérvényesen följegyzettek, elvont — fogalmát. Törvények által ezen hivatalnak hatásköre sem általán körülvonva, sem egyes részeiben határozottan megállapítva nem volt; szétszórt egyes törvénycikkelyek, melyek nem ritkán csakhamar elévültek, s inkább a törvény érvényével bíró szokás szolgált e tekintetben iránytadó vezérfonálul.

Vége azonban átlátván, mind nagy királyunk Mátyás, mind az 1486-ban nádorválasztás végett összegyülekezett honatyák — a *status et ordines* — hogy ezen határozatlanság az országnak hasznára semmikép és csak kárára lehet, kitéve a nádort a királyok önkénye, és az országot a nádorok hatalmi túlterjeszkedésének: így keletkeztek a törvénykönyvünkben „*Articuli pronunciatii de officio Palatinatus*” cím alatt álló törvénycikkelyek ¹⁾; szerkesztetve akkor, mi-

¹⁾ Bartal azt tartja, hogy ezen törvénycikkelyek helyesebben címetetnének így „*Commentarii de iuribus obligationibusque Palatinatus*” minek igazolására a bevezető szavakat hozza föl. Az 1486-iki évet tévesen mondja azon cikkelyek élére állítottak, s azt hiszi, hogy II. Ulászló

dön az említett évben Zápolya János emeltetett ezen fényes tisztségre.

alatt hozattak, vagy legalább mindenestre 1521. előtt miután azokra már az 1521. 36. és az 1523. 44. tt. cc. világosan utalnak. Szerinte ugyanis hihetetlen, hogy Mátyás király, ki magát Albert király elvben elfogadott törvényeinek álláspontjára valóságban épen nem helyezé a nádor irányában, hogy az ezen törvényekkel alkotásában részt vett volna. Hitelük és törvényes erejük — azonban szerinte is — minden kétségen fölül áll s téves azon állítás, hogy tekintélye egyedül a Corpus Jurisba történt fölvételén sarkalna; miután az 1681. 1. tc. nyíltan utal azokra, mint a többiekkel egyenlő érvényben álló törvényekre. Sua Majestas eundem Dominum Palatinum in pristina iurisdictione et auctoritate palatinali iuxta Cond. 7. Dipl. Regni et in eadem citatas leges prout etiam art. 30. 1659. Mathiac Regis Decret V. art. 1—6. „De Palatinatu“ subnexos sit conservatura. Comment. III. k. 203—5. 11.

Az utóbbi pontra nézve igen, de az első pontra nézve nem vagyunk Bartallal egy véleményben. Mi azt tartjuk, hogy habár Mátyás kormányzásának első részében a nádorispáni hivatal—mintsok más—tekintetében is önkényesen járt el: fölötte valószínű, hogy uralkodása későbbi éveiben szellemi és politikai ereje is csökkenvén, az országrendek erélyesen sürgetni kezdett befolyása is fölülkerekedvén, ez utóbbiak kétségkívül figyelmezteték őt arra, hogy a 1458. 1. tc. által Albert törvényeinek szigorú megtartására köteleztetvén, ez által a nádor jogainak csorbítlan megőrzésére is kötelezé magát; s hasonló jogsértések ellen biztosítandók a nádori hivatalt alkották: e törvényeket. Azonfölül az ezen törvényeken átlengő szellem, teljesen megegyezik avval, mely Mátyás levelein átvonul. Regnum nostrum — írta ezeknek egyikében — Hungariae, sicut et alia omnia suas habet consuetudines et jura, secundum quae unumquemque etiam extraneum contra regnicolas agere oportet. Si quis autem nosmetipsos convenire vult, et nostram personam, suum habet judicem Palatinum, qui Universitatem repraesentat. Ep. Corv. III. 41. 1. Bartal III. 145. 1. 1) j. Végre ugyanazon 1659 : 30. tc., melyből Bartal ezen cikkek törvényes erejét bizonyítja, azokat világosan Mátyásnak is tulajdonítja. — Curiosumul még idézzük azt, mit Goldast írte törvénycikkelyekről: „Haec quidem constitutio nequid diffitear quamvis proprie de Hungariae Palatino a Mathia Rege et ordinibus renovata sit tamen verbatim ut ex priscis monumentis alibi doceo ex vetusta Francorum sive Germanorum formula et ordinatione desumta est. Et sane Hungari et Poloni plerasque leges suas Imperio germanico debent unde acceperunt. Recessus Imperii III. 403. 1. in nota marg. Egyébiránt tüzetesen megcáfolja ezt Kovacsich s kiemeli, hogy ő azon utalt helyet Goldast egyik munkájában sem olvasta. Kéziratában a N. Muzeumb. 63. lap. 2. szám.

És ezen időtől fogva napjainkig mindazon rendszabályok, melyeket király és nemzet a nádori hivatal háttáskörének akár kiterjesztése, akár megszorítása, akár végre bizonyos cselekvényekrei irányzása körül fogantatni ohajtottak, úgy hozván azt magával a magyar országászat már nem csekély fokú fejlettsége, törvények alakját nyerték, a törvénykönyvbe igttattattak; úgy hogy ezen korszakban kutfőül nem királyaink, a nádorok és másoknak is okleveleit, mint eddig, hanem inkább törvényeinket használhatjuk, amazok is mindazon által mindenkor a tárgy mindenoldalú fölvilágosításra nagy haszonnal szolgálván. ¹⁾ —

1. Ősi szokás szerint az új király választásánál a nádor adja az első voksot, ²⁾ mi természetesen az ausztriai ház örökösödésének megállapítása után az 1687: 2 és 1723: 3, tt. cc. által megszűnt s illetőleg fölfüggesztetett. A nádornak ezen a királyválasztásban viselt szerepét, helyettesíti jelenleg az, mely annak a koronázási szertartásban jut: a koronát az esztergomi érsekkel a király fejére tenni az 1649: 76, 1651: 2, 25, 1791: 5, 17. tt. cc. értelmében jogaihoz tartozván. ³⁾

Innen van, hogy épen ezen formáság elhanyagolatlásért érvénytelennek hitték Zápolya János királylyá választását, mert abban a nádor nem vett részt. Innen magyarázhatjuk meg, miért siettek az ellenkirályok: Otto

¹⁾ Az előadási modorunkra vonatkozó eljárásunk tehát annyiban fog változni s módosulást szenvedni, a mennyiben ezen részben felsorolván, ezen tizenkét nádori cikkelyt, ezek mindegyikénél előadni fogjuk ugyancsak az azokra vonatkozó részleteket.

²⁾ Palatinus in electione regis habet primum votum. Imprimis ex vetusta regum ordinatione sancitum est et constitutum quod si quando regium semen deficere contigerit, et de electione novi regis tractaretur; in ipsa electione Palatinus ex officii dignitate primam vocem semper habeat.

³⁾ Élt ezen jogával Batory István nádor 1527. nov. 3-án, midőn Ferdinánd királynak e napon Székesfejervárott történt koronázásakor, köszvényes lábai miatt zselyeszékben a király előtt vitetvén, a szent koronát tartotta. Ursinus Velius De bello pannonico II. k. 35. lap.

Vencel, Károly még koronáztatásuk előtt maguknak nádort kinevezni, ¹⁾ hogy így a törvény igényeinek legalább színleg eleget tegyenek; innen azt is, miért fektetett már előbb is Szilágyi Mihály a nádornak Mátyás megválasztásában való részvételére oly nagy súlyt, miért kényszeríté azt a részvételre. ²⁾

2. A nádor rendes gyámja a kiskorú királynak, mely esetben neki az ország mindenrendű és rangú lakói, mint királyuk és uruknak engedelmeskedni tartoznak. ³⁾ Ezen szokásra már az előbbi korszakban is utaltunk; tudvalevő dolog azonkívül, hogy trencsényi Csák Máté nádor is Vencel irányában gyámjának tekinté magát; újabb időkben azonban a törvény nem alkalmaztatott.

3. A király kimulta után, valamint annak netán kiskorúsága alatt is joggal bír országgyűlést hirdetni és egybehívni, melyre a rendek megjelenni tartoznak. ⁴⁾ Élt ezen jogával Bátor István nádor, midőn 1526. október 9-én királyválasztó országgyűlést hirdetett 1526. november 25-ére Komáromba; ⁵⁾ mely országgyűlést 1526.

¹⁾ Istvánfy IX. k. 92. l.

²⁾ Bonfin III. D. IX. L. 365. lap.

³⁾ Tutor vel curator heredis regni palatinus. Secundo si quispiam regum heredem, in tenera aetate constitutum reliquerit; palatinus ex officio tenetur, et debet illum, tanquam tutor in regnis et dominiis paternis conseruare et fideliter defendere. Cui quidem palatino interim quoad haeres ipse in adultam peruenit aetatem universi illius subditi et regnicolae, perinde ac vero domino et regi, semper obedire et in omnibus rebus obtemperare teneantur.

⁴⁾ Diaetas indicere, rege non existente aut infante existente, potest. Tertio si regium semen deficere contigerit, infra id tempus quoad novus rex eligeretur, aut etiamsi, ut praefertur, haeres in tenera aetate relinquatur, palatinus eius tutor habet semper ex officio pro rebus et necessitate regni et etiam illius haeredis facere et indicere diaetas, quascumque oportunas duxerit; cui ut praefertur, regnicolae semper parere et morem gerere debent et tenentur.

⁵⁾ E napon hívja meg a kassaiakat s így kétségtől a többi hivatalosokat is az özvegy királyné által. Kovacsics Vest. Comit. 626. l.

december 16-án Pozsonyban valóban meg is nyitotta, a melyben leginkább az ő közremunkálása által választott Ferdinand ausztriai főherceg Magyarország királyává. ¹⁾

4. A nádor a hadsereg főkapitánya. Ha a szükség az országos felkelő sereg fölállítását teszi kívánatossá, annak fővezére a nádor lesz, a vezérletben azonban a király akarátját kell szem előtt tartania. Továbbá katonai hatóságánál fogva a törvények értelmében ő hozzá tartozik a közbátorságra a törvény szabta módon fölügyelni. Megerősítve az 1609: 66, 1623, 21, 23, 1715: 21, 1791: 5, 1808: 2, 3. ttcc-ben. ²⁾

Ezért neveztetik Bátori István nádor 1519-től kezdve „Magyarország alsó részei főkapitányának;“ ³⁾ 1529 dec. 10-én a „könnyű lovasság vezér főhadnagyának ⁴⁾. 1532-ben Geréb Péter intézett fölszólítást a hadkötelezetekhez, hogy hadaikat virágvasárnapra Pécssett összegyűjtsék, megjegyezve, hogy az összegyűtlekezett sereg vezérletét személyesen fogja átvenni. ⁵⁾ Gróf Nádasdi Tamás nádor is 1554 ápril 15-ről kelt királyi le-

¹⁾ Jászay A. magyar nemzet napjai a moh. vész után 316. l.

²⁾ Est Capitaneus generalis. Quarto si quando urgetet regni necessitas et opus esset ut pro eius necessitate et necessaria defensione regnicolae insurgerent, palatinus ex suscepto officio debet esse generalis et supremus capitaneus regni et regnicolarum, et illos gubernare; iuxta tamen voluntatem et arbitrium regiae Celsitudinis.

³⁾ Partium Regni inferiorum Capitaneus. Kamarai lev. 1519. oct. 15. Regni Hung. Capitaneus generalis 1523. febr. 28. K. levélt. h. 245. n. 22. sat.

⁴⁾ Hormayr Taschenbuch für Vaterländische Geschichte 1840. X. 506—22. ll.

⁵⁾ Decernimus ut ad diem dominicum Ramis palmarum proxime venturum universae gentes tam Regiae majestatis quam Dominorum Praelatorum et Baronum ceterorumque Regnicolarum in civitate Quinqueelesiensis, ubi et nos, Deo favente eorum personaliter constituemur, mittantur atque confluant. Quocirca vos requirimus diligenter, ut nihilo minus auctoritate regia qua praesentiarum in fungimur, vobis firmiter committimus et mandamus — — — Diplomatarium seu formularium Anonymo. Kézirat a nemz. Muzeumban p. 57. L. 1.

irattal országos főkapitánynya neveztetett; ¹⁾ mely címet és tisztelet azután tovább is viselé. ²⁾

2. Ha az ország rendei között viszályok és egyenetlenségek támadnának, a nádornak kötelessége azokat kiegyenlíteni, úgy azonban, hogy a királyi tekintélyen sérelem és csorba soha sem ejtessék. ³⁾

6. Ha a király és ország között egyenetlenségek s viszályok támadnának, a nádor mint közbenjáró kiegyenlíteni fogja azokat. ⁴⁾ Teljesíté ezen kötelemét a nádor II. Ulászló idejében, midőn ez Ujlakyt a nádor tudta nélkül üldözté; ⁵⁾ teljesíté azt Eszterházy Miklós gróf is nádori hivataloskodása egész folyama alatt. ⁶⁾

7. Ha a király együgyű vagy hanyag lenne, ⁷⁾ a követeket kihallgatni, és azoknak feleletet adni a nádor kötelessége. ⁸⁾

¹⁾ Oláh Miklós krónikája Bélnél Apparatus ad Hist. R. Hung. Dec. I. 41. l. Istvánfy XIX. 218. l.

²⁾ Pray K. iratai 55. E. köt. 209. l.

³⁾ *Discordias sopire et sedare habet. Quinto quod si quae differentiae seu seditiones aut aliae controversiae inter regnicolas forte contingerent, palatinus auctoritate officii providere illasque sedare et complanare atque nocentes iuxta demerita punire nec non commissas emendare et rectificare debet. Dignitate tamen et auctoritate regia semper salva remanente.*

⁴⁾ *Differentiam inter regem et regnicolas componere habet. Sexto quod si quando differentiam siue discordiam inter regem et regnum oriri forte contingeret; palatinus ex officio debet esse mediator, et se interponere atque illos adhibita omni diligentia, cura et solitudine fideliter componere.*

⁵⁾ Istvánfy III. 24. Bonfin V. 4. 527. lap.

⁶⁾ V. Ö. Gróf Eszterházy Miklós nádor (Szalay L.) Pestén 1863.

⁷⁾ Igaz ugyan, hogy ezen „simplex” és „negligens” valóságos attributumja II. Ulászlónak és így rá vonatkozhatnék, azonban éppen ezért hihetetlen, hogy őt az országgyűlés annyira compromittálni merészelte volna.

⁸⁾ *Audire oratores rege audire eos nequeunte. Si quando contingeret regem simplicem aut negligentem esse ad audiendum oratores vel etiam ad respondendum illis; palatinus ex officio providere et illius defectum supplere debet et tenetur.*

8. Ha király által javak adományoztatván ellenmondók találkoznának, állítván, hogy a király azokat igazságtalanul adományozá, ezek panaszaikat anádor eléterjeszszék, ki ezekről a királyt értesíteni fogja. ¹⁾

Az 1486: 20. tc. értelmében, ha a magszakadás esetében a királyi fiskusra szálló birtokra nézve valaki jogcimmal birna, ez egy év lefolyta alatt a nádor előtt megjelenni s itt jogait igazolni köteleztetnék. Ha ezen igényeknek eleget tesz, a nádor az illető birtokot annak oda itélni fogja, ha pedig nem, jogos tulajdonává válik azoknak, kiknek a király azt adományozni fogja, (4. 5. §§.) Ha valaki a király által egy harmadiknak adományozott birtokot, maga számára tényleg elfoglalná, az adományozástól számítandó egy év alatt ebbeli jogait akár a király akár a nádor, vagy ezek protonotáriusai előtt igazolni tartozik, ellenkező esetben bitorolt javaiból a király vagy nádor által kiűzetni fog. (27. tc. 1. 2. §§.) Ha valaki a protonotáriusok ítéletén megnyugodni nem akarna, az ügyet, a király, nádor, országbíró, vagy ezek helyetteseihez (vices gerentes) föllebezheti. (54. tc. 1. §.)

9. A nádornak tartozik jogaihoz és tisztéhez az országnak bármely lakosát, akár birtokügyben, akár hatalmaskodási bűntényben vádoltatnék, a vádló kívánatára idézni; és e tekintetben oly széles hatalomkörrel bír, hogy ehhez hasonlónak a királyén kívül egy tisztségé sem montható. A többi országos főbírák ugyanis (ily föltétlenül) csak hatalmaskodási bűntény, és nem egy-

¹⁾ *Quaerimonias ad aures regis deferre. Octavo si bona aliqua donantur per regiam majestatem, et contradictores apparuerint, caussabunturque, iniuste per suam majestatem fuisse donata; debent palatino conquiri, et ille ad aures regias huiusmodi querelas quamprimum referre tenetur. Si vero rex abesset; nihilo minus accepta querela, tenetur illi quamprimum significare, et similiter rogatum facere; quo maiestas sua praefigat terminum et locum, ubi et quando ipsa querela revideatur discutiat et diffiniatur.*

szersmind birtokügyekben idézhetnek, bírászkodhatnak és ítélni lehetnek. Ha pedig valaki a nádor által akár bírság akár más valamely terhes kötelezettségben elmarasztaltatnék, a király ezeket elengedheti ugyan — s ekkor is non tam ordinaria quam absoluta potentia et auctoritate — de ezt tenni nem tartozik, miután a nádor a bírságokról belátása szerint rendelkezik. ¹⁾ —

E helyen kell még egyszer szólanunk a nádorok által tartatni szokott Congregációkról, mint melyek ezen korban, s különösen Mátyás király uralkodása alatt érdekes szerepet játszanak, melynek eljátszása után — megszűnnek.

Az 1471: 5 tc-ben kimondá a király a rendek megegyezésével és valószínűleg azok sürgetéseire, hogy a Congregatiók a jövőben az országban divatozó szokás szerint tartassanak meg. ²⁾ Miért kívánták, mi-

¹⁾ Judicium regni maximus. Nono palatinus ex officio habet quemlibet regnicolarum, siue pretextu iurium possessionnariorum, siue actuum potentiariorum, ad instantiam querulantium in ius vocare. Et hac in re adeo amplam potestatem, iurisdictionem et auctoritatem habet, ut demta regia dignitate nullus omnino iustitiariorum ampliorem, sed neque parem habeat. Alii quippe iudices regni in caussis dumtaxat actuum potentiariorum et non iurium possessionnariorum ex antiqua limitatione et relatione citationes seu euocationes decernere et sententias ferre habent. Ceterum siqui iure coram palatino in birsagiis aut aliis iudiciorum oneribus conuincantur, illis eiusmodi onera regia celsitudo, non tam ordinaria, quam absoluta potentia et auctoritate relaxare quidem potest, non tamen debet: quia de birsagiis ipsis pro suo arbitrio semper disponere potest. Aliis autem, qui coram ceteris iudicibus coniunguntur, regia sublimitas libere et directe, de ordinaria sua potentia onera ipsa semper relaxare potest. — Fölvilágosítás és magyarázatul szolgál ezen törvénycikkhez a következő oklevél töredék: 1524. aug. 8 Nos Stephanus de Bator.... In praesenti termino vigesimi diei festi b. Jacobi Apostoli proxime preteritum atque scilicet terminum universe cause Regnicolarum breues nec non breues breuium pariter et transmissionales per Regiam Majestatem de consilio Dominorum Prelatorum et Baronum generaliter fuerant prorogate, coram nobis motao et vertente sat. Kamarai levéltár n. r. a. f. 586. n. 30. 1497. sept. 2. n. r. a. f. 578. n. 48. 1524. nov. 28. F. 42. n. 81. 1524. Dec. 11.

²⁾ Deniceps (mely particula nyilván kifejezi, hogy a király eddigi eljárása épen nem volt a törvény és szokással megegyező) iudicium gene-

ért sürgették a rendek, hogy a Congregatiók körül a régi szokás hiven megtartassék, látni fogjuk.

Mátyásnak lángesze, elődeinek törvénye, az ország szokásai által nem igen engede magának határokat szabni, magát korlátokkal környeztetni. A királynak, hadjáratai által mindenkor csakhamar kiürített pénztára újból megtöltésére, pénzre volt szüksége, elkerülhetetlenül szüksége, az országnak meg és a megyéknek igazság szolgáltatására. Csudálkozhatunk-e tehát, ha ezen geniális királyunk azon gondolatra jött: összeköttetésbe hozni ezen két szükséget és alkalmazni gyakorlatilag az észjog „do ut des” elvét, röviden: a megyéknek a Congregatiók megtarthatásáért bizonyos összeget kelle fizetni a király pénztárába ¹⁾, mely zsarolás mint Bartal helyesen megjegyzi „ipsis poene maleficus plebi gravior erat.”

A fizetendő összeg föltétele lőn a Congregatiók, a nádori törvényszékek megtartásának; a rablók és bűntények szaporodásával, ezek kiirtása és fékezésének szüksége, s ezen szükséggel a királyi zsarolások egyenes arányban növekedtek. Nem csuda tehát, ha a rendek megmenekülni ohajtván inkább a királyi zsarolásoktól, mint a rablók és gonosztevőkéktől, azon hízog hiedelemben, hogy az utóbbiak talán irgalmasabbak lesznek az elsőnél: szíves készséggel sietének lemondani a Congregatiók megtartása jogáról.

Ezen oknál fogva az 1478: 7. tc. elrendelése, hogy „a következő hét év tartama alatt a megyék ezen gyűlekezetei megne tartassanak, a z ország kimerült-

rale non celebretur, nisi secundum consuetudinem regni nostri. És az 21. teben: Per omnes Comitatus regni fiat iudicium generale more alias, a tempore scilicet antiquo consveto. — A Corpus Jurisban az előbbi cikk rubruma így hangzik: „Iudicium generale sublatum,” mi talán onnan van, hogy a rubrumok szerkesztője a cikk csak első szavait és nem egész szövegét olvasta, melynek értelme egészen ellenkező. Itt azonban a nigrum, ha ellenkezik is rubrumával, világos lévén, kétség nem foroghat fen.

¹⁾ Kovacsics Supplem. ad Vestig. Comit. II. 235. Bartal Comment. II. 210. l.

sége miatt (!), de Posega, Valkó és Szerém megyében, hol lopások, rablások és egyéb gonosztettek nagyobb mértékben napi renden vannak, ott az ítélőszékek mégis tartassanak azonban a szállási pénzek és birságok ne követeltessenek.“ ¹⁾ És az 1481: 14. tc. kimondá: „elhatároztatott, hogy mi Mátyás szent Márton hitvalló ünnepétől a következő év ugyanazon ünnepéig Magyarország területén általános Congregatiókat megtartatni nem fogunk.“ ²⁾

Azonban az, 1478-tól számított, öt év, és az 1481-től számított egy év lefolyván, a király a Congregatiók megtartását ismét sürgetni kezdé, sürgetni az azok megtartásáért fizettetni szokott összeg kedvéért, sürgetni magát az összeget. De valamint előbb ohajtották és maguk sürgették ezen gyűléseket a rendek: úgy most ismét menekülni ohajtottak azoktól.

Mátyás politikája azonban nem engedé magát oly könnyen kijátszatni; az is fordulatot vett. Míg előbb a Congregatiók megtarthatásáért — mig azokat ohajtották, — az illető megyének tetemes összeget kelle fizetni: mióta azokat nem ohajtották és meg nem tarthatásukért kezdettek kérvényezni, ellenkezőleg ezért kívánt váltásdíjt; úgy hogy a rendek ezen elmésen kigondolt intézkedések által mintegy két tűz közé szoríttatva, akár tartottak Congregatiót akár nem, mindenképen fizetniök kellett; előbb azért, hogy megtarthassák, utóbb azért, hogy megtartani azokat ne kellessék.

A dolgok ily állásában a Rendek inkább az utóbbi esetet választották, így legalább megmenekültek azon tartozások és kötelezettségektől, melyeket a nádor iránt a Congregatiók megtartása esetében, leróni kellett; és

¹⁾ *Intra quinque sequentes annos comitatus haec iudicia non celebrentur propter infirmitatem regni, in comitatibus tamen Posega et Valkó et Sztiménsi in quibus furta, latrocinia, malaque alia grassarentur, iudicia generalia ibi celebrentur pecuniae descensuales non exigantur neque birsagia.*

²⁾ *Conclusum est quod nos Mathias a festob. Martini Confessoris usque ad illud festum sequentis in corpore Regni Hungariae Congregationes generales celebrari non faciemus.*

meghatározott időben lefizették a kívánt váltságdíjt. Így tett Nyitra vármegye például 1484-ben, mire maga Mátyás király utal Pozsony városa tanácsához intézett levelében meghagyván ennek, hogy „azon két ezer forintot, melyeket hívünk Gara Gergely az általános vagy nádori gyűlések pénzeinek beszédője ott letett,“ küldöttének átadják.¹⁾ Így tett ugyanazon évben Pozsony megye is, melynek rendeihez Mátyás ezen ügyben ily, reánk nézve különösen érdekes, levelet intézett: „Miután mi országunk különböző vármegyéi között ti megyétekben is közelebb általános vagy nádori gyűlést tartatni elhatározva voltunk; ennél fogva ezen hívünket azon okból küldöttük hozzátok, hogy megtudjuk szándékotokat, ha vajjon azon gyűlést megtartani vagy megváltani kívánjátok-e; meghagyván hűségteknek, hogy vagy elfogadjátok azon gyűlést, vagy ha magatokat annak terhe alól megváltani akarjátok, mindjárt habozás nélkül megváltástokra nézve úgy cselekedjete, mint szomszédaitok Nyitra vármegye nemesei cselekedtek. Vagy is emberünknek, népeitekre egyenkint azon arányban, mely szerint e napokban királyi kincstárunk adóját lefizették, fejenként hetvenöt denárt kivétvén, azok mielőbbi beszédetését megengedni tartozzatok.“²⁾

Azonban ily rendszabályok tarthatlanságát végre

¹⁾ Illos duo mille florenos, quas fidelis noster Gregorius de Gara exactor pecuniarum iudicii generalis sive Palatinalis Comitatus Nitriensis apud vos deposuit. Közlé Podhraczky Magy. Akad. Értesítő 1856. VIII. f. 493. lap.

²⁾ Cum nos inter caeteros Comitatus regni nostri etiam in Comitatu vestro iudicium generale seu palatinale in proximo celebrari debere deliberavimus; igitur nos hunc fidelem nostrum, per quem de intentione vestra utrum scilicet iudicium acceptare aut redimere vultis experiremus, mandantes fidelitati vestrae quatenus aut iudicium ipsum accipiat, aut si vos ab eiusdem onere redimere vultis, statim nulla mora protracta ita facientes pro redemptione vestra, sicut vicini vestri scilicet nobiles de Comitatu Nitriensi faciunt. Hoc est homini nostro ad singulos populos vestros, iuxta modum et computum, qua ab eis his diebus tributum fisci nostri regalis exactum est, singulos septuaginta quinque denarios, monetae nostrae, regalis imponatis, impositisque citissime exigere permittere debeat.

Mátyás maga is átlátván, és tapasztalván, mennyire képesek ily zsarolások és igazságtalan követelések elidegeníteni a nemzet minden osztályát még a különben igazságos és imádott fejedelemtől is; megtette a kor igényelte szükséges intézkedéseket és módosításokat az 1486-ik országgyűlésen az igazságszolgáltatásra vonatkozólag. Ezen országgyűlés törvényeinek 1-ső cikkelye örök időkre eltörle a iudicium generálét. Ha azonban valamely megyében a gonosztevők fölötté megszorodnának ezeknek kiirtására a megye különös kérelmére a király a szükséges teendőkkel a megye hatóságát és a főispányt fogja megbízni. A 2. tc. szintén örök időkre megszüntetteknek nyilatkoztatta a proclamae Congregationest. Ezeknek pótolására a 3. tc. behozza és elrendeli a nyolcadi törvényszékeket (octavae, iudicia octavalia). úgy hogy ezekben az ország rendes bírái ¹⁾ közül legalább is kettő mindenkor személyesen részt vegyen, a többi helyettesei által képviseltethetvén magát.

Ezen nyolcadi törvényszékeken kelle — a 4. tc. értelmében eldöntetni a birtokügyi, — az 5. tc. szerint pedig — a hatalmaskodási, jogsértési és kártérítési pereknek. A 20. tc. megállapítja, hogy a protonotáriusok ezentúl saját lakhelyeiken ne ítélhessenek, hanem minden ügy a törvényszékeken az ország rendes bíráinak jelenlétében tárgyalassék.

Az 1486: 68. tc. 1. §-a által a nádor az országrendes bírái között első helyre állíttatva, a többiekkel együtt a 2. §. által azon jogban részesíttetik s illetőleg megerősíttetik, hogy bármily ügyben bírászkodhatik (és pedig a király távollétében is, mint a 7. §. megjegyzé) s akár személyesen akár helyettese által a királyi

¹⁾ Az ország rendes bírái (iudices regni ordinarii) elnevezéssel először 1374-ben találkozunk. Kik értetnek ezen elnevezés alatt kifejezés meghatározza az 1468. 86. tc. Iudices ordinarii sunt imprimis Palatinus, Judex Curiae, Secretarius, Cancellarius si praesens fuerit, si non, Locum tenens hoc est sigillum iudiciale Regiae Majestatis qui pro tempore habet. —

törvényszéken megjelenni s oda bárkit is idézni joga van. A nádor, mint minden tisztviselő választása s illetőleg kineveztetése után, az igazság lelkiismeretes kiszolgáltatását a király kezeibe leteendő esküvel megfogadni tartozik. (73. tc. 1. §.) Mindez megerősítetve II. Ulászló által az 1492: 10. tc. 1. 2. §§-a 32, 35, 36, 49, 60, 70. ttcc-ben.

Ha — rendeli az 1507: 1. 2. tc. — valamely ügyben végleges ítélet hozatott, különösen birtokperben, az ítélet foganatosítása végett az ily ítéletről kiadott levélben az ítélethozó rendes bíró vagy maga a király is a nádort, országbíró, vagy végre az ország főkapitányát fogja erre nézve mint királyi biztost fölhipni, kik rögtön és ha szükséges lenne kisebb nagyobb fegyveres erő segítségével is fogják a jogos és törvényes birtokosokat jogaik és javaikba bevezetni és behelyezni. Ha pedig valaki az így ellenállóknak segédkezet nyujtana, azok is hasonlóképp a hűtlenség vét két vonják magukra s a nádor és országos főkapitánynak joga van azok jószágait lefoglalni s saját költségeik fejében tulajdonul megtartani.

A törvénykezés újabb átalakítása után is jelentékeny szerep jutott a nádornak osztályrészül. Az 1723. 21. tc. 1. §. a értelmében ő főelnöke a hétszemélyes táblának s az országbíró csak az ő távollétében helyettese (4. §.) Az 1508: 8 és 1542: 8. ttcc. szerint a királyi táblához két bírót nevez: egy alnádort és egy nádori ítélőmestert. Az 1618: 71. tc. 1. §. 1635: 19, 1659: 62 és az 1715: 40. ttcc. rendelik, hogy a határvillongási pereket a nádor „ex officio revideat et complanet.”

11. Ha a király akár a sereggel távol akár egyéb más okból az országhatárain kívül tartózkodnék, a nádor az országnak rendes helytartója, oldala mellé rendeltetvén néhány tanácsos, kiknek ő feje és előljárója; ily esetben pedig mindazt teheti, mit a király, kivéve a kegyelmezést, a koronáraszállott javak adományozását

és néhány hasonlót, melyek eszközlése régi szokás szerint kizárólag a király személyéhez tartozik.¹⁾

Ezen törvény értelmében viselte a helytartói tiszteket már II. Ulászló alatt a nádor, midőn az egy ideig Csehországban tartózkodott;²⁾ hasonlóképen utóbb 1516-ban³⁾, 1522. 1523. 1528. 1530. 1608. 1649. 1650. 1659. 1710. és 1731-ben⁴⁾ Miért is helyesen írta Illésházy István „Ex arce Trencsiny 9. die Decembris 1606.” kelt levelében: „Magyar országban az Palatinus soha sem volt királi, hanem az kiralinnak szolgálja volt. Főtisztei ezek voltak: az mint az Decretomba bevadnak írva, mikor az kirali Magyarországban jelen nem volt, hat ő kirali képében volt, mindenféle törvényeknek appellatiói is ő előttte wegezőttenek. sat.”⁵⁾

Azonban a Habsburg házból származott első királyaink nem tartották ezen törvényt oly szorosan kötelezőnek, miért is helytartóikká többnyire másokat és nem a nádorokat nevezték ki. Így Ferdinand 1532. Október 4-én gróf Turzó Elek országbíró királyi hely-

¹⁾ Absente rege est locumtenens. Decimo quod regiam Majestatem siue in exercitu, siue aliter extra regnum agere contingat; palatinus ex officio semper debet esse locumtenens et cum aliquibus, penes ipsum deputandis, quorum tamen ipse caput et superior esse debet, omnia facere et exercere, quae rex ipse posset et deberet potest: demtis tamen gratiis et donationibus iurium, ad coronam deuolutorum; praeterea aliis illis, quae directe ad regiam Majestatem ex antiqua ordinatione pertinuerunt semper.

²⁾ Wladislaus . . . Magnifici condam Petri Geréb . . . Regni nostri Hungariae Palatini nobis in alio Regno nostro Bohemie agentibus huius regni nostri Locumtenentis et loco nostri presidentis. Kamarai lev. f. 1684. n. 18.

³⁾ 1509. 11. octob. Emericus de Peren in absentia Regis Locumtenens. Clariss. Vet. Bud. f. 5. n. 19.

⁴⁾ Kam. levélt. Clar. Bud. f. 4. n. 52. f. 545. n. 22. f. 13. n. 99. f. 13. n. 99. f. 615. n. 41. f. 597. n. 9. f. 182. n. 7. Kovacsics M. J. Astraea II. 1151. f. 24. n. 38. Lib. Reg. 66. fol. 41. f. 20. n. 34. f. 161. n. 44. f. 371. n. 371. n. 6. f. 308. n. 52. f. 1050. n. 19. sat.

⁵⁾ Majláth Geschichte der Magyaren IV. J. 40. Anmerkung.

tartóvá nevezé; ¹⁾ 1542. dec. 30-án pedig roncsolt egészsége miatt saját kérelmére fölmentetvén a helytartói hivataltól, ugyanez az érintett napon Várdai Pál esztergomi érsek Magyarország Primására ruháztatott. ²⁾ Mindez pedig az ország rendjeinek belleegyezésével történt, az 1536: 16. tc. 2. §-a héttagból álló kormánytanácsot rendelvén, melynek a helytartó, mint a kormánytanács elnöke és feje, után legelőkelőbb tagja a nádor volt.

Azonban az 1741: 9. tc. ismét visszatért a régi szokáshoz, s a helytartói hivatalt (*locumtenentiale officium*) a nádorival (*palatinale*) törvényértelmében összekötöttnek (*lege iunctum*) mondá (1. §.) elhatározván egyszermind, hogy ezen hivatal egy évnél tovább üresedésben soha ne maradjon.

Az 184^{7/8}: III. tc. 2. §-a értelmében a királynak az országból távollétében a nádor-királyi helytartó az országban s az ahoz kapcsolt részekben a korona egységének s a birodalom kapcsolatának épségben tartása mellett, a végrehajtó hatalmat a törvény s alkotmány ösvényén teljes hatalommal gyakorolja, s ez esetben személye szent és sérthetben. A 3. §. pedig kimondá, hogy valamint a király, úgy ennek távollétében a nádor s k. helytartó is, a végrehajtó hatalmat a törvények értelmében független magyar ministerium által gyakorolják.

¹⁾ A bécsi cs. levéltárban található fogalmazat szerint. Czech kézírataiban. Erről még szólni fogunk dolgozatunk második, az országbiroi hivatalról szóló részében.

²⁾ *Ferdinandus Paulum de Várda in Locumtenenten, nostrum sufficiens ac constituendum duximus auctoritate plenaria ei in absentia nostra prout aliis Locumtenentibus consuetum est omni ex parte concessa et attributa. Quo circa vobis (a pozsonyi város tanácsához intézve) harum serie firmiter commitimus et mandamus ut eundem tamquam propriam personam nostram in nostra absentia audire eidemque in omnibus, prout antea Locumtenenti nostro consuevistis parere et obtemperare debeat et teneamini. Secus non facturi. Datum Wienae penultima die mensis Decembris Anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo secundo. (Czech kéz.)*

11. A nádor mint főbírája a kunoknak azok fölött bíraskodik. miért is azok neki évenként 3000 darab aranyt tartoznak fizetni, mint ez I. Lajos s több más királyok okleveleiből kitűnik. ¹⁾ Már az előbbieken is több példájával találkoztunk, hogy ezen a törvény értelmében a nádort illető tisztet mások, és nem a uádorok viselték; megtörtént az utóbbi is. Így 1448-ban ²⁾, 1456-tól 1469-ig ³⁾ és 1610-től 1613-ig. ⁴⁾

A kunok, jászok és ruthenek törvény által tiltva lévén akár maguknak nemesi jószágokra átmenni, akár pedig nemesi jobbágyságot javaikra befogadni; ha ezen törvények rendelete ellen oselekednének az 1498: 47. tc. értelmében a bíraskodás a nádort illette. Valamint az 1526: 41. tc. is, fölkéri a királyt, hogy a kunok és jászok földén a múlt években rendezett, de a hivatalnokok által megzavart határokat a nádor által helyreállítassa.

12. Egész Dalmátia a nádor alatt van, gyon, miért is bizonyos szigeteknek jóvedelmét bírja. ⁵⁾

¹⁾ Palatinus iudex cumanorum et salarium eius. Undecimo habet Palatinus ex officio iudicare totam Comaniam et est semper iudex et Comes Comanorum; a quibus pro huiusmodi officio et labore debet habere quoad annum tria millia aureorum; pout hoc ex litteris Ludovici et aliorum regum praedecessorum manifeste colligitur. — A „iudex Cumanorum“ cím és hivatal eredetéről szólottunk, az itt említett oklevelek azonban vagy nem maradtak reánk; vagy még levéltáraink porlepte oduiban lapanganak.

²⁾ Nicolaus de Uylak Generalis Regni Vicarius Vojvoda Transilvaniae, Comes Cumanorum. K. lt. n. r. a. f. 643. n. 32.

³⁾ Joannes de Marcaly Comes Cumanorum Regiorum. K. lt. n. r. a. f. 917 n. 31. f. 668. n. 20.

⁴⁾ Andreas Kecser de Lipócz Comes sive Capitaneus Jazygum et Cumanorum K. lt. n. r. a. f. 911. 21. 24. 25.

⁵⁾ Dalmatiae iudex. Duodecimo tota Dalmatia subiacere debet iudicio palatini; et pro proventibus habet in illa certas insulas. — Azonban, melyek ezen szigetek törvény által meghatározva nincs, és sem oklevelileg sem egyébként nem tudatnak.

A nádor egyszersmind Pest Pilis és Solt egyesült megyéknek örökös főispánja, az 1659: 76, 1751: 2, 25, 1791: 5. tt. cc. értelmében, mely cikkek a nádornak a jászok és kunok főkapitányi tisztét is megerősítik.

A 184^{7/8}. XXVIII. tc. nyomán a nádor mint a királynak az országból távollétében teljhatalmú helytartója, személyének sérthetlensége és helytartóilag gyakorolt legfőbb jogai mellett a felelős ministeriumnak törvények értelmében alárendelt hivatal nem viselhetvén; úgy Pest, Pilis és Solt törvényesen egyesült megyék főispánsága, mind a jászkunok grófsága gyakorlatától a királynak az országból távolléte idejére lemond, s ezen időre Pest Pilis és Solt törvényesen egyesült vármegyék főispánságát, ezen hivatalnak helytartója viseli, ki is a többi főispánságokra nézve törvényesített kinevezési viszonyba helyeztetik, s hivatala a többi főispányságokkal egyenlő rangra emeltetvén, neki az országgyűlésén a főrendi táblánál ülési és szavazati joga leend. A jászkun kertületek nádori főkapitánysága főispáni rangra s hatóságra emeltetik, s ezen kertületekre nézve ő fensége a nádor királyi helytartó, törvényes jogait, az illető felelős ministerium útján gyakorlandja.

A nádor egyéb lényeges jogai és kötelmeihez tartozik még általán a v á r a k r a i felügyelés és a végvárak megsemmisítése. Utal ezen jogra több eset. Így 1523. július 20-án tudósítja a király a nádort, hogy a temesi erősségnek Zsoldos György kezeihez való szolgáltatását tudomásul vette; ¹⁾ 1523 Dec. 14-én Tomori Pál jelenti hogy a király és nádor meghagyása következtében Cherwdvárát Nagy Imre várnagytól átvette; ²⁾ Cseh János 1527. november 17-di-

¹⁾ Ludovicus Rex — Stephanum de Báthor — de Castri Temesiensis ad manus aulici sui Georgii Soldos ad id ex speciali commissione regia deputati, resignatione quietum reddit. K. lt. f. 413. n. 30.

²⁾ Paulus de Tomor — recognoscit Emericum Nagy Castellanum Castri Cherewd iuxta mandatum Regiae Majestatis et Stephani de Bá-

kén ¹⁾ Fekete Miklós és Kosár Miklós 1529. aug. 19-kén mint visegrádi várnagyok a nádor kezeibe teszik le az esküt; mert általa neveztetek ki. ²⁾

Az 1498: 43. tc. 1. 2. 3. §§., 1647: 61. 1655: 9. ttcc. értelmében a nádor a végvárok megszemlélése és megvizsgálására évenként embert kiküldeni, és ennek értesítése alapján a királynak jelentést tenni tartozik.

Ismerünk esetet, midőn a nádor a szent koronának őre is volt. 1527. november 7-én ugyanis Bátori István nádor és Perényi Péter erdélyi vajda az ország rendei által Ferdinánd király helybenhagyásával a szent korona örjeivé választattak. ³⁾ Mi okból a másik koronaőr Perényi Péter a visegrádi vár és az ott tartott szent korona hű őrzése iránt, Bátori István részére november 11-én Fejérvárott kiadott és esküvel is megerősített biztosító oklevelet adott. ⁴⁾ 1529. aug. 19-én pedig Szulejman török császár és hadának közeledtével Bátori István Budát elhagyván Esztergomba költözvén: azon hirre, hogy koronaőr társa Perényi Péter nejével és fiával Szerecseny János és Kesserő Mihály, János király hivei által elfogatott, szennyesi Fekete Miklós és zudi Kosár Miklós az ő és Perényi Péter részéről a korona őrzésével megbízott visegrádi várnagyoktól, ugyan e szent ereklye iránt esküjökkel megerősített biztosító levelet adatott magának. ⁵⁾

thor Palatini etc. manibus suis resignasse. Kamarai levéltár f. 413. n. 21.

¹⁾ Juramentum fidelitatis per Joannem Cseh, Castellenum Castri Wisegrad a Stephano de Báthor Regni Palatino in eodem castro constitutum. K. lt. f. 413. n. 27.

²⁾ Kamarai ltár f. 410. n. 29.

³⁾ Ursinus Velius de bello Pannonico II. 40. Kovacsics Suppl. ad Vestig. Comit. III. 126. l.

⁴⁾ Ego Petrus de Peren... una cum Stephano de Bathor in Custodem et conservatorem sacrae huius Regni Hungariae coronae pari voto et unanimi consensu delegerunt. Erga ipsum Dominum Stephanum tamquam socium et collegam meum sat. Kam. lt. f. 413. n. 27. 41.

⁵⁾ Nos Stephanus de Bathor.... consideratis meritis Laurentii Me-

A nádor elnöke volt az országgyűlésnek általán s különösen a felsőháznak, mi csak az 1847/8: IV. tc. 7. §-a által szenvedett változást. Elnöke az 1723: 97. tc. szerint a magyar királyi helytartótanácsnak; fő gondviselője az országos levéltárnak, honnan a folyamodóknak hiteles másolatokat adatott ki. Az 1622: 3. tc. atörvényrendelte esetekben gyámokat rendel, 1659: 30, 1715: 68, 1765: 26. ttcc. által végre nehezebb és fontosabb ügyekben a király oda utasíttatik, hogy a nádor véleményét kikérje. 1741: 11. tc. 3. §. 1791: 17. tc.

Az előbbi korszakban szóltunk a nádori adományozások eredetéről. Éltek ezen joggal a nádorok utóbb is, ¹⁾ és pedig ugyanazon terjedelemben; nagyobb terjedelmű donatiókra egyes esetekben külön felhatalmazás igényeltetett. ²⁾ Az 1567: 26. tc. 4. §-a ezen jogot a k. helytartó részére törvénybe iktatá; miért is midőn 1584-ben Istvánfy választatván nádori helytartónak, habár a nádor majdnem teljes hatáskörét nyéré, ezen jog tőle világos kivételképen elvonatott. ³⁾ Az 1609. p. c. 66. törvény: 12. §. azonban a nádori hivatallal a nádori adományozások jogát is visszaállítá, ⁴⁾

zei et Stephani Zenessey per eos sacrae huius imprimis Regni Hungariae Coronae . . . exhibitis sat. — Codex Szechenianus Diplom. Tomus X. numero 5. pagina 28. Kamarai levéltár Fasciculus 413. Sub numero 29. Czech kézírataiban.

¹⁾ 1469. Mich. Ország facit mixtam donationem erga consensum regium impetrandum. Kovacsich kézírataiban 116. szám alatt. 1534. Stephanus Bathori et Al. Turzó conferunt bona per defectum et notam infid. cum consensu Ferdin. R. u. o. 118. szám 1529. Collatio Budae f. 4. p. Dom. Quasimodo u. o. 268. szám.

²⁾ Facultas conferendi bona ad vires 50. colonorum data est Locumtenenti pro Georgio de Rákos dd. Spirae 25. apr. 1544. Kovacsich i. h. 118. szám.

³⁾ Kovacsich kézírataiban 278. szám.

⁴⁾ Quum hactenus in conferendis usque ad numerum 32. Colonorum bonis antecessores ejusdem Domini Palatini habuerunt auctoritatem, ipsi quoque D. Palatino attribuendum censuerunt Status et ordines ut videlicet bona per defectumseminis sive alio quovis iure et modo ad fiscum suae Majestatis Reg. devoluta usque ad num. 32. Colonorum et non ultra idoneis et benemeritis personis conferre valeat.

melylyel legujabb időkig nádoraink tényleg éltek is. ¹⁾

Mielőtt értekezésünket a nádorispáni hivatal hatásköréről befejeznők, szólnunk kell még a XVI-ik században a nádorokat potoló nádorispáni helytartókról.

Az 1542: 26. tc. tanusága szerint a rendek sürgetvén a Batori Istvánnak 1530-ban bekövetkezett halála óta üresedésben levő nádori hivatal betöltését, miután ez azon körülmények között a fejedelemnek nem látszott tanácsosnak, elhatározottatott, hogy „per suffragia omnium statuum et ordinum“ válaszszone király helyettes nádort, vagy is a nádori hivatal helytartóját. Minek következtében 1543. február 25-én Révay Ferenc túróci főispán nádori helytartóvá meg is választatott; és mint ilyen csaknem ugyanazon hatáskörrel bírván mint a tulajdonképeni nádor, működött ²⁾ 1553. oct. 31. bekövetkezett halálaig ³⁾; míg ugyanazon időben Várda Pál esztergomi érsek és Ujlaky Ferenc egri püspök viselték a helytartói méltóságot. 1554. april 15-kén gróf Nádasdy Tamás választatott nádorrá. ⁴⁾ Halála után 1562. sept. 25-én Oláh Miklóstra ruháztatott a helytartóság ⁵⁾, őt Bornemissza Pál erdélyi püspök váltatván föl 1568, april 9-én ⁶⁾; Mérei Mihály királyi személynök pedig nádori helytartó lett; ⁷⁾ a kinevezési oklevélben annak hatásköre is körülíratván. ⁸⁾

¹⁾ 1659: 80, 1681: 1, 1715: 5, 84, 1723: 4, 1741: 20, 1813: 7. ttcc.

²⁾ Kamarai levélt. f. 820. n. 17. f. 180. n. 38. f. 16. n. 1. f. 17. n. 81. 82. f. 215. n. 9. f. 215. n. 6. f. 84. n. 9. f. 6. n. 54. n. r. a. f. 501. n. 21. f. 580. n. 43. f. 73. n. 18. f. 18. n. 28. sat.

³⁾ Ephemerides Nic. Oláh. Kovacsichnál S. R. H. min. I. 95. l.

⁴⁾ Oláh M. krónikája Bélnél Apparatus I. Dec. 41. lap. Istvánfy XIX. 218. l.

⁵⁾ Kam. lt. n. r. a. f. 622. n. 82.

⁶⁾ Kam. lt. f. 1664. n. 55.

⁷⁾ Lib. Resol. 10. fol. 128.

⁸⁾ Dando et attribuendo illi omnem eam authoritatem jurisdictionem et facultatem in administrando iusticiae et celebratione et executione iudiciorum, qua praedecessorum nostrorum et etiam nostro tem-

1572. körülbelül február vagy marcius havában Mérei Mihály nádori helytartó az ezen évi február másodikára hirdetett és ápril 27. befejezett országgyűlés alatt meghalálozván, helyébe, ugyanazon év hihetőleg áprilhó első felében szent mihályi Czobor Imre királyi tanácsos az országos rendnek ajánlatára és közmegegyezésével nádori helytartóvá neveztetett; és ekkép történt kinevezése és illetőleg választása a szokott eskünek az országgyűlés színe előttti letétele után az érintett országgyűlésen hozott végzeménybe igttatott; ¹⁾ az alatt pedig Verancz Antal esztergomi érsek ugyanazon év június 24-étől ²⁾ és 1573 sept. 1-től Radecki István egri püspök volt királyi helytartó. ³⁾

1581. június 24-én kisasszonyfalvi Istvánfy Miklós királyi titkár és tanácsos Rudolf király által ugyan e napról kelt kir. rendelvénnyel nádori helytartóvá neveztetett; és az 1581. november 11-ére Pozsonyba hirdetett és 1582. februárig kihúzódtott hongyúléson egybesereglett országos rendek közmegegyezésének hozzájárulásával 1582-iki január 19-én kelt kir. oklevél által e tisztségben ujjolag megerősítettett ⁴⁾ és az országgyűlés színe előtt föleskettetett. ⁵⁾ Ezen

pore ceteri Locumtenentes officii Palatinalis pro tempore constituti vacante Officio Palatinatus usi sunt, et quam in huiusmodi administratione justitiae et iudiciorum Palatinus ipse dum superesset habere consuevit: ut omnes videlicet causas indicatum palatinalem concernentes iudicare, terminare et executioni demandare possit et valeat; deinde ut omnes proventus ad partem iudiciariam tam de rebus et bonis mobilibus quam etiam immobilibus item pecuniis nec non oneribus et birsagiis consuetis secundum consuetudinem Regni ad indicatum palatinalem pertinentes habeat et percipiat, de illisque libere ad libitum suum disponat. Czech kézíratai között.

¹⁾ Kam. It. Lib. Res. 19. f. 115. n. r. a. f. 340. n. 37. 5. §. f. 340. n. 37. f. 354. n. 1. f. 425. n. 49. f. 42. n. 61. f. 2. n. 12.

²⁾ Müller Epist. Ferd. et Max 342. lap.

³⁾ Kaprinay XXXVIII. 351. l.

⁴⁾ Czech kézírataiban.

⁵⁾ Istvánffy XXV. 341. l. K. It. n. r. a. f. 1013. n. 40. f. 42. n. 68. f. 172. n. 5. f. 172. n. 9. f. 616. n. 14. f. 192. n. 32. f. 192. n. 21. sat.

hivatalt 1608-ig viselé; bezárva egyszersmind nádori helytartóink sorát. *)

Megjegyezzük még azt, hogy ezen nádorhelytartói hivatal behozatala előtt, 1487-től 1492-ig, a nádori hivatal Zápolya Imre halála után betöltetlenül maradt, Orbán egri püspök és kir. kincstartó helyettesítvén a nádort mint „in causis in praesentia Palatinali vertentibus perserenissimum Dominum Mathiam Iudex deputatus,“ ¹⁾ ki mint ilyen az új királyválasztás végett Pesten tartott országgyűlésen elnökölvén 1490. júl. 15-én Ulászló cseh királyt Magyarország királyává választottnak nyilvánítja. ²⁾

Mintán az első és második korszakban — bár rövidebben — szólottunk a nádorok jóvedelméről, úgy hisszük nem lesz érdektelen befejezésül még átnézetet adni az újabb kor k. helytartói, nádorai, és nádori helytartói fizetéseink. Az 1462. marc. 29-én nádorrá választott Zápolya Istvánnak ez alkalommal évi fizetése is ekkép határozott meg: készpénzben 4000 ft; só illetményben 2000 ft. a sárosi vár ősrégi tartásának címe alatt 400 forint; a korona és visegrádi vár őrizete fejében, mely közösen ő reá és Bakács Tamás egri püspökre volt bízva 1000 forint. **)

1522-ben II. Lajos a török ellen segedelem kere-

*) Kovacsich megjegyzései: Vacante Palatinatu et constituto Propalatinatu non Palatinalis sed Propalatinalis Protonotarius erat. Kéziratban 1645. szám. Alkalmilag megjegyezzük azt is, hogy a nádori segédhivatalok az előbbi korszakból megőriztettek, és az alnádor, a nádori protonotariusok a királyi tábla tagjaivá lettek. Azonban idővel újabb segédhivatalokkal is találkozunk, melyeket a legnagyobb különfésleg jellemez. Például csak egyet: gr. Eszterházy Miklós alatt Marcus Valticher palatinalis supremus familiaris et rationum praefectus volt, gr. Szapáryak levéltára s. 17. Ráth K. Regestái. Kéziratban.

¹⁾ Kam. lt. f. 100 n. l. n. r. a. f. 1526. n. 45. f. 30. n. 45.

²⁾ Bonfinii Historia Pannonica Dec I. Lib. I. 31. és Dec. IV. L. 9. 486. l. —

**) Bonfin Dec. V. L. III. 728. l. és Cseh jegyzetei.

sése végett az országból távozván Bátori István nádort helytartójának rendelé, azon joggal, hogy harminkét telekig adományokat oszthasson, — és havonként 1000 forint fizetéssel. ¹⁾

II. Ferdinand 1545. ápril 21-ről Wormsban kelt királyi rendelvénynyel Várda Pál esztergomi érsek és k. helytartónak ebbeli minőségében 2500; Réva Ferenc nádori helytartónak pedig 1000 forintnyi évdíjt rendelt. ²⁾ Oláh Miklós k. helytartónak évi fizetése 3000; ³⁾ Mérei Mihály nádori helytartóé pedig előbbi 1200 forint járulékához csatolt 300 forint s így 1500 forintban állapíttatott meg ⁴⁾ Czobor Imre nádori helytartó e hivatalával járó évdíja 1572. jul. 5-én, a már eddigi tanácsosi minőségében nyert 400 forinton fölülr 800 forintra határoztatott. ⁵⁾ Radeczy István egri püspök k. helytartónak Miksa király 1574. dec. 10-ről kelt rendelete szerint helytartói évdíj fejében 2500 forint, az egri püspökségejödélmei iránti egyezkedés folytán nyugdíjul évenként 4200 forint, mint a k. kamara elnökének pedig 800 forint rendeltetett. ⁶⁾ Istvánfy Miklós nádori helytartói és királyi tanácsosi évdíja 1582. febr. 21-ről kelt kir. rendelvénynyel 1200 forintban állapíttatott meg; ⁷⁾ kinek 1586 oct. 2-án ezen már két évről elmaradt évdíja is kifizettetni parancsoltatik. ⁸⁾

¹⁾ Kam. lev. f. 35. n. 1. publ.

²⁾ *Ferdinandus Francisco de Rewa . . . mille florenos hungaricales in moneta in defalcatione stipendii sui e proventibus tricesimarum Regni Hung. exsolvendis praecipit.* K. lt. f. 16. n. 1. publ.

³⁾ *Habet pro salario Locumtenentiae a S. Maj. ordinatos annuatim 3000 florenos* K. lt. f. 1664. n. 55. Lib. Resol. 9-o f. 126.

⁴⁾ *Maximilianus . . . Itaque probatur consilium vestrum ut . . . Emerico Czobor ob respectum intertentionis illorum quos commemora et se pro officio suo intertenturum esse dicit 800 flor. hung. salarium incluso eo salario 400 fl. quod nunc ratione Consiliaritus habet decernatur.* K. lt. Lib. R. 19. fol. 115.

⁵⁾ *Pray Hierarchia* R. H. T. 1. p. 219.

⁶⁾ *Czech J. jegyzetei.*

⁷⁾ *Czech J. jegyzetei.*

⁸⁾ *Czech J. jegyzetei.*

Thurzó György nádornak 1610 február 8-án II. Mátyás 22000 forintnyi évi fizetést rendelt; ¹⁾ ugyanaz ugyannyit 1618. jun. 1-én Forgách Zsigmond nádornak. ²⁾ II. Ferdinand aug. 7. 1622-ben ugyannyit Turzó Szaniszló nádornak; ³⁾ ugyanannyit III. Ferdinand julius 18. 1649. Pálffy Pál nádornak. ⁴⁾

I. Lepold 1670. octob. 18-án Szelepcsényi György k. helytartónak ezen minőségben 2000 forintot utalványozott. ⁵⁾ 1672-ben a nádori hivatal teljesen mellőztetvén Ampringen Gáspár elnöklete alatt Pozsonyban kormányzóság állíttatott fel, mely kormányzóság tagjainak fizetésére fordíttatott a nádort illető 22500 forint. ⁶⁾

¹⁾ Mathias secundus.... Tam pro intertencione sua quam vero ratione annui sui salarii.... viginti duo Tallerorum sive florenorum hungaricorum millia ex proventibus tricesimarum nostrarum in superioribus regni nostri Hungariae partibus existentium..... quotannis ei pendantur et persolvantur: hac tamen interposita conditione: quodsi forte praedicta tricesima superioris Hungariae suprascriptam viginti duo millium florenorum summam praefato Palatino nostro pendendam.... non attingerent.... ex tunc restantiae talis debiti, de sequentiorum annorum..... proventibus eidem Palatino nostro refundatur. (Czech kézírataiban.)

²⁾ Czech kézírataiban.

³⁾ Czech kézírataiban.

⁴⁾ Solitum Salarium viginti duorum millium florenorum hung. et proventibus Semnicz. Galgócz etc. Tricesmis. K. lt. Lib. R. 66. f. 41.

⁵⁾ K. lt. f. 86. n. 7. f. 782. n. 34.

⁶⁾ Érdekesnek tartom a Bécsben septemb. 30. 1672-ben szerkesztett budgetet Podhrazky gyűjteményéből Czech másolata nyomán közölni, úgy is mint mely azon viszonyokra is fontos világot áraszt.

Eine Austeilung hiebevorigen Palatinischen Salary des Jarlichen 22,500 fl. für das Königliche Gubernio in Hungarn also nemlich:

Dem Königliche Plenipotenciario ordinari Besoldung . . .	6000 fl.
Dem Primati Regni zu seinem Consiliariath	400 „
noch	2000 „
Dem Administratori Judicatus Curiae zu seinen vorigen Besoldung 1200 fl. noch	1000 „
Dem Praefecto Camerae zu seiner vorigen 1200 fl. noch . . .	1000 „

1681. augustus 6-án Ambringen elbocsáttatása után a kormányzóság is eloszlattatván ¹⁾; 1683. marc. 22-éről kelt kir. rendelvénny Eszterházy Pál nádornak egy évre 24000 f. azután a királyijövedelmeknek, az ország az időszerintei helyzetében, megfogytam miatt, további rendelkezésig évenként csak 12000 fo-

Dem Könighchen Personal zu seine consilii	400 fl.
noch	1100 "
Dem Camerali zu seiner vorigen.	1800 "
noch	200 "
Dem Militari tamquam extraneo	1500 "
Dem ersten Legali	1500 "
Dem ersten Secretario Incolae	600 "
Dem anderten Secretario extraneo	800 "
Dem ersten Registratori Incolae	400 "
Dem anderten Registratori Extraneo	500 "
Dem ersten Expeditori Incolae.	800 "
Dem anderten Expeditori Extraneo	400 "
Denen Zway Inhaimbischen Cancellisten.	400 "
Denen zway Extrancisc Cancellistis	600 "
Dem Inlandischen Janitori	100 "
Dem Extraneo Janitori.	150 "
Dem Teutschen Calefactori.	100 "

Summa : 20,750 "

Von der Summa der völligen Expeditions Besoldung bleibt

noch vor die Canzley notturt 1850 "

Summa was bey Palatinali vertheild wird 22,550 "

Dann was hiebevör etlichen zu den Governo anjetzo gezogenen Personen, alsodem Primati Regni wegen

seines Consiliariats 400 "

Dem Judici Curiae 1200 "

Dem Praefecto Camerae 1200 "

Dem Personali 400 "

Dem Aulico Camerali 1800 "

Nebens der Palatinal Besoldung bezaldt wordten und hinten

vermörket 4500 fl.

betragen thuet; ist dahero nicht zu zaithen, dieweilen solches auch nebenst der Palatinal Besoldung Jahrlich zu bezahlen gewesen und noch ist. Zu obigen Ausgaben komt auch die mit dem jetzigen neuen Plenipotentiaro neben der ordinari Besoldung der Jahrlichen 6000 fl. zu einer Adjuta Accordirte 600 fl. bringen also in allen die Ausgaben auf dieses neue Governo in allen Jahrlichen 28,550 fl.

¹⁾ Leopoldus Per subsecutam iam ante menses aliquot et

rint utalványoztatott;“ ¹⁾ azonban 1717-ben már november 4-én Pálffy Miklós nádornak 30000 forint rendeltetett évenként. ²⁾

Az előbbi korszakban láttuk, hogy a nádor a főbenjáró büntenyekben elmarasztaltak lefoglalt javait előbb egészben utóbb harmadrészben nyerte; ezen szokás úgylátszik újabb időkig is megmaradt, azon módosítással, hogy most már a nádor a lefoglalt javak csak n e g y e d r é s z é r e tartatottigényt. Eszterházy Pál nádorról tudjuk legalább, hogy ez panaszt emelt a királyi kamara ellen, hogy ez a Magyarország felső részeiben per notam infidelitatis elfoglalt javakból annak a jogos negyedrészt át engedni vonakodott. ³⁾—

Értekezésünk ezen részében előadtuk a nádorispáni hivatal hatáskörének kifejlődését; de előadásunkból kitűnik az is, mily hatáskör illeti meg alkotmányunk szelleme és törvényeink értelmében a nádort napjainkban is.

Voltak, és vannak kik napjainkban is ismételik régi ellenségeinkkel, „tum demum felicem fore Hungariam cum unius haec Palatini auctoritas vel antiquetur penitus, vel in plures distribuatur.“ Mi azonban meg-

acceptatum principis ab Ambringen officii istius Gubernialis resignationem gubernium hoc nostrum Vicarium Regium fuisse sublatum apud vobis constare non ambigimus. (Podhraczký József gyűjteményéből Czech másolata nyomán.)

¹⁾ *Resolutio regia quo mediante C. Paulo Eszterházy . . . in rationem soliti annuālis Salarii Palatinalis a. die 13. Junii 1861. quo videlicet sub novissima dieta Soproniensi in Palatinum electus, perque suam Majestatem confirmatus est ad unius anni decursum 24000 florenorum exportantem ob regios proventus moderno Regni statu et tempore attenuatos ad ulteriorem usque dispositionem altissimam 12000 fl. dumtaxat resolvuntur.* Kam. lev. Lib. Resol. 7. l. fol. 159.

²⁾ Kam. lev. Lib. Resol. 78. fol. 19.

³⁾ Kovacsich kézirata a nemzeti múzeumban. 677. szám. Megjegyezzük még, hogy Battyányi József primás 1799. aug. 20-kán Budán a szent Gellért hegy alján 20,000 forintért terjedelmes kertet vásárolt és azt József nádor és nádori utódainak adományozá. Ugyanott 1369. szám alatt.

győződve vagyunk, hogy a trónt és nemzetet még egymástól elválasztó ütnék betöltésére éppen ezen hivatal van hivatva, melynek az 1486: 6. tc. értelmében is egyik főadata „ha a király és ország között egyenetlenségek s viszályok támadnának, azokat mint közbenjáró ki-egyenlíteni.“

És valóban nem csuda ennél fogva, ha a nádori hivatalnak mielőbbi visszaállítása, és pedig elvben csorbítatlan, a gyakorlatban pedig a viszonyok igényeihez alkalmazott hatáskörrel, minden a honját őszintén óhajtó hazafinak, első kívánsága!

V.

A nádori hivatal betöltéséről.

Hogy régi ősrégi időkben, mielőtt hazánk kormánya a királyság alakját nyerte: a nádori hivatalnak mintegy csirája, és előzménye, a Rector a nemzet és az ezt képviselő communitás által választatott, kétségbe vonni nem lehet. Bizonyítja ezt azon körülmény, hogy a Rector a communitásnak felelősséggel tartozott, hogy ez amannak ítéleteit megsemmisíthette, sőt hogy ez amant hivatalától meg is foszthatta. De a Névtelen jegyző is világosan írja hogy „Zulta, vezér, midőn tizenhárom éves volt, országának összes nagyjai közös akarat és megegyezéssel bizonyos ország kormányzókat rendeltek a vezér alatt.“¹⁾

Midőn azonban szent István, „régí és új augustusok példáját követve“: a régi szerkezetet monarchiává átalakította, az ország főhivatalait, így tehát a rectori tiszte is a monarchia igényeihez képest átidomítani el nem mulaszthatá, magának főtartván annak választása, kinevezése és hivatalátóli megfosztása jogát.

Hogy ez valóban így történt, hogy nevezetesen sz. István és közel utódai a nádort a rendek minden befolyása nélkül választák s mozdították el ismét adott alkalmal hivatalukból, arra nézve azonkori gyér adata-

¹⁾ Dux Zulta cum esset tredecim annorum omnes Primates Regni sui communi consilio et pari voluntate quosdam Rectores regni sub Duce praefecerunt. Cap. 53. Schwandtner Script. I.

ink határozottan eldöntő érvet nem szolgáltatnak ugyan azonban elvonatkozva attól, hogy a Comes Palatii is szabadon választott és illetőleg neveztetett a fejedelem által a frankoknál, az ellenkezőt István és utódai egyéb intézkedéseivel, az azokon átlengő szellemmel megegyeztetni teljesen nem lehetne; s valóban ha István a nádor, a hajdani rectornak, a nép általi választását meg nem szünteti, az az a rector tisztének változatlan megtartása István által épen akkor, midőn monarchiáját megalapította; elégséges lett volna azon monarchiai szerkezet fölbontására. Azonban érvül, hanem is döntő érvül, fölhozhatjuk azt, hogy a nádor eredetileg inkább udvari — vagy jobban mondva — királyi hivatal volt, mint országos főbírói tisztség, mivé csak később idők folytán fejlődött; azaz bírói helyettese volt a királynak az országban, mire annak eredetileg használt elnevezései: Comes Palatii, Comes Palatinus Regis, Comes Curialis is utalnak; valamint bizonyítja azon körülmény is, hogy mint már említettük, királyaink a monarchia első századaiban a nádort Palatinus „meus“ „noster“ és csak később nevezték Palatinus „regni“nek.

Igy állottak a dolgok még II. Endre korában is, midőn maguk az arany bullának kieszközlői, dacára azon roppant befolyásnak, melyet ők és a kétségbeejtő viszonyok gyakoroltak azon szerencsétlen fejedelemre, a rendeknek a nádori hivatal betöltésére egyenes és közvetlen befolyást és részvétet kívívni képesek nem voltak; minden igyekezetük eredménye e tekintetben más nem volt, mint az, hogy ha a nádor az ország ügyeit rosszul intézné, a rendek „folyamodhatnak a királyhoz, hogy helyébe tetszése szerint mást tegyen“ s azon ígéret, hogy a király „kérelmükre hajolni fog.“¹⁾

¹⁾ Si Palatinus interim male administraverit negotia regis et regni supplicabunt nobis ut utiliore loco eius constituamus, quem volumus, et nos precibus eorum annuemus. 1222: III. tc. Kovácsics ezen törvényeik-

Azonban annak dacára, hogy királyaink ezen István által szerzett fényes és nagyfontosságú kiváltságukat makacsul védték és őrizték : az utóbbi Árpádok gyenge, erőtlén kormánya alatt az ország rendei, különösen a főurak, valamint más egyéb, előbb a királyhoz kizárólag tartozó ügyekben, úgy a nádori hivatalt betöltésében is tényleg nem megvetendő befolyásra tettek szert, úgy hogy a nádor a XIII-ik század végtizedeiben már a főrendek tanácsára szokott volt valószínűleg megválasztatni. Ezen befolyás azonban jogi érvényű és kényszerítő hatású soha nem volt, s a királyoktól, azok tetszésétől függött a kikért, és adott tanácsot tekintetbe venni, vagy azt teljesen ignorálni.

Igazolják az itt mondottakat V. István király 1270-ben Roland nádornak adott egy adományozó levelében olvasható ezen szavai: „Midőn az ú r k e z e a t y á n k országát az örökösödés jogánál fogva kezeinkbe adta, hieink mindnyájan, mind az egyháziak, mind a nemesek, kik koronáztatásunk alkalmával a fejevári roppant gyülekezetben részt vettek, dúsak és szegények közösen emelt szóval (Roland) személyéről királyi füleinkhez ily ajánló szavakat küldöttek: Tudjátok meg, hogy Roland bánnak királyi kegyelmetek által még főlebb emeltetni kell.“¹⁾ Értve pedig a „főlebb emeltetés“ alatt

ket úgy magyarázza, hogy ez a rendeknek a *candidatio* jogát adá, a meny nyiben ő k a nádori hivatalra a királynak többet kijelölván, ez azokból egyet tetszése szerint választhatott. *Adversaria de diversis comitibus* A. n. muz. kézirat. 26. szám. A szöveg ha nem is támogat ilyes magyarázatot de avval nem is ellenkezik. Lehetséges hogy a rendek ezen candidáto i jogából származhatott, kétség kívül nem ritka, visszaélés volt oka, hogy a viszony megfordult, a király tette a candidátiót és a rendek választottak a jelöltekből egyet tetszésük szerint.

¹⁾ Cum divina manus regnum patris nostri ad manus nostras iure successionis universaliter convertisset; universi fideles nostri tam ecclesiasticae personae, quam servientes regales qui tempore coronationis nostrae in integrum, congregationem immensam apud Albam fecerant,

mint ez a szövegből kitűnik, a nádorságra emelést; mi meg is történt.

Föltűnő az, mit Máté nádornak egy 1248-iki ítélő levelében olvasunk, hogy „midőn urunk Magyarország dicsőséges királya főpapjai és bárói megegyezésével és tanácsával, minket felségének kegyelmével a nádori méltóságra emelt volna sat.“ ¹⁾ Azonban mikép kelljen az ország rendének ezen „megegyezését és tanácsát“ értetünk, az előbb mondottak után tudjuk; hihetetlen azonfölül, hogy IV. László kir. épen ezen ügyben — értem a nádor választását — elhatározását mindenkor a rendek tanácsa és beleegyezésétől függővé tette volna, mert uralkodása alatt előfordul oly eset is, hogy egy és ugyanazon személy négyszer, egy másik háromszor, hat kétszer emeltetett, majd hosszabb majd rövidebb időköz után emeltóságra, és hogy azon tizenöt és illetőleg huszonöt nádor közül, kik uralkodása éveit betöltik, csak három birta magát föntartani valamivel tovább egy évnél, és némelyik nem egészen egy negyedévi hivataloskodás után a királyi kegyet elvesztve, magas állását elhagyni kénytelenítettett. ²⁾

Az 1291. február 22-én kelt országgyűlési végzés IX. cikke nádor a választásában a rendeknek nem enged ugyan elhatározó voksot, azoknak mindazonáltal tanácsát kikérni rendeli. „Ugy szintén a nádort — úgy mond — országunk nemeseinek tanácsából országunk régi szokása szerint rendelni fogjuk.“ ³⁾

tam pauperes quam divites voce communiter in altum elevata, huiusmodi commendationem de persona sua ad aures regias pertulerunt: Noveritis Rolandum banum. . . . debere adhuc in posterum exaltari, gratia vestra regia mediante. Fejér C. D. VII. 2. 12 l.

¹⁾ Cum Dominus noster inclitus Rex Hungariae Ecclesiae suae et suorum baronum consensu ac consilii nos magnitudinis suae ecgratia Palatinatu sublevando. U. o. V. 2. 477. l.

²⁾ V. 8. Czech i. Ért. Uj M. Muz. 185 1/2. IV. füzet.

³⁾ Item Palatinum ex consilio nobilium regni nostri ex antiqua

Mily terjemet és hatályt kelljen azonban ezen „consilium“nak a jog és tények szempontjából tulajdonítanunk: kitűnik az előbbire nézve azon „antiqua consuetudo“ból, melyre hivatkozás történik, s mely István korától fogva a nádor választását lényegileg a királyra bízta; az utóbbira nézve pedig azon körülményből, hogy valamint az 1222: 8. tc. úgy határozottan és véglegesen ez sem korlátozá az utóbbi királyokat.

Albertig szabadságukban királyaink egyáltalában nem voltak törvény által korlátozva, mit azon kitételek is, melyekkel az azonkori nádorokról szóló oklevelekben nem ritkán találkozunk, bizonyítanak. Ámbár teljesen nem fogadhatjuk el Czechnek azon nézetét sem, hogy „a kinevezési és elmozdítási jog úgy a nádori, mint a többi hivatalokat illetőleg ezentúl is egész 1439-kig úgy mint annak előtte t. i. egyenesen és kizárólag a király által gyakoroltatott.“¹⁾

Mert 1374-ben olvassuk ugyan, hogy „a nádori méltóság a király kegyessége által Gara Lászlótól elvétetvén, általa arra Országh Mihály emeltetett“;²⁾ és ugyanazon évben Imre nádor is méltóságáról úgy ír, mint mely a király által kizárólag adományoztatott³⁾; és hasonlóképen 1388-ban Bubek Imre⁴⁾,

consuetudine regni nostri faciemus. Kovacsics Sylloge Decretorum Comit. Reg. Hung. I. 181. Endlichernél 617. lap.

¹⁾ Kézirataiban.

²⁾ Honore dicti Palatinatus ab eodem Ladislao de Gara per Regiam Clementiam ablato et Michaele Országh in eundem sublimato Kam. lt. n. r. a. f. 725. n. 25.

³⁾ Nos Emericus. . . Abhinc Domino Ladislao palatino in dominium regni Rascie sublimato, honoreque ipsius palatinatus per Dominum nostrum Regem nobis collato. K. lt. n. r. a. t. 801. n. 9.

⁴⁾ Interim dicto honore Palatinatus ab eodem Nicolao ablato et eodem per reginalem serenitatem Domino Nicolao Zech dato. K. lt. f. 475. n. 6. f. 578. n. 18.

ugyancsak azon évben István nádor ¹⁾, 1392-ben pedig Simontornyai István nádor ²⁾.

Azonban ellenkezőleg 1342-ben meg Gelefy Miklós nádor azt írja, hogy Willermus nádor halála után őt „a király kegyessége a főpapok főurak és országa nemeseinek általános megegyezésével” díszítette föl a nádori méltósággal. ³⁾

De a helyzet tulajdonképpen mégis csak Albert koránya alatt változott; csak ezen király alatt formulázott a rendeknek a nádorválasztásabani részvét joga, és szentesítettett törvény által; midőn az 1439: tc. kimondá, hogy „ő királyi felsége az ország nádorát, az országos régi szokás úgy kívánván... a főpapok, főurak és az ország nemeseinek tanácsa és közakarattjából válaszsza;” ⁴⁾ mi azon okból látszott szükségesnek, „mivel

¹⁾ Tandem dicto honore Palatinatus ab ipso Nicolao de Zeech per Regiam Majestatem ablato, nobisque collato. K. lt. f. 475. n. 6.

²⁾ Tandem ipsis Octavis festis b. Andreae apostoli instantibus medioque tempore ipso honore Palatinatus ab eodem Steph. Palatino per Regiam Clementiam ablato et per ipsum nobis dato. L. lt. n. r. a. f. 1544. n. 1.

³⁾ Kam. lt. f. 32. n. 22.

⁴⁾ Nos Nicolaus. . . . Eodem Domino Willermo Palatino migrato ab hac luce ad nostram, quem regia benignitas de Praelatorum et Baronum ac regni sui nobilium unanimi consilio, divina nobis favente Clementia, ipsius Palatinatus honore decorarat, accedentes praesentiam“ sat. K. lt. farc. 729. n. 66.

⁵⁾ Regia Majestas Palatinum Regni antiqua consuetudine regni ipsius sic requirente ex consilio Praelatorum et Baronum ac regni nobilium pari voluntate eligat.

Mikép kelljen ezen „antiqua consuetudo“t és mire értelmezni nem jelentéktelen kérdés, s jog- és történettudományi íróinkat már régen foglalkoztatá. Unde queaso — kérdé már régen Grossinger — aut quando haec consuetudo? doceant regnicolae aut ostendant. Quod si nequeunt, et nequeunt certe, quidni malae in regem fidei arguantur! Szalay szerint (Magy. Tört. III. k. 9. l. 16) jegyzet) ezen kérdésre talán ilyesmit kellett volna válaszolni: Atyafi! midőn a tizenötödik században a magyar tör-

a nádor a rendek részéről a királyi felségnek, s a királyi felség részéről a rendeknek igazságot szolgáltathat és tartozik szolgáltatni.”

Mátyás király 1458: 1. toben Albert törvényeit megerősíté ugyan, azonban azokat úgy látszik uralkodása első felében nem igen tartotta meg, a nádor választása és elmozdításában meglehetősen önkényesen járván el ¹⁾; míg a rendek Zápolya Imrének a nádori hivatalra emeltetése alkalmával jogaik mellett erélyesen felszólaltak a azokat tényleg gyakorlatba is vették. Az 1486-ik törvénykönyv előszava ugyanis nem csak a nádornak a rendek általi választásáról, hanem az országgyűlésnek a nádor választás végett történt összehívásáról is emlé-

vényhozók antiqua consuetudó-ra hivatkoznak, ez körülbelül annyit jelent, mint nálunk az ésjogra, a társadalom igényeire, az ország szükségaira való hivatkozás, a tiedben Isten kegyelméből országoló és kormányzó fejedelem akaratának említése. Ők is, mi is, te is nálunknál magasabb hatalomtól származtatjuk a mit jogszerűnek s a közjóra nézve hasznosnak és szükségesnek tartunk. — Katona az emberséges Katona neheztelésében ily válaszra fakadt: Unde tibi sicophanta tanta temeritas et audacia, ut tot illi antiqui candoris, antistites, proceres, nobiles audeas omnes impostores et mendaces facere, malaeque fidei postulare. Consuetudinem illi vetustam, quam melius teheri nato fungo nosse poterant, allegarunt. Tuum est, qui possessionem huius consuetudinis illis abiudicare conaris, contrariam consuetudinem ostendere. Quod si nequeas, quod certe nequis, quidni manifestae calumniae dementisque temeritatis arguaris. — Találkozott érdemes történet buvár olyan is, ki hivatkozva II. Istvánnak általunk is idézett 1272-ki oklevelére, a nádornak régibbidőkben is országgyűlésileg történt választását igyekezett bizonyítani; mit kelljen azonban ezen nézetről tartanunk a szövegben mondottak után tudjuk. Valószínűbb már Bartalnak azon nézete (Comment. III. 146. lap), hogy a rendek itt az ősknél a kereszténység behozatala előtt divatozó szokására hivatkoznak, s a Gejza alatt elavult szokáshoz tértek vissza. Szalay erre azt jegyezi meg, hogy ő „Kézai rectorátnádornak nem ismeri”; mily kevésbé nyomós azonban ezen ellenvetés szintén tudjuk a már más helyen mondottakból.

¹⁾ 1458. Honore Palatinatus ab eodem Ladislao de Gara per Regiam Clementiam ablato et Michaele Országgh in eundem honorem sublimato. K. lt. f. 801. n. 9.

kezik. „Mivel, olvassuk ott, a jelen országgyűlés új nádor választása végett rendeztetett, ennél fogva, milyennek kell választatnia, sat. ¹⁾ mely nádoritörvénycikkeket az 1492: 33. tc. is megerősíté. ²⁾

1525-ben a rakoncátlan nemesség a nádor választási jogot egészen magához ragadni megkísérté, és valóban dacára a király tiltakozása és a főpapok s főurak ellenzésének július 3-án a Hatvanban 10,000-nél többre menő összegyülekezett köznemesség által Bátori István a nádorságból letétetvén, július 5-én közfelkiáltással Verbőczy István választatott nádorrá. ³⁾ II. Lajos király tehát és a többi státusok érvénytelennek nyilvánították e választást az e tárgyban a nemességhez bocsátott levelekben mondván: „hogy valamint régi szokás szerint országgyűlésen az ország minden rendének voksei által szoktak választatni a nádorok: úgy ha valamely bünténnyel vádoltatnának, mielőtt méltóságuktól megfosztatnak, szükséges azt országgyűlésen a főpapok főurak és a nemesség elé terjeszteni.“ ⁴⁾ Vala-

¹⁾ Quoniam praesens diaeta pro eligendo et sufficiendo novo Palatino instituta est, eam ob rem qualis eligi debeat et quae ad eius officium ex antiqua consuetudine pertineant.

²⁾ Egy 1486. febr. 5. keletű oklevélben olvassuk: Die Dominico proximo ante festum b. Appolloniae Virginis in Congregatione generali Dominorum Praelatorum Baronum et Regni nobilium electorum Budae pro electione Palatini confluentium electus. K. lt. f. 480. n. 28. f. 921. n. 9. 10. 11.

1504. Emericus de Perén in diaeta Campi Rákos unanimi statuum et ordinum Regni voluntate et consensu electus in Palatinatum. K. lt. Decades publicorum 29. n. 128.

³⁾ Kovácsics Suppl. ad Vest Comit. III. 6. 8. 10. 11. Báró Burgo pápai követ jelentése Pray Ep. Proc. 90. l. Hováth J. Verbőczy emlékezete II. 27. l.

⁴⁾ Ut sicut iuxta antiquam consuetudinem in generali conventud per suffragia omnium ordinum huius regni nostri Palatini in hoc regno creari solent: ita si quod alicui illorum criminis fuerit objectum antequam

mint az 1526: 32. tc. is ezen választást „ő felsége tekintélye és az ország régi szabadsága és szokásai“val ellenkezőleg történtnek nyilvánítá, hasonló esetek megakadályozására elhatározván, hogy a nádor hivatalától soha erőszakosan hanem mindenkor törvényes uton fosztassék meg s csak is oly büntény miatt, melynek büntetése a fővesztés; különben hivatalát élet-hossziglan bírja. *) A király pedig fölkéretik oklevelelileg meghatározni, hogy a nádort a jövőben „tumul-tuose“ senki meg ne támadja.

A nádor azután valóban mindenkor a király és az ország rendeinek egyetértésével választatott: így 1554. ápril 15-én Turzó, ¹⁾ valamint az utóbbi nádori helytartók is.

Az 1608 (a. c.): 3. tc. a nádor választásra vonatkozólag rendelé, hogy „a király a katolikusok és evangélikusok részéről kettőt-kettőt kijelöljön, kik közül a karok és rendek azt, kit legalkalmasabbnak tartanak, megválasztani fogják.“ Azután a nádor halálától számítandó egy év alatt tartozik a király országgyűlést hirdetni; ha pedig ezt tenni elmulasztaná: az

officio privetur cognitioni Dominorum Praelatorum Baronum et totius nobilitatis in conventu generali subjicientur. Kovacsics Suppl. ad Vest. Com. III. 62—68. II.

*) A mi a nádornak itt említett letételi jogát illeti ez régiebb időkben a királyok által úgy látszik a rendek befolyása nélkül gyakoroltatott. Erre utalnak, mint már érintettük, nádoraink gyakori váltakozásai és több eset is; mint p. o. tudjuk, Mátyás király teljesen önhatalmából fosztotta meg Gara nádort hivatalától; 1444-ben Ulászló és 1525-ben Lajos király alatt, midőn az országos főhivatalnokok mind leköszönni tartoztak a nádorokra sem tétetett kivétel; valamint az 1456-iki törvények s a királynak a hivatalnokok letételi jogát általán elismervén, a nádor ezen általános szabály alól ki nem vétetik. L. Kovachich i. kézírata a. n. Museumban 1401. 1432. számok a.

¹⁾ Oláh Miklós krónikája Bólnél Appar. ad Hist. Reg. Hung. Dec. I. 41. I. Kam. levél. n. r. a. f. 622. n. 32.

országbíró, és ezen hivatali tisztségében a tárnokmesternek joga és kötelessége országgyűlést egybehívni. És ezen az 1613: 7. 1618: 4. 1715: 5. 1723: 4. és 1749: 9. ttcc. által megerősített törvények szolgáltak, néhány megemlíthető eltérés kivételével, irányadóul napjainkig. ¹⁾

Hogy az ezenkori nádor választás módjáról teljes legyen fogalmunk, közöljük Szemere Pál és Szentiványi Mihály mint az 1681. országgyűlésén Zemplén vármegye követének jelentéséből, a minket érdeklő részletet:

20. Maii. Personalis urunk ő nagysága az Compillátorok denominállását kívánta, de az ország cathgorice resolvált: semmiképpen addig Compillátorokat nem denominál mig Palatinus leszen, mely dolog végett az urakhoz is instáltatott.

30. Maii. Instituáltunk követséget az urakhoz, elsőben hogy még feje nem leszen az országnak addig semmihez nem nyulunk, vagy akarják ő nagyságok vagy nem, az Palatinusért ő Felsége előtt instálni fogunk. Replicáltak az urak magok követei által, a clerus akarja elsőben legyen az Compillátorok dolga azután az Palatinusságért való Instantia, az világi urak pediglen velünk egyet akarnak érteni.

31. Maii. Az urak válaszoltak, hogy már meggyeztek magok közt és készek supplicálni a Palatinussért.

5. Juny. Érkeztenek az urak követei az státusokhoz, insinuálván ő felségétől jött resolúciónk mely ő felsége decretumának tenora nem egyéb, hanem hogy ő felsége kész rövid nap candidálni de az megholt Pa-

¹⁾ Így 1610. Thurzó György 1618. Forgách Zsigmond és 1622. Thurzó Szaniszló nádorok választásában.

latinusra sok panasz lévén kívánja ő fölsége circumscribáltassék.

Die 7. a. Hozzá szóllottak ő fölsége resolútiójához a státusok, de mivel vétek nem fekszik az dologban, hogy ha ki leszen Palatinus vagy függjön más-tól, vagy bizonyos tanácsok rendeltessenek mellé, és az Palatinusi auctoritás ne legyen egészen kezénél; de az ország elégségesnek ítélte mind ő fölségének adandó opinióra, mind az Palatinusságnak circumsriptiójára az törvényt, a kiben keze, lába meg van kötve, az okáért újabb memoriale által alázatosan folyamodtunk ő fölségéhez.

13. Juny. Az státusok..... ő fölsége ministereit illendő becsülettel excipiálták, kik is bejövén a liztát érsek urunknak porrigálták. Elmenvén ő nagyságok érsek urunk felnyitotta olvasván belőle:

Quod felix faustum fortunatumque sit.

Ad Palatinatum candidantur:

Primus C. Nic. Erdődy Banus Croatiae

C. Paulus Eszterház

C. Udalricus a Kolonitz

Báró Andreas Zay.

Kiküldetvén ő nagyságok elsőben is érsek urunk adván gróf Eszterház Pál urunkra voxát, azután az clérus, az nagy urak, kit a statusok is követvén ő felsége előtt az szokott juramentumot letette, cancellarius urunk olvasván.

17. Junii. Kezdetett az gravamen az egész országh előtt olvastatni s mindjárt nagy dissensiók lettek, hogy Palatinus halála után ne legyen Locumtenens senki.

21. Juny. Mivel akkor az urak együtt voltak bizonyos dolgok végett instituáltunk követséget legkiváltképen akartuk megtudni, hol legyen az láda, kiben

az diplomák és *literals instrumentumok* vannak. *Resolváltak* az urak lenni a pozsoni káptalanban.

Die 23. Mindjárt az publica sessioba fordult elő az láda dolga, kívánta Palatinus urunk kézhez való vételéről találtassék meg ő felsége, de az országh azt derogamennek tartotta tenni, ha azt is, az kit magának tartott megh mástól kérni.

19. Julii. Végzetre közönségesen egészen az regnicolák kérték Personalis uramat elmenvén Palatinus urunkhoz mediátori tisztre kényszerítvén, kérvén ő nagyságát inducálja az clerust ad cessionem contradictionum suarum.

12. Nov. Azután fogtunk a Replica csináláshoz és kelvén az locumtenentiára ujabban vilonogottak rajta, mert az érsekséghez akarták ragasztani, de az articulosokból nyilván kitetszett, hogy az Palatinussággal egy személyhez köttetett.

19. Nov. Az Replica hátramaradt részének continuatiójára ismét fölgerjedtek, és mielőtt dologához fogott volna Orbán Pál úr az tegnapi dolgairól keservesen panaszkodott, mint bántak legyen ő kegyelmével az Locumtenentiának teljességgel való sublatiójáért hogy az gratiarum actiót az replicában föl nem tették kiről akart az ország követséget institualni, de Personalis urunk bizonyos magának constáló consideratiókra nézve abba hagyatta. ¹⁾ —

A nádor választás végett hirdetett országgyűlések alkalmával a rendeknek ezt különösen tudtul adni kellett. Így tett Mária Terezia 1751-ben. ²⁾ A választás pedig ugyanazon évben így történt meg:

¹⁾ Zemplén vm. levéltárából Czech J.

²⁾ S. R. C. majestas non exspectato etiam unius anni, lege declarati, defluxu, in locum nuper fatis funeti b. m. Comitiss Palatini alter ex iis, quos Suprafata S. M. estenus benigne candidare dignabitur,

A királyi biztosok, kik a kijelölteket rejtő levelet hozták, eltávozván, a kalocsai érsek — az esztergomi érsekség üresedésben lévén — a levelet föltöré s a királyné által sajátkezűleg irt e sorokat olvasá föl: „Pro vacanti officio Palatinali propono:

Ex statu Catholico. D. C. Georgium Erdődy Iudicem Curiae; D. C. Ludovicum de Battyán Pincernarum Magistrum.

Ex statu Evangelicorum: D. Banum Paulum Révai, D. Baronem Emericum Zay.

Liberae Dominorum Statuum Electioni. Maria Theresia.“ —

Ezután Fekete György k. személynök kezdeményezése után közfölkialtással megválasztatott: gróf Battyányi Lajos. ¹⁾

Az idézett törvénycikkelyekben körülírt választási módtól a nemzet háromszort tért el: 1761, 1796 és 1848-ban.

Az első alkalommal az 1791-ki országgyűlésen miután a Prímás a k. biztos kezéből ajelöltek neveit tartalmazó zárt levelet kezébe vevé, fölkelte az országbíró ajánlván, hogy a levelet föl sem bontva a király negyedszülött fiát Sándor Leopoldot kiáltanak ki nádorrá, mire azok valóban közösen fölkiáltottak: „Vivat Leopoldus Alexander Regni Hungariae Palatinus!“; kijelentették egyébiránt a rendek, hogy ezen eljárásból a jövőre nézve semmiféle következtetést vonni nem lehet „érvényben maradván örökre a királyi kijelölés és az ország rendeinek választási jogára vonatkozó törvénycikkelyek;“ ²⁾ mi azután az 1791: 5. tcbe. is beigtatva lőn.

absque dilatione nunc eligatur. Quae b. c. r. resolutio DD. SS. et OO. hisce intimatur ac una simul modus in electione Palatini observandus communicatur. — Borsod vm. levéltárából Podhraczký Magyarország K. K. és RR. szavazatjoga Pest 1847. 81. lap.

,) Közlé u. a. az u. o. levő O. gy. naplóból 81. lap.

²⁾ Salvis legibus de candidature regia, ac libera electione palatini in perpetuum in suo vigore permanentibus editis. V. ő. Az 1791. or-

Ugyanez történt és ugyanigy 1796-ban, midőn József főherceg választatott nádorrá, hasonló az 1796: 1. tcbe igtatott tiltakozó záradékkal. ¹⁾

Végre 1847-ben is a király azon országgyűlést nádorválasztás végett k. kegyes meghívólevele által különösen is kitzútvén, a kijelöltek lepecsételt névsorát az országbíró átnyujtván, s a rendek tanácskozássaik termeibe távozván a királyi levélnek sértetlenül hagyása mellett István főherceget egyhangulag és közakarattal az ország nádorává elválasztották, hogy a választás által a fejedelem és ország közötti kölcsönös bizodalom, minél szorosabb kapcsolatok által megerősíttessék és lehető nehéz időkben a koronás fejedelem előtt minél hathatósabb közbenjárására számot tarthassanak. Egyébiránt kijelentvén, hogy a jövő esetekre ez zsinórmértékül nem szolgáland, sőt inkább az ország törvényei mind a felség kijelentési, mind az ország rendek szabad választási jogát illetőleg, mind végre azok, melyek a nádori méltóság kötelmei és jogai iránt eddig alkottattak, minden jövő időkre épségben föntartatnak. (II. tc.)

Az Árpád és vegyes házból származott királyok alatt a nádori méltóság hosszabb ideig üresedésben soha nem volt. Azonban az ausztriai ház alatt Bátor István nádornak 1530-ban bekövetkezett halála után, helyét k. helytartók pótolák. 1542-ben helyettes nádor is választatott. 1456—1562 Nádasdy Tamás volt nádor, utána 1608-ig ismét k. helytartók és nádori helytartók vannak, míg Illésházy választatik nádorrá. Ezen évtől 1733-ig Pálffy haláláig 125 éven át betöltve volt a nádori hivatal, ha Szelepcsényi helytartóságát és Ambringen kormányzóságát (1670—1681.) kiveszszük. Pálffy követé Ferenc lothoringiai herceg mint k. helytartó majd

országgyűlési naplót. Katona Histor. Crit. Reg. Hung. Storpüi Austr. XL. k. 762. lap.

¹⁾ Országgy. napló 18. lap. V. 8. Katona J. m. XLI. 246—7. II.

Pálfy János és Battányi Lajos nádorok kit ismét Albert szász herceg k. helytartó váltott föl. (1765—1781.) József alatt a nádori hivatal üresedésben volt. 1848-ig a három már említett cs. k. főherceg viselte a nádori hivatalt; míg István főherceget, a forradalom leszerítá és távozni kényszeríté azon helyről, hol őt a nemzet oly szívélyes rokonszenv és lelkes ragaszkodással szemléle. Azóta a nádori hivatal tényleg üresedésben van.

AZ ORSZÁGBÍRÓI HIVATAL.

I.

Az országbírói hivatal elnevezései és eredete.

A második magyar országos főtisztviségnek, az országbírói hivatalnak szent István legközelebbi utódai alatt használt elnevezéseit szorosan meghatározni nem tudjuk; miután mint már dolgozatunk első részében érintettük volt, mindkét országos főhivatalnak elnevezése III. Béláig határozottan megállapítva egyáltalában még nem volt. Így tudjuk, hogy szent László korában a „Palatinus” elnevezés alatt rendszeresen a nádor, de néha az udvarbíró; a „Curialis Comes” alatt rendszeren ez udvarbíró de néha a nádor is értetett. II. Béla ugyan egyik oklevelében bizonyos K u j á r t „Curialis Comes S. Stephani”-nak nevez ¹⁾ azonban igen kétséges, ha vajjon ezen király szent István vagy pedig saját korának hivatalelnevezését használta-e. Ezután hosszú időig ezen elnevezés volt használatban a „Curialis Comes Regni” alakban, mely legelőször II. Bélának egy 1135-iki oklevelében fordul elő. ²⁾ Néha, kivételképen más elnevezésekkel is találkozunk, mint például: „Gregorio filio Kronik Curiae regiae officia disponente;” ³⁾ vagy „Gereonis regiae Curiae curam gerentis.” ⁴⁾ Mint rendkívülit kiemeljük, hogy a

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. II. 86. l.

²⁾ U. o. II. 84. 5. 11.

³⁾ U. o. III. 1. 94. l. 1158. év.

⁴⁾ U. o. III. 1. 130. l. 1148. év.

tizenkettedik század közepétájt, két udvarbíró: „Curialis Comes minor“ és „maior“ találunk okleveleinkben. ¹⁾

II. Endre alatt szokásba kezdte jöni az „aulae (nostrae) Curialis Comes“ ²⁾ és „aulae (nostrae) iudex“ ³⁾ míg végre az 1234-ben használtatni kezdett „Judex Curiae“ mai napig is fönmaradt, a többi elnevezéseket a használatból egészen kiszorítván.

Mikép neveztetett ezen hivatal régi időkben hazai nyelvünkön erre nézve adatokkal nem rendelkezünk; valószínűleg „udvarbíró“ vagy „udvari ispán“nak címeztetett; az „országbíró“ elnevezés úgy látszik csak akkor jöhetett szokásba, midőn Mátyás III. Decretumának 12. tc. által az ország egyik rendes bírájának kijelentetett.

A mit nádori hivatalról értekezve tettünk, kimutatva annak eredetét és forrását; kifejtve azt, hogy a királyaink alatt nádorinak nevezett hivatal, már ázsiai eleinknél is — bár természetesen más alakban és más név alatt — létezett, és István által csak átalakítottatott: ugyanazt a Curialis Comes vagy Judex Curiae hivatalára nézve — sajnos — nem tehetjük.

Igaz ugyan, hogy emlékeink az ősi államszerkezetről szólván több (és illetőleg két) országos főbíróról tesznek említést és pedig a Névtelen — mint szintén már láttuk — Rectorokról, Konstantin pedig Gylasz és Karchaszról; minek következtében valakiben talán azon merész gondolat támadhatnék, hogy ezen Rectorok egyike, vagy a Konstantin által említett bírói tisztek egyike, képezte azon törzset, melyből István állam bölcsesége az udvarbírói tiszte sarjadtatá ki. ⁴⁾

¹⁾ U. o. III. 1. 153. l. 1158. év.

²⁾ U. o. III. 2. 329. 355. ll. 1233. év.

³⁾ U. o. III. 2. 405. l. 1234. év.

⁴⁾ És valóban Kovachich is véleményezi: *Judicis Curiae officii originem fors repetere possemus ab eo iudice, quem sub ducibus electum fuisse Anonymus scribit. Adversaria de diversis Comitibus. Kézirat a n. museumban 9. lap. 24. szám.*

Ily föltevés ugyanis a mennyire merész, annyira egyszerűsrimd okadatolhatlan is. Nem okadatolható annál fogva, mert oly, vagy hasonló hivatalra, milyen István és utódainak Curialis Comese volt, első fejedelmeknek szükségére nem igen lehetett.

Azon okok, viszonyok és körülmények, melyek egy ily hivatalt királyainkra nézve nemcsak föltötte hasznossá, hanem elkerülhetetlenül szükségessé tevék: fejedelmekre nézve nem léteztek.

Véleményünk tehát az, hogy István a királyi koronát fölvevén s monarchiáját lényege és alakjában megalapítván, a fejedelmek korában is működött két országos bírói hivatal egyikét megtartá és új intézményei igényeihez alkalmazva átalakítá; a másikat pedig, miután az európai középkori kormányelvek szerint a bírói hatalom a királyban összpontosult, lényegében eltörölé, azt saját személye és méltóságába beolvasztván; miután régi fejedelemeink ily bíraskodási hatalommal, hihetőleg soha sem bírtak.

Ugyanazon, sz. István korában általános érvényű elvek azonban méltatlannak tartották s hirdették azt, ha a fejedelem minden — bár tulajdonképen az ő fóruma elé tartozó — akár első folyamodású akár fölebbezett ügyekben személyesen bíraskodik és ítél, s azért mind a németek, mind a görögöknél rendes helyettesekkel bírtak, kik a királyi udvarban tárgyalandó ügyekben a király személyében jártak el. Ezen elveket honosíták meg hazánkban is a külföldről hazánkba vándorolt főurak és főpapok; ezen elvek élénk színezetű nyomatát szemléljük szent István I. Decretuma, már idézett V. cikkelyében. „Valahányszor — így hangzik — ítélethozás végett, némi ügy vagy valamely főbenjáró bűntény elődbe kerül; ne heveskedjél, ne esküdözzél, hogy bizony lakolni fog — oly eskü, mely meg nem állhat, mert az eszelős fogadásokat meg kell szegni — vagy ne hozz tenmagad ítéletet, mert királyi méltóságod ilyen ügy bitorlás által könnyen csorbu-

lást szenvedhetne, hanem bizd meg vele az illetékes bírakat, ítéljenek fölötte ők a törvény értelmében. Félj lenni bíró, de örvendj király lenni, és királynak nevezetni. A türelmes királyok országolnak; a türelmetlenek zsarnokoskodnak. Ha pedig olyas ügy kerül elődbe, mely fölött magadnak kell bíraskodnod türellemmel és könyörülettel hozz itéletet. ¹⁾

Ha ezen törvénycikket figyelemmel olvassuk végig, oly abban lappangó gondolatokra fogunk találni, melyek jogi állapotaink kezdetleges viszonyaira nagy fényt árasztanak.

Eddig jogtudósaink és történet bűváraink egy tekintélyes része ezen törvénycikket értelmezvén, abból csak azt olvasta ki, hogy szent István alatt voltak oly ügyek, melyek a k. udvarban, és mások, melyek a királyi udvaron kívül tárgyalattak. A szövegnek ilyen értelmezése azonban egészen helyesnek és szabatosnak nem mondható. Itt ugyanis tulajdonképen nem azon ügyekről van szó, melyek a k. udvarban tárgyalattak, ellentétben azokkal, melyek fölött az ország rendes alsóbb bírái ítéltek. Itt tulajdonképen azon ügyek között tétetik különbség, melyek a már érintett alkalommal a k. udvarba hozattak. Ha valamely ügy — ez szerény véleményem szerint a helyes értelmezés — a királyi udvarba hozatik, akkor ha nem méltó, hogy személyesen a király által tárgyalassék, azt az illető bírákra bizza; ha pedig méltó, akkor sze-

¹⁾ Quocięscumque fili carissime causa iudicari digna ad te venerit, vel aliquis capitalis sentencie reus, noli impacienter portare, vel cum iuramento firmare illum per te punire — quod instabile et fragile debet esse, quia stulta vota frangenda sunt, — vel per te ipsum diiudicare, ne tua regalis dignitas inferioris negocii usurpacione fedatur, sed potius huiusmodi negocium ad iudices mitte, quibus hoc commissum est, quo illi secundum suam hoc decernant legem. Time esse iudex, gaude vero esse rex et nominari. Reges vero patientes regnant, impacientes autem tyrannisant. Quando quidem aliquid quod tue convenit iudicandum dignitati tibi venerit, cum paciencia et misericordia siue miserando hoc iudica. Endlicher i. m. 305. lap.

mélyesen ítéljen fölötte, azaz önmaga vagy a királyi személynek helyettese. — És ez utóbbi volt az udvarbíró.

Bél Mátyás ¹⁾, és Szalay — mint ez utób-
bíról tudjuk — nem hiszik, hogy az országbírói hiva-
tal már szent István alatt is létezett, s ennek eredetét
csak a későbbi királyok korába heyezik. Az ellenke-
zőt bizonyítja azonban II. Béla; szerinte Kujár Curialis
Comese volt sz. Istvánnak; valamint ez utóbbi a
szalavári apátságnak adott adománylevelében előfor-
duló „Curialis Comes regni” is, mely kitételt,
hogy nem az ország alárendelt bírásra kelljen alkal-
mazni, hanem a két országos főhivatalra főlebb kimu-
tattuk; az ott bőven kifejtettekre tehát elég itt csak
egyszersen utalni. —

¹⁾ Prima huius magistratus incunabula non tam deliberato consi-
lio quam Palatinorum a Palatio seu Curia absentia data fuisse existimo.
Szerinte a nádor gyakran távollévén a pecsétet az országbíró őrizetére
hagyta. Mivel azonban ez eset utóbb gyakran előfordult in valuit inde Vi-
carii indicatus, qui postea ut Palatinus causarum quae in dies cumulan-
tur discussione exoneraretur adeo serius increvit ut iam Colomanni ae-
tate iudex appellatus est. De Archiofficiis. XII. §. 23. f.

II.

Az országbírói hivatal hatásköre. 1. Az Árpádok alatt.

Midőn a nádori hivatal eredetét nyomoztuk, mondtuk, hogy szent István a nemzetgyűlés és a főbírák hatáskörét megszorítandó, attól és ezektől bizonyos ügyeket és személyeket elvonván, az azokfölötti bíráskodást önmagának föntartotta. Szent István I. törvénykönyvének 5. cikkelyéből láttuk, hogy ez ügyek, és ezen személyek ügyeinek egyrészét a király önmaga személyesen, a másikat pedig személyének képviselője által tárgyalás elintézés, s a király vagy jobban mondva a királyi személy ezen képviselője: volt a *Curialis Comes* a *Judex Curiae*.

Fejér — fölőtte valószínűleg — tévedett tehát, midőn azon nézetének adott kifejezést, hogy a vezér fejedelmek és utóbb a királyok is a megyékben a földbirtoknak egyharmadát maguk részére megtartván, ezt kisebb nagyobb részekben, különböző alakban és különböző feltételek alatt idegenek, vendégek és telepeseknek adományozák. És ezen conditionáriusok, colonusok és hospeseknek lett volna kezdetben szerinte főnöke, bírója: az udvarbíró; későbbi időkben, midőn a nádor vagy háborúk alkalmával vagy más ügyekben is az udvartól az ország különféle részeiben elfoglalva volt, a nemeseknek az udvarba hozott ügyei is a királyi udvarbíró által tárgyalattak és

intéztettek el; hatalmuk és hatáskörük ennél fogva csakhamar hasonló lett a nádorokéhoz, „vice regia, praesentia regia, proximus aulae minister, baro regni” nevezeteket nyervén.“¹⁾

Meglehet ugyan, s nem csekély valószínűségnek örvend azon nézet, hogy azon említett telepéseknek s. a. t. különösen is az udvarbíró volt főnökük, az az irányukban is képviselője a királyi — különösen bírói — hatalomnak. Azonban épen ezen oknál fogva volt az átmenet már a legelső időkben is oly könnyű, és igen könnyen történhetett meg, hogy a királyok az udvarbírókat nem csak telepeseik és hasonló állású egyének irányában, hanem nemesek — különösen a királyi udvarban, mint az udvarbíráknak eleinte állandó lakhelyén, tárgyalt — ügyekben is helyettesekül használták; annál is inkább, minthogy a nádort kötelmei és rendes hatásköre többnyire vagy legalább igen gyakran a vidéken tartván elfoglalva, a király más alkalmasabb helyetessel alig rendelkezvén, az udvarbíróra volt utasítva.

Ugyanezt következtethetjük, ugyan erre jövünk inductio útján is. A „Comes Parochianus”-ok, vagy más bíraskodási hatalommal bíró egyházi és világi főuraknál is, Comes Curialis-eik hatásköre és bíraskodási joga eredetileg kétség kívül csak azokra terjedt ki, kik főnökeik és illetőleg uraik javain: jobbágyok, udvarnokok, vagy telepések minőségében tartózkodtak; későbbben azonban uraiknak már általános helyettesei és képviselőiül tűnnek föl, s a Comes Parochianus-ok Curialis Comes-ei gyakran oly személyek fölött és oly ügyekben is bíraskodtak, kik és melyek uraikhoz nem mint birtokosok, hanem mint Comes Parochianusokhoz tartoztak; mire sok számos oklevél és a váradi regestum majd minden lapja bizonyítékkal szolgál.²⁾ —

¹⁾ Werbőczy Tripartitum Pars I. Titulus 94. Fejér C. Diplomaticus X. k. 6. v. 11. lap.

²⁾ P. o. Paulus Sacerdos de villa Cuba impetiit conuillanum suum—

De kétségkívül helyezi az itt kifejtetteket szent László III. Decretumának már főlebb tárgyalt 3-ik cikke is. „Tetszett, hogy ha valamikor a nádor-ispán haza menne, a király és Cúria pecsétjét, annak hagyja, ki helyébe marad, hogy valamint a királynak Cúriája egy, úgy a Cúriának pecsétje is egy maradjon. És míg azon ispán hon tartózkodik, pecsétjétsenki resem küldje, kivéve azokat kik udvarnokoknak neveztetnek, és kik szabad akaratjukból fordulnak hozzá, azok fölött szabadjon nekie bírászkodni, ha másképen cselekednék ötvenöt pensát fizessen.“²⁾

Föltéve itt azt, mit főlebb tüzetesen kimutattunk, hogy a Comes Palatinus alatt e helyen nem a nádor, hanem a királyi udvarbíró értetik, kitűnik ezen törvénycikkből, hogy az bírói hatalmát tulajdonképpen csak a királyi udvarban gyakorolhatá, csak itt tartózkodva idézheté maga elé, vagy is a királyi udvarba a feleket; midőn pedig a királyi udvarból távozott, minden hatalma helyettesére szállott át, s ő maga t. i. az udvarbíró, csak az udvarnokok (— mi Fejér Györgynek általunk is elfogadott de módosított nézetének, hogy a k. udvarbíró a k. udvarnokoknak specialis főnöktik és bírójuk volt, új támul szolgál —) és azok fölött bírászkodhatott, kik szabad akaratjukból je-

— Curialis Comes de Zonnuk — discuciens etc. Endlicher i. m. 643. l. 13. sz. Mathias Comes impeiit Benedictum — — quos Forcasius Curialis Comes de Bichor discuciens etc. 643. l. 14. sz. Guttredus prepositus impeiit Simonem et Briccium — iudice Tobia Curiali Comite de Zonnuk etc. 663. l. 98. sz.

²⁾ Placuit etiam quodsi aliquando Palatinus Comes domum iverit, regis et Curiae sigillum, qui in vice eius remanserit, illi dimittat, ut sicut regis una est Curia ita et unum sigillum persistat. Domi vero Comes ille quamdiu permanserit super neminem sigillum mittat nisi duntaxat super eos qui vocantur udwornik et qui spontanea voluntate iverint ad eum i. l. los elliceat iudicare, quodsi aliter fecerit quinquaginta pensas persolvat.

lentek meg előtte, itt tehát bírói hatalmát — melynek épen a kényszerítő érvényű idézés a lényege — csak részben gyakorolhatta.

Szent László III. 3. tc-~~ket~~et megerősíté s megújítá II. Endre aranybullája vagy is az 1222: 9. tc. „Udvarbíránk — így hangzik az — míg a Cúriában marad mindenkit ítélhessen, és a Cúriában megkezdett ügyet bár hol fejezhesse be. Azonban jószágán tartózkodván se pristaldust ne adhasson se a feleket ne idézhesse; “¹⁾ az előbbi törvénycikket csak annyiban kiterjesztvén a mennyiben a k. Cúriában megkezdett ügyeket a k. Cúrián kívül is folytatólag tárgyaltatni és azokban ítéletet hozni, megengedi.

Ugyanígy rendelkezik az 1231: 20. tc. is, minden félreértés elkerülése végett a „manens in praedio“ szavakhoz hozzádván „vel alibi extra Curiam.“

Ezek után tehát a Curialis Comes a király személyének helyettese lévén s a király által személyesen elintézendő ügyeknek bírója és végrehajtója: annak ítélőszéke is a királyéval vagy is a k. Cúriával egészen azonos volt, mit szintén okleveleink egész halmaza bizonyít.²⁾

És hogy a Judex Curiae valóságos helyettese volt

¹⁾ Curialis Comes noster donec in Curia manserit omnes possit iudicare, et causam in Curia inchoatam ubique terminare. Sed manens in praedio suo praestaldum mittere non possit, nec partes facere citare.

²⁾ Marcellus Vice Judex 1298-ki oklevélben olvassuk: Verum quia iidem toties citati ad regiam praesentiam seu Vice Judicium Curiae iudem et nostram venire neglexerunt. Fejér Cod. Diplom. VI. 1. 170. l. — Hasonlóképen Martinus Vice Judex Curiae Domini Regis. 1295-ben. Comes Mauritius Coram nobis comparendo... Lambertum et Stephanum legitime citatos... ad regiam Praesentiam seu Judicium Curiae suae commperimus non venire propter quod citati ad regiam praesentiam nostram nullatenus contumaciter curaverunt. U. o. VI. 1. 383. 388. l. Végre III. Endre 1296-ban... traxit in causam coram nobis exhibendo contra praedictos litteras nostras, Vice Judicium Curiae nostrae. U. o. VII. 2. 192. l. VI. 282. 1V. 3. 247. V. 1. 142. 149. II.

a királynak, fényes bisonyságául szolgáltnak II. Endre ezen szavai: „azon ügyeket, melyek netán fölmerülnének saját személyünk, vagy aludvarbírónk fogja elintézni.“ ¹⁾ Megjegyezni kívánván, hogy a mondottakkal nem ellenkezik azon körülmény, hogy okleveleink számos alkalommal nem magaa *Judex Curiae* hanem a *Vice Judex*-xel találkozunk mi mindazonáltal rendkívülinek és föltűnőnek látszani épen nem fog, ha szent László III. 3. az 1222. 9. és 1231: 20. ttcc-re visszaemlékezünk.

A főlebb mondottakat szem előtt tartva, tudni fogjuk magunknak megmagyarázni azt, hogy a *Judex Curiae* bizonyos tekintetben azaz mint a király személyének képviselője rangra nézve a nádort is megelőzte. Így III. Endre egyik oklevelében írja. „Megengedtük, hogy a zólyomi főispánnak ítélőszéke előtt megjelenni ne tartozzanak, hanem a mi, az országbíró és nádor ispán ítélőszéke előtt;“ ²⁾ innen van az is, hogy Sándor *Judex Curiae* magáról írja „isten kegyelme és a király a karatjából Magyarország legfőbb bírói tisztét viseljük.“ ³⁾

A mi már a *Judex Curiae* bírói hatáskörét illeti, ahhoz a már mondottak után más személyek és ügyek természetesen nem tartozhattak, mint azok, kiket és melyeket a király önmagának föntartott, s kik és melyek fölötti biráskodással a király által akár különösen akár általán megbízott. Első királyaink oklevelei és törvénycikkei az azon kor közjogi viszonyait födő homálytelosztatni képesek nem levén, határozottan nem, és

¹⁾ *Causas autem si quae contra ipsos emergerent nostra propria persona vel iudicis Curiae nostrae iudicet.* Wagner Anal. Specp. I. 114. lap.

²⁾ *Concessimus ut iudicio Comitum nostris de Zuolom adstare non teneantur praeterquam nostro, iudicis Curiae nostri et Palatini.* Fejér Cod. Dipl. VIII. k. 6. v. 104. l.

³⁾ *Inssu divinae pietatis, volenteque rege, summam iudicatus rei publicae Regni Hungariae obtinemus.*

csak valószínűséggel állíthatjuk, hogy szent István és közel utódai alatt azok, kiknek „méltatlan volt maguk alatt álló bíró előtt megjelenni“, mint Kálmán 9-ik cikkelye mondja, peresügyeiket a király udvarába vitték, kikhez különösen az országos főhivatalnokokat, nagybirtokosokat valamint főpapokat is — ez utóbbiakat természetesen csak a világi fórum elé tartozó ügyekre nézve — számíthatjuk.

A mi névszerint a papok birtokpereit illeti, hogy ezek már ezen korban is a k. Curiában itéltettek, bizonyítja II. Endre, irván, hogy „az egyházak és egyházi személyek birtokpereit mindenkor Magyarország királya elé szoktak vitetni s az által elintéztetni.“¹⁾

Bartallal tehát mi is igen valószínűnek tartjuk, hogy nagy Károlynak ezen a középkorban általában axioma-ként tisztelt és megtartott capituláréja: „A püspökök, apátok, grófok, és más hatalmasok is, ha egymás között perelnének, és békésen megegyezni nem tudnának, mi elének hivassanak, és máshol el ne ítéltethessenek;“ hazai törvényhozásunkba is fölvetetett.²⁾

A mi a személyekről áll, áll az ügyekről is. Az udvarbíró tehát ítélt birtokpereken³⁾ néha e végből különösen kiküldetve a király által⁴⁾; ítélt lopás, gyilkolás, hatalmaskodás s más bűntények fölött⁵⁾, hasonlóképen néha a király meghagyásából.⁶⁾ Mint az országnak már az első századokban is, ha még nem is névleg, de mindenesetre tényleg rendes bírója, hivatalos megbízásokat adott a me-

¹⁾ *Episcopi Abbates et Comites et potentiores quique si causam inter se habuerint nec se pacificare voluerint ad nostram jubeantur venire praesentiam, neque illorum contentio alibi diudicetur. Capit. 812: III.*

²⁾ *Commentar. I. 323. l.*

³⁾ *Reg. Varad. 347. sz. Fejér C. D. VI. 1. 188. l. IV. 2. 222. VI. 1. 233. ll.*

⁴⁾ *Reg. Varad. 380. szám.*

⁵⁾ *U. o. 75. 77. 79, 87, 127. 246. sz. Fejér C. D. VI. 1. 384. IV. 2. 164. l.*

⁶⁾ *Ex praecepto regis Reg. Varad. 189. sz.*

gyéknek és más u. n. hiteles helyeknek, bizonyos ügyek tárgyalása, vizsgálat eszközzése és hasonlók végett ¹⁾; adott hiteles és a törvény előtt is érvénynyel bíró bizonyítványokat. ²⁾

Ítélt nem csak egyenesen és közvetlenül a hatáskörén belül eső ügyekben, hanem olyanokban is, melyek másodfolyamodásilag vagyis föllebbezés útjánjöttek elébe. Így Imre király a potoki telepéseknek adott szabadalom levelében olvassuk: „... választott előljárójuk által itéltessenek, az ügyek nehézsége miatt pedig az nem lévén elégséges a nádorispán vagy királyi ítélőszék elé idéztessenek.” ³⁾ Hasonlóképen III. Béla is a pécsi egyháznak engedményezett és illetőleg megerősített szabadalmakban — többi között — akarja, hogy azon egyház javai, (possessiones et bona) „szabadok legyenek, fölségünk ítélőszékétől, valamint udvarbíránkétól,” ha azonban a püspök alattvalóinak igazságot szolgáltatni vonakodnék, megengedi az ügynek a k. Curia vagy is a Judex Curiaehez történendő föllebbezését. ⁴⁾

A szombathelyi telepések pereit szintén saját választott bírójuk intézé el, ha azonban a bíró hanyag vagy tudatlannak bizonyulna vagy a telepések által megvettetnék „csak akkor jőjjenek a király ítélőszékéhez.” ⁵⁾ A szathmári vendégek is „ha az ő bírójuk a panaszolóknak eleget nem tenne, a bíró a mi jelenlétünkben tartozzék bevádoltat-

¹⁾ Fejér C. D. V. 3. 141. 2. VI. 1. 233. l. sat.

²⁾ U. o. C. D. V. 2. 473. V. 8. 376. sat.

³⁾ Ab electo inter se praeposito iudicentur, quo propter negotium difficili tatem non sufficiente Palatini Comititis sive regis subeant iudicium. Endlichernél 1201. évhez 399. lap.

⁴⁾ Esse liberatum ab auditorio nostrae majestatis, quam a iudicio iudicis Curiae nostrae. . . . Ad regiam possit et debeat praesentiam evocari conquaerentibus responsurus. Endlichernél 1191. év 397. lap.

⁵⁾ Tum de mum ad regis iudicium recurratur. U. o. 1238. év 445. l.

v a felelni.“ ¹⁾ Végre a luprechtházai vendégek „a bírói helyettesünkhez tartozóknak ismerettek, három esetet kivéve: vérontást, lopást es gyilkosságot.“ ²⁾ Hogy a „Vice nostra iudex“ alatt más nem értethetett mint a Judex Curiae ugy hiszem kétségbevonni senki nem fogja, ki tudja, hogy ezen hivatal viselője nem ritkán „Vicarius iudex regis“nek is neveztetett. ³⁾

Ezeknél nagyobb és kitünőbb volt azon szabadalom, melylyel IV. Béla és már elődei is a székesfejervári egyházat és annak népeit a királyi Curia bíráskodása alól egészen kivette, azon egy esetet kivéve, ha azon egyház népei közül valaki mással pörlekednék birtokügyben. Midőn is, „a király vagy helyettese“ fog bíráskodni. ⁴⁾ Még ennél is fényesebbek, kitünőbbek valának az esztergomi érsek népeinek kiváltságai, kik fölött sem a nádor sem az udvarbíró nem bíráskodhatott; ⁵⁾ valamint a szepeesi szászoké is, kiket IV. István fölruháza azon „különös kiváltsággal, hogy senki által tartományukon kívül személyünk elé ne idéztethessenek;“ ⁶⁾ még megemlíteni kívánván itt azt, hogy III. László a budai vásárokat szabályozó oklevelében azokat a nádor tárnokmester és „udvarbíró parancsoló főnhatósága alól kivevé.“ ⁷⁾

Valaminta nádor ugy a Judex Curiae nek teendői és kötelmei is napról napra szaporodván valamint an

¹⁾ In nostra praesentia super ipsa causa litatus debeat et teneatur respondere. U. o. 1242. 1247. l.

²⁾ Ad iudicium vice nostri iudicis, exceptis tribus videlicet sanguine furto et homicidio pertinere dignoscuntur. U. o. 1247. év 471. lap.

³⁾ P. o. Várad Regest. 79. szám.

⁴⁾ Rex vel vicem suam gerens Endlicher 1254. év 405. l.

⁵⁾ U. o. 1263. év 501. lap.

⁶⁾ Praerogativa speciali quod per nullius conditionis possint ad nostri praesentiam extra provinciam evocari vel citari. U. o. 1271. év 524. lap.

⁷⁾ Ab iudicis Curiae imperiosa iurisdictione. U. o. 1287. év 604. lap.

nak úgy ennek is segélyére levő hivatalok és hivatalnokokról kell e gondoskodni; mi valóban meg is történt. Azt azonban mikor kezdték magukat a *Judex Curiae*-k a *Vice Judex Curiae*-k által helyettesíteni határozottan nem tudjuk; annyi valószínű, hogy ezek a monarchia már legelső korában is léteztek; mert erre utal már sz. László III. 3. cikkelye is, meghagyván, hogy „ha a *Judex Curiae* a *Curia*ból távozik, a *Curia* pecsétjét annak hagyja, ki helyében ott marad,“ azaz helyettesére hagyja a pecsétet és pecsét által bíraskodási hatalmát, mert valamint ugyanezen cikk értelmében a *Judex Curiae*nek bírói hatalmát a k. *Curia*n kívül csak bizonyos meghatározott korlátok között volt megengedve gyakorolni: úgy a k. udvarban is az igazságszolgáltatás a *Judex Curiae*nek gyakori távozása miatt sem felfüggesztve nem maradt sem meg nem szüntethetett; hasonlóképp rendelkezvén e tekintetben az 1222: 9. és 1231: 20. ttcc. is.

És azon *Curialis Comes maior* és *Curialis Comes minor* közül kik II. Gejzának egy 1158-iki oklevelét aláírták: az előbbikétségg kívül az udvarbíró az utóbbi meg helyettese volt. ¹⁾ A XIII-dik századig azonban ez utóbbiaknak hatásköre meglehetősen alárendelt volt, mit az azonkori oklevelek hallgatásából következtethetünk; fényes és nagyfontosságú szereplésük csak IV. Béla és II. Endre alatt veszi kezdetét: míg végre a *Judex Curiae*nek nem annyira helyettesei, mint inkább hasonló jogokkal bíró, hasonló kötelemeket teljesítő bíró társaivá lettek. Így Nicolaus *Vice Judex Curiae Regiae* 1238-ban bizonyítványt ad ki, egy előtte tárgyalt birtokperben történt egyezkedésről, s azon okmányt „*sigilli nostri munimine*“ megerősíti ²⁾; mi azt bizonyítja, hogy a *Vice Judex* oly joggal élhetett a *Curia* hivatalos pecsétjével, mint maga főnöke, mert hogy a *Curia*nak mint László alatt, úgy ekkor is csak

¹⁾ Fajér Cod. Dipl. IV. 1. 142. lap.

²⁾ U. o. II. 158. lap.

egy pecsétje volt, kétségtelen. Ugyanezen Nicolaus Vice Judex a már idézett évben Zamptófsöldet a sz. b. r. gróni egyháznak ítéli oda. ¹⁾

III. Endre alatt pedig a Vice Judex teljesen akép élt a „*praesentia regia*“ elnevezéssel mint főnöke, mire nézve főlebb több példát láttunk. Itt még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy ha a király személyesen is bíraskodott, a Vice Judex Curiae azon legfőbb ítélőszéknek mindenkor egyik tagja volt. ²⁾

Miből állottak ezen korban a Judex Curiae-nek jövedelmei, szorosan meghatározni nem tudjuk ugyan, azonban valószínű, hogy jövedelemforrásai ugyanazok voltak mint a nádornál. Annyi kétségtelenül kiderül IV. Béla királynak az esztergomi érsek részére adott kiváltságleveléből, hogy az országbíró által főbenjáró bűntényben elmarasztaltaknak javai ő reá szállottak; mely törvény alól kivételek csak kiváltság útján történtek. ³⁾

Ebből áll mind az, mit az udvarbírói hivatalnak eredeti hatásköréről az Árpádok korában tudunk, mi egyébiránt a következők által tetemesen fölvilágosíthatni fog.

¹⁾ Juxta nostri iudicii formam et processum ; teszi hozzá.

²⁾ D. Andreas una cum Comite Nitriensi et nobiscum, tamquam Vice Iudice Curiae suae ac nobilibus quamplurimis in iudicio assistentibus.

³⁾ Item si nobiles ecclesie Strigoniensis in furto vel spolio, casu contingente per . . . iudices curie nostre . . . ordine iuris observato interficiantur, possessiones taliter interfectorum non ad . . . iudicem curie devoluantur sed ad ecclesiam Strigoniensem. Endlicher 502. lap 9. pont.

III.

Az országbírói hivatal hatásköre. 2. Az Árpádok kihaltától napjainkig.

A *Judex Curiae* azon hatásköre, melylyel az első századokban, az árpádházi királyok alatt birt, későbbi idők folytán jelentékeny változást nem szenvedett, nevezetesebb átalakuláson alig ment át. Ő későbbi időkben is különösen a király Cúriájában gyakorlá bírói hatalmát és az avval összekapcsolt jogokat, törvényszéke a királyéval azonos és ugyanaz volt és a *praesentia regiae* elnevezés törvény és szokás alapján őt illeté. Érdekes bizonyosságát birjuk ennek Paulus *Judex Curiae regis*, egy 1335-iki oklevelében, hol azt írja, hogy a bácsi prépost „*in regiae maiestatis praesentiam*“ terjeszté föl panaszait, minek következtében a király az illető ügy megvizsgálása és elintézésével a bácsi káptalanat megbizza azon hozzáadással, hogy „*Contradictores... in suae maiestatis praesentiam in terminum competentem*“ idéztesse nek, és az ügy lefolyásáról „*suae serenitatis resceribi facerent*.“ A káptalan tehát az ellenmondókat „*in regiam praesentiam citatos fuisse regiae rescribit maiestati*.“ És ime ily előzmények után az ügyet maga a *Judex Curiae* elhalasztja „*performam literarum*“ és az ellenmondókat „*in nostro* — ügy mond — *iudiciorum conspectu assignari postulata exstitit... exstiteramus iudicando... quod pra-*

dicta... instrumenta exhiberent coram nobis in iudicium“; és előadván a tényállást így fejezi be „ideo ut veritas exposcebat una cum venerabili in Christo Patre ac aliis compluribus in iudicio consentientibus“ ki-mondá az ítéletet. ¹⁾ 1343-ban pedig írja ismét a Judex Curiae „nobis iudicatus honore praefulgentibus... non venit, neque misit sic se honore iudicii regalis fecit aggravari;“ mely szavakban saját törvényszéket a királyéval azonosnak nyilvánítja. Hasonlót olvasunk egy 1353-iki oklevélben is: „Nos Thomas Judex Curiae..... Andreas stetit coram nobis... Magister Vesseus non venit, unde eundem in iudicio regali commisimus fore condemnandum.“ ²⁾

Valamint oly esetekben ha valamely ügyben, de különösen birtokperben, valamely hiteles helyet akár a tényállás megvizsgálásával, akár pedig bizonyos személyeknek idézésével megbíztak, amarról a tudósítást a királynak (vagy is maguknak) azokat pedig in praesentiam regiam (vagy is saját íélőszékük elé) idéztették; ³⁾ valamint ha valamely ítélet végrehajtásával valakit megbíztak, az ellenmondókat mindig ad praesentiam regiam idéztették. ⁴⁾

A Judex Curiae mint a királynak a k. udvarban bírói helyettese tartotta az íélőszékeket, az u. n. nyolcadi (octavalis) törvényszékeket, melyeken minden személyek és ügyek kivétel nélkül íeltettek és tárgyalattak; főurak, főpapok és nemesek levén ülnökei.

Ezen íélőszékre utal Pál udvarbíró is 1329-ben ⁵⁾,

¹⁾ Fejér C. D. VIII. 4. 138—143. II.

²⁾ U. o. IX. 2. 278. I.

³⁾ U. o. IX. 1. 169. I.

⁴⁾ P. o. Fejér C. C. IX. 4. 318. IX. 7. 347. IX. 6. 164. 243. X. 6. 349. 771. 772. 773. 777. sat.

⁵⁾ U. a. IX. 6. 164. sat.

⁶⁾ Paulus Judex Curiae.... Annuente ipso Domino Rege universorum Procerum ac nobilium regni et aliorum quorumlibet quovis titulo nominis causas in statera aequitatis praemetiri et unicuique exigentiam

ugyanaz egy 1349-iki oklevelében ¹⁾ valamint 1353-ban Tamás is ²⁾ és számos mások is. Itéltek pedig ezen törvényszékek birtok perek fölött. ³⁾ A Hármaskönyv értelmében ⁴⁾ a magszakadás által a fiskusra szálló javakat illetőleg támadható perekben a „királyi Cúria ítélőszéke“ bíraskodik és hoz ítéletet; valamint mindazok kik ily javakra jogot tartanak bizonyítékaikat és jogigényeiket a Judex Curiae előtt tartoznak kimutatni és igazolni: mit ha meg tesznek a Judex Curiae azon javakat „azoknak odaitélni és átadni fogja“, ellenkező esetben pedig „a királyi fiskushoz tartoznak.“ És miután ezen ügyek fölötti bíraskodás előbb a nádorhoz tartozott a 29-ik titulusban foglaltakat a 30-ik jobban és világosabban kifejti s újból megállapítja, hogy akár tartatnak nyolcadi törvényszékek akár nem az érdekeltek jogigényeiket a Judex Curiae előtt tartoznak kimutatni.

Itéltek továbbá az udvarbírák hatalmaskodás, lopás, gyilkosság és általán mindennemű büntények fölött; szabhattak mindennemű büntetéseket még a jószággtóli megfosztást és fővesztést is ide értve. ⁵⁾ Meg erősíti ezen jogát az 1351: 9. tc. elismervén mindezekre nézve a Judex Curiae bíraskodási jogát. ⁶⁾

quidditatem iuris suis in facienda iustitia et sententia proferenda correspondere volentes, apicem tribunalis ipsius regalis pietatis omnis potestatis plenitudine sedissemus. Fejér Cod. Dipl. VIII. 1. 381. 1.

¹⁾ Cum nos in sede nostra iudiciaria pro faciundo causantibus iudicio sedissemus et causales processus instantia aequitatis cepissemus. Fejér Cod. Dipl. IX. 1. 718. 1. V. 8. IX. 2. 343. 723. IX. 5. 622. sat.

²⁾ Una cum baronibus et nobilibus regni nobiscum iudiciario pro tribunali sedentibus. U. a. IX. 2. 287. V. 8. VIII. 6. 228. 1877. — IX. 7. 104. 1327. — XI. 87. 1348. — X. 3. 131. 1338. sat.

³⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 6. 136. 1336. — 138. 1338. — VIII. 7. 160. 1360. — 418. 1338. — IX. 7. 76. 1348. — 347. 1347. — IX. 6. 5. 1342. — 119. 1360. — 167. 1871. — X. 6. 763. 1425. — X. 2. 720. 1399. — X. 7. 391. 1439. sat.

⁴⁾ Pars I. Tit. 29. §. 2. Tit. 30. §. 3.

⁵⁾ Fejér Cod. Dipl. IX. 6. 71. [1855. — X. 3. 136. — X. 4. 224. — VIII. 4. 551. — IX. 1. 338. — IX. 2. 357. sat.

⁶⁾ In facto potentiali aut succubitu duelli, poena calumniae, aesti-

Az itt említett birtokperek és bűntények igen gyakran folyamodás és illetőleg föllebbezés útján jöttek törvényszéke elé. Így 1326-ban föllebbeztetett a Judex Curiaehez a pozsonyi ispánynak egy birtokperben hozott ítélete, melyet azután amaz megsemmisített. ¹⁾ 1339-ben pedig így ír az azonkori J. C.: „Midőn a peres ügy tárgya bizonyos kérdésben hosszasabban tárgyalatnék — végre okmányaikat elénkbe terjesztették.“ ²⁾

Az erdélyi és slavoniai birtokügyi és más nagyobb jelentőségű perek is a nyolcadi törvényszékektől a Judex Curiaehez szoktak volt föllebbeztetni. „Miután mindkét országban — olvassuk Werbőczynél — a birtokjogi és egyéb különös nehézségű ügyek a nyolcadi törvényszékeken megindítottak, azoknak ítélete után minden fél föllebbezése következtében egyszer a királyi Cúriába vagy is a királyi udvarbíró elé terjesztessenek érettebb megfontolás és eldöntés végett, és végleges elintézésük valamint fogantatásuk végett az előbbi bíró a bán, vagy vajdához visszaküldessenek.“ ³⁾ Megerősíti, és a szó szoros értelmében törvénynyé emeli ezen szokást az 1500: 6. tc. mely a Judex Curiae ezen ügyek „rendes bírójának nevezi, hozzáadván, hogy „ezek úgy intéztesse nek el, hogy minden nyolcadi vagy rövid törvényszé-

matione falsi termini, et exhibitione falsarum litterarum, ac sententiae capitalis pro quocumque facto (1. 2. 3. §§.)

¹⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 3. 155.

²⁾ Cum litigiosae quaestionis materia in facto cuiusdam possessionis diutius mota et exorta exstisset. . . . tandem instrumenta eorum coram nobis exhibere tenuissent. Fejér Cod. Dipl. VIII. 5. 272. lap.

³⁾ Cum in utroque regno ratione jurium possessionariorum vel aliorum specialium arduorumque negotiorum in octavalibus terminis motae, post diffinitivam sententiam ad appellationem cuiuslibet partis semel in Curiam regiam videlicet Judicis Curiae regiae in praesentiam maturioris examinis et discussionis gratia transmittantur et pro finali conclusione atque executione eorundem ad priorem iudicem ad Banum videlicet et Vojvodam remittantur. Trip. P. III. T. 3. §. 6.

ken a regestum rendén kívül fölváltva eldöntessenek.“¹⁾ Az 1574: 18. tc. 1. §-a pedig még maga a Locumtenens hatósága alól és kivevé azokat és egyedül s kizárólag a Judex Curiaehez tartozóknak elismeré.

Megemlíjtük még a mondottakkal összefüggésben azt, hogy az 1651: 101. tc. értelmében az országbíró átvizsgálni is fölülátnézni tartozott a nádor által hozott ítéleteket. Ellenben az országbíró ítéleteivel is megtörtént nem ritkán, hogy azok a király elé terjesztettek, az azokat megvizsgálá s vagy megsemmisíté vagy pedig helybenhagyá.²⁾ Valamint az ítélethozás előtt is befolyt annak minőségére előleges parancsai által, mint például Lajos király tett, mire Miklós országbíró egy 1370-iki oklevélben bizonyos peres ügy elhatalasztását királyi parancs vételével igazoló ezen szavai utalnak: „a király irott parancsa nekünk meghagyván.“³⁾

Az 1486. (Mátyás VI. Decr.) 68-iki cikkelye az ország rendes bíráinak ítézményét megállapítván, ezek között a második helyet a Judex Curiae foglalja el, mint kitérővel „bármily ügyet tárgyalhat és egyedül ők helyetteseikkel az ítélszéken hivatalanul is megjelenhetnek, és másokat is, tanukul vagy más egyéb törvényes oknál fogva meghívhatnak valamint a király távolléte is őket jogaiknak teljes gyakorlatában nem akadályozza.“ —

Midőn a nádori hivatal hatásköréről értekeztünk, kimutattuk, hogy ennek bíraskodási hatásköre a vidékre és az egész országra kiterjedvén, az a megyékben a XV-ik század végeig az igazság kiszolgáltatása végett gyűléseket szokott volt tartani. A Judex Curiae ellenben mint a király bírói helyettese, a királyi udvarban tárgyaltatni szokott ügyekben bíraskodván: a vi-

¹⁾ Sic determinantur ut qualibet die octavium vel brevium iudiciorum extra omnem ordinem et seriem regesti alternatim discutiantur.

²⁾ P. o. Fejér C. D. VIII. 4. 163. lap.

³⁾ De regio literatorio nobis iniuncto mandato. Fejér Cod. Diplom. IX. 7. 804. lap.

dékeni bíraskodás és annál kevésbé a megyékben a Congregatiók tartása rendes hatáskörén belül nem esett. De ennek dacára találkozunk esetekkel, midőn kivételképen a király különös meghagyása és megbízása következtében az országbíró is elnököl és bíraskodik ily Congregatiókon. Így történt ez 1374-ben ¹⁾, 1391-ben ²⁾ 1411-ben ³⁾ és számos más esetben. ⁴⁾

Az országbírónak egyéb jogai és kötelmei ezek voltak: mint a nádor ő is adhatott és adott bizonyítványokat és hiteles másolatokat, átírt privilégiumokat; ⁵⁾ parancsokat és megbízásokat adott a hiteles helyeknek. ⁶⁾ Az 1498: 3. tc. értelmében a végvárakrai fölügyelés is részben ő hozzá tartozott, a mennyiben minden évben azok állapotának megvizsgálása végett emberét kiküldeni tartozott, jelentést a királynak teendő. Az 1608. a. c. 3. tc. 2. §-a azon jog és illetőleg kötelességgel ruházá föl, hogy ha a nádor kimultától számítandó egy év alatt a király nádorválasztás végett az

¹⁾ Jakab országbíró: In congregatione nostra generali in Comitatu de Thurócz universitatis nobilium eiusdem Comitatus ex speciali commissione ipsius Domini Regis et in persona eiusdem celebrata. Fejér C. D. IX. 4. 647. 1.

²⁾ Ad congregationem generalem Universitatis nobilium de Comitatu de Thurócz celebrandam sua regia auctoritate suffultum destinaret, commitendo et precipiendo firmissimo suo regio edicto nobilibus dicti Comitatus ut iidem unanimiter ad eandem nostram Congregationem celebrandam confluere, iuratosque assessores more solito praeficere universos homines nocivos extradare ac in omnibus iudicio et iudicatus nostro parere, reverenter obedire, ac universa eorum litalia super iuribus eorum possessionariis ac libertatibus hactenus emanata per nos sagaciter revidenda nobis afferre apportare, recepturi quod iuris ratio requirit et exigit. Fejér C. D. X. 1. 717. 1. Ennek lőn gyűmölése az u. n. turóczy Regestum. Kiadta Engel Monumentáiban.

³⁾ Rozgonyi Simon ex speciali regia commissione tart ily congregatiót Sopronyban. Fejér C. D. X. 3.

⁴⁾ V. ö. Tudománytár 1838. III. k. 2. f. 247. lap.

⁵⁾ Fejér C. D. VIII. 3. 376. — VIII. 5. 287. IX. 1. 180. IX. 2. 126. IX. 4. 108. IX. 5. 124. IX. 6. 79. IX. 7. 57. X. 2. 395. X. 3. 127.

⁶⁾ Fejér C. D. VIII. 2. 327. VIII. 4. 145. IX. 2. 643. IX. 3. 123. IX. 5. 125. X. 2. 620. X. 5. 855. X. 8. 402. XI. 379. sat.

országgyűlést összehívni elmulasztaná, ezt ő tenni köteleztetik.

Az országbíró elnöke a m. k. Cúriának általán s különösen a. nm. hétszemélyes táblának és tagja a n. m. m. k. helytartótanácsnak. ¹⁾

Megemlíttendőnek tartjuk e helyen, hogy az ausztriai korszak alatt egy országbíró királyi helytartóvá is neveztetett. I. Ferdinand 1531. jun. 29-kén ugyanis bethlenfalvi gróf Turzó Elek országbírót és Szalaházy Tamás egri püspök és k. főkorlátnokot távolléte idejére az ország ügyeinek a király képébeni igazgatásával bízta meg. ²⁾ Ugyancsak Turzó Elek Ferdinand által 1532 oct. 4-én k. helytartóvá neveztetett; ³⁾

¹⁾ Jakab országbíró *Judex universorum civitatum Ludovici Regis* címét és tisztét viselé. Fejér C. D. IX. 5. 124. 210. 212. 213. 216. IX. 7. 191. 405. II.

²⁾ *Ferdinandus . . . Interim . . . in nostra persona, nostraque auctoritate tum justitiae tum aliis istius Regni nostri rebus per absentiam nostram ad ministrandis: Reverendus . . . Thomas . . . et magnificus Comes Alexius Turzó de Bethlenfalva Judex Curiae nostrae cum aliis quibusdam fidelibus nostris, non derogantes per hoc ceterorum Judicum et consiliarium nostrorum vel dignitati vel auctoritate.* Czech kézírataiban.

³⁾ *Ferdinandus . . . Perspecta iam pridem et cognita fide, diligentia et rebus nostris tractandis solertia et integritate fidelis nostri magnifici Comitis Alexii Thurzó de Bethlenfalva Judicis Curiae nostrae Eundem in hanc absentia nostra prefecimus et constituimus eum in locumtenentem nostrum in predicto Regno nostro Hungariae conditionibus infra-scriptis: Imprimis ut omnia illa auctoritate fungatur, qua praedecessorum nostrorum atque etiam tempore nostro ceteri locumtenentes ad tempus usi sunt constituti, videlicet:*

Quod habeat facultatem administrandi justiciametiam omnem appellationem.

Quod possit indicare conventum particularem necessitate requirentem omnibus statibus pro commodo nostro et illius regni nostri.

Quod habeat auctoritatem mandandi omnibus confinia tenentibus et officialibus ceterisque fidelibus nostris in omni administratione.

Quod habeat ius conferendi personis dignis bona ad triginta duos colonos se extendentia, quae sive per notam infidelitatis, sive per defectum seminis aut alio quocumque modo ad collationem nostram legitimam spectarent.

Quod habeat ius conferendi beneficia ecclesiastica in omnibus ec-

és mint ilyen működött 1542. novemb. 13-ig, midőn a helytartói tisztről lemondott. ¹⁾ —

Az országbírák, mint a nádorok, a Vice Judex Curiae kívül — kiről alkalmilag már szólottunk — bírtak még ítélőmesterek vagy protonotáriusokkal, kiknek egyike — mint láttuk — őrizte a k. Cúria pecsétjét s kiadni szokta valószínűleg az országbírói okleveleket. A protonotáriusok azonban gyakran bíráskodnak is, sőt néha főnökük helyetteseiként („vicegrentes”) is működnek, ²⁾ Az országbíró jegyzője (Notarius) valószínűleg az ítélőmesternek volt közvetlenül segédje és helyettese, mint ki a távollevő ítélőmestert helyettesíté; s a jegyzőkből lettek igen gyakran a protonotáriusok. ³⁾ Azonban valamint az ítélőmesterek úgy a jegyzők is megbízás és kiküldetés folytán önállóan is eljárhattak, mint például „István mester ő felsége Cúriájának jegyzője, Péter országbíró által különösen kiküldetve“ ⁴⁾ volt. Végre megemlíjük még azt is, hogy az 1551: 16. tc. meghagyá az országbírónak, miként tekintettel a felső vidék lakóira, vagy önmaga ott tartózkodjék, vagy pedig ítélőmestert válassza az azon vidéken állandó lakhelylyel bíró nagyobb birtokosok közül. Megerősítve az 1609: 31. 1655: 23, 1681: 40. 1715: 19. ttcc. által. —

clesiis in quibus Praelati jus patronatus non habent exceptis tamen abbatibus et preposituris minoribus.

Quod habeat facultatem et plenam auctoritatem omnibus resipientibus et ad obedientiam nostram redire volentibus nostra in persona gratiam faciendi. —

A bécsi cs. k. titkos levéltárban találtató fogalmazat szerint Czech kézírataiban.

¹⁾ A fölmentési oklevél Czech kézírataiban.

²⁾ Fejér Cod. Dipl. VIII. 4. 269. IX. 1. 182. IX. 7. 308. lap.

³⁾ Joannes de S. Salvatore 1390. Fejér C. D. X. 8. 108. lap.

⁴⁾ Magister Stephanus Curiae suae Majestatis Notarius per ipsum Comitem Petrum de Curia Regia Majestatis ad id specialiter deputatus. Fejér C. D. X. 6. 287. l.

Valamint a monarchia kezdetén, úgy a későbbi időkben is birt a Judex Curiae és illetőleg a k. Cúria pecséttel és pedig csak egy hivatalos pecséttel. Evvel erősíté a Judex Curiae okleveleit, ezt nevezé saját pecsétjének (*sigillum nostrum*). ¹⁾ Ezen pecsétet a Judex Curiae protonotariusus őrízte, valamint a nádorét is saját ítélőmestere. Annak távollétében a Cúria pecsétje sem levén kezénél, mint a nádoré is, magán pecsétjét használta. ²⁾ Amaz volt a hivatalos pecsét a „*sigillum maius*“, ez meg „*sigillum minus*“. ³⁾

Az országbíró fáradságáért, különösen midőn bírói tisztében járt el, mint a nádor, a felek által kárpótoltatott és illetőleg jutalmaztatott, valamint az általa elmarasztaltak birtokainak két harmada is őt illette. ⁴⁾ Az ausztriai korszak alatt: Nádasdi Tamás 1000 magyar forint fizetéssel birt ⁵⁾, mely 1546-ban 200 m. forinttal növeltetett; ⁶⁾ Ország Kristófnak 1567-ben 1500 f. évi fizetés utalványoztatott; ⁷⁾ és ezután Bátor Miklóstól kezdve Kohári Istvánig vagyis 1568-tól 1714-ig mind-

¹⁾ Fejér C. D. VIII. 4. 356. IX. 1. 152. II.

²⁾ U. o. IX. 2. 643.

³⁾ U. o. VIII. 7-124. IX. 7. 156.

⁴⁾ 1538-ban Paulus Judex Curiae írja: „Juxta regni consuetudinem in tres partes divideret aequales (t. i. a lefoglalt birtokot) quarum duas nostris iudicialibus manibus pro iudicialibus gravaminibus ac dupplis eorum ac facto potentiali ipsorum nobilium, nobis veluti iudici cedentibus. Fejér C. D. VIII. 4. 363. I. 1377-ben Jakab Judex Curiae Miklóst hatalmaskodási büntény miatt összes javai elvesztésében elmarasztalván „induabus partibus nostris in tertia vero parte partium adversarum manibus de volvendis“ Fejér. C. D. X. 7. 395. X. 8. 90. 1388. év. — Ellenben 1383-ban Miklós Judex Curiae Istvánt proklamáltatja. Si venerit et sua instrumenta exhibuerit ac de dietis iudiciis de tota 25 marcam facientibus nobis et parte adversae satisfecerit, bene. Fejér C. D. X. 1. 131. IX. 7. 14. I.

Bél Mátyás írja: „Salarium eius fuisse olim 1500 florenorum argenti cusi, salis 500 veterae optimaecque schedae decent. De Archiofficiis. XIII. §. 27. I.

⁵⁾ Kamarai levéltár f. 16. n. 1.

⁶⁾ U. o. Lib. Resolutionum. 11. f. 162.

⁷⁾ U. o. Lib. Resol. 13. f. 181.

egyik országbíró évenként csak 1200 m. forintot kapott. ¹⁾ De Szentiványi Ferencnek 1802-ben 14000 f. rendeltetett, ²⁾ hasonlóképen 1806-ban Ürményi Józsefnek ³⁾ és 1839-ben Majláth Györgynek is; az utóbbinak még 6000 f. pótlékkal. ⁴⁾ —

Az tudva levő dolog, hogy 1849-ben a magyar alkotmány nyal az országbírói hivatal is eltöröltetett, illetőleg annak működése megszüntetett; azonban az octóber 20-án gróf Apponyi Györgyhez intézett cs. kézirat által annak személyében visszaállítatott; vajjon azonban hatáskörének teljes visszaadása vagy megszorításával, meghatározni nem tudjuk. Valószínűbbnek tartjuk az utóbbi föltevést; mely esetben azonban ezen rendelkezésnek jelleme is csak ideiglenesnek tartható, valamint a jelen helyzetnek általán nem jósolhat a még kétségbe nem esett hazafi tartósságot.

Tartósságot, melyet állami létünknek a régi viszonyoknak részben visszaállítása, részben pedig a a kor és nem ignorálható viszonyok követelte módosítása által csak a fejedelem és az arra hivatott közeg a nemzet törvényes képviselőjének összhangzó együttmunkálása adhat.

¹⁾ U. O. Lib. Resol. 15. f. 112. 31. f. 56. Canc. könyv. 15. k. L. R. 71. f. 131. C. k. 25. k. L. R. 75. f. 23. 77. f. 90. 77. f. 102.

²⁾ L. R. 4. u. o.

³⁾ R. 284. 66. sz. u. o.

⁴⁾ U. o.

Jegyzet. Az országbírói hivatal betöltési módjára vonatkozólag röviden csak azt jegyezzük meg, hogy az már a monarchia kezdetén is kizárólag a királytól függött. Ezen függetlenséget némileg korlátozó ugyan az 1291 : 9. tc. megigérvén a király, hogy valamint a nádort, tárnokot, úgy az országbírót is a rendek tanácsából fogja választani; ez azonban mint Fejér helyesen megjegyzi „usu invaluit nunquam.” (C. D. X. 6. 14. l.) Későbbi törvénycikkék eziránt mit sem határoztak, mit sem változtattak,

minélfogva a rendek maguknak az országbíró választásába befolyást soha sem igényeltek, soha sem követeltek. És a felső-magyarországi rendek az 1609: 31. tczben „*s a k s u p p l i c a n t u t o f f i c i u m J u d i c i s C u r i a e s u a M a j e s t a s i n p a r t i b u s i l l i s h a b i t a n t i b e n e m e r i t a e p e r s o n a e c o n f e r r e d i g n e t u r .*“

S ennélfogva az országbíró választását s illetőleg kinevezését és következőleg hivatalátóli megfosztását is, a király mindenkor korlátlanul eszközölé napjainkig.

F Ü G G E L É K.

I.

Magyarország nádorai és k. helytartóinak korrendileg szerkesztett névsora. *)

1. Az Árpádi korszak alatt.

(1000. szeptember közepétől 1301. január 14-ig.)

1023 A b a S a m u e l.

1038—1041. A b a S a m u e l.

1055 Az év első felében — 1057. jun. 4. Z a c h e nádor (Comes palatii.)

1064 körül O t t ó (Átha) nádor, 1061-ben somogyi főispán.

1071 vagy 1072. R o d o w a n, Bugár fia nádor.

1075. G y u l a (I.) nádor.

1091. P é t e r (I.) nádor.

1093. és 1094. körül G y u l a (II.) nádor. Előbb országbíró.

1100. és 1106 között P á l (I.) nádor.

1108. május 25. — 1116 május 13. körül. J á n o s (I.) Oroz fia, nádor.

*) Szükségesnek tartjuk a nádorok ezen Czech kézírataiból összeállított névsorát azon okból közölni, mert az eddig közölt névsorok rendkívül hiányosak és tökéletlenek.

1125. L a m p e r t (I.) László k. sógora, nádor.
 1121—1135. május vagy sept. P á l (II.) nádor és bácsi főispán.
 1136—1140. F a n c s a l (Fonsol, Fanchal) nádor.
 1145—1152. B é l u s vezér Uroz szerb fejedelem fia, nádor és bán.
 1155. febr. 19. G e r e o n (Gerzon) nádor.
 1156. marc. 22. és 1158. között B é l u s vezér, nádor és bán.
 1162. H e d e r (Heydricus) III. István k. nádora.
 1163. jan. 1. — febr. 11. T a m á s (I.) IV. István nádora.
 1165—1172. O m p u d (Ampudinus) nádor és csanádi főispán.
 1173—1183. F á r k a s (Farkasius) nádor.
 1184. D i e n e s (I.) nádor, előbb főasztalnok; tengerparti bán, bácsi főispán.
 1185—1186. T a m á s (II.) nádor, somogyi és fejrmegeyi főispán.
 1188—1195. M o k (Mogj, Moege, Moch, Mochu) nádor és bácsi főispán.
 1197—1198. I z s á c (Esau) nádor és bácsi főispán.
 1199. M o k (Mog) nádor és bácsi főispán.
 1199—1202. apr. előtt M i k a (Mycha, Mike) nádor, bácsi és bihari főispán.
 1202. másodfelében — 1204. B e n e d e k nádor és bihari főispán.
 1205. aug. 1. M i k l ó s (I.) nádor, abaujvári és nyitrai főispán.
 1206. M o k (Mogho, Mog) nádor és bihari főispán.
 1207—1209. jun. előtt I s t v á n vagy C h e p á n István fia, nádor, pozsonyi és bácsi főispán.
 1209. másodfelében — 1212. jun. előtt P ó t nádor és mosonyi főispán.
 1212. másodfelében — 1213. sept. 28. után B á n k nádor, kő, bihari és pozsonyi főispán.
 1213. utolsó negyedében — 1215. elején M i k l ó s (II.) nádor, csanádi és bodrogi főispán.

- 1215—1218. másodfelében Gyula (III.) nádor és vasmegyei főispán.
1218. másodfelében — 1222. elején Miklós (III.) nádor és sopronyi főispán.
- 1222 közepén Detre (I.) nádor.
- 1222 vége felé — 1229. Gyula (III.) nádor és bodrogi főispán.
- 1227—1228. május után Dienes (II.) nádor.
1228. másodfelében — 1231. május 9. Móys nádor és bihari főispán.
- 1231 másodfelében — 1235. sept. 30. után. Dienes (II.) nádor.
- 1235 másodfelében — 1141. marc. 12. Dienes (III.) nádor és szolnoki főispán.
1242. marc. 18. — május 10. Arnót nádor és somogyi főispán.
1242. nov. 16. — 1244. nov. 24. László nádor és somogyi főispán.
1245. april 11. — 1246. jan. 10. Dienes (III.) nádor és somogyi főispán.
- 1246—1247. jun. 2. István (II.) nádor és somogyi főispán.
1248. május 1. Dienes (III.) nádor és pozsonyi főispán.
1249. Miklós (IV.) nádor.
1249. febr. 9. — 1252. marc. 13. Lóránt (II.) nádor és pozsonyi főispán.
1252. sept. előtt Dienes (III.) nádor.
1253. marc. 12. — 1258. Lóránt (I.) nádor és pozsonyi főispán.
- 1258—1259. Tamás (II.) nádor.
- 1260—1262. Henrik (I.) németujvári gróf, nádor, pozsonyi főispán.
1263. május 3. Dienes (IV.) István ifjabb király nádor és bácsi főispán.
1265. octób. 6. Lóránt (I.) nádor és pozsonyi főispán.
1166. Henrik (I.) nádor.
1266. Domokos (I.) nádor, bácsi és szebeni főispán.

1267. *Dienes* (IV.) nádor.
 1267. septemb. körül — 1270. május 10. *Lőrinc* (I.) nádor, somogyi főispán.
 1270. május 13. — 1272. június 16. *Moy*s (II.) nádor, soproni főispán; kunok bírása.
 1272. július — novemb. 27. *Lőrinc* (I.) nádor, soproni főispán, kunok bírása.
 1272. dec. 1. — 1273. marc. 20. *Lóránt* (I. *Rolandus*) nádor, macsói bán, kunok bírása.
 1273. május 12. — május. 28. *Lőrinc* (I.) nádor, kunok bírása, soproni és baranyai főispán.
 1273. jun. 24. — sept. 27. *Lóránt* (I.) nádor, macsói bán, kunok bírása.
 1273. dec. 19. — 1274. sept. 8. *Dienes* (V.) nádor, oklicsi főispán, kunok bírása.
 1274. sept. 30. — 1275. július 11. *Lóránt* (I.) nádor kunok bírása.
 1275. július 11. — septemb. 27. *Miklós* (IV.) nádor sopronyi főispány kunok bírása.
 1275. dec. 2. — 1276. marc. 29. *Péter* (II.) nádor, somogyi főispán, kunok bírása.
 1276. aug. 9. — 1277. vége felé *Miklós* (IV.) nádor, sopronyi főispán, kunok bírása.
 1277. vége felé *Dienes* (V.) nádor, somogyi főispán, kunok bírása.
 1278. július 29. — 1278. oct. 29. — *Péter* (II.) nádor.
 1279. sept. után *Máté* (I.) nádor, soproni, somogyi, baranyai főispán, k. b.
 1280—1281. június *Finta* nádor sopronyi és somogyi f. i.
 1281. június után *János* (II.) nádor.
 1283. april 15. *Máté* (I.) nádor.
 1283. aug. 21. *Ránód* (*Rainaldus*) nádor.
 1283. másik fele — 1284. aug. 20. *Miklós* (V.) nádor és pozsonyi főispán.
 1284. novemb. 26. *István* (II.) nádor.
 1285. első negyedében *Ómode* nádor és mosonyi főispán.

1285. június 16. — 1286. július 29. Miklós (V.) nádor.
1286. október 23. Mokanus nádor sopronyi, mosonyi, somogyi f.
1287. marc. 2. — június, 8. Miklós (V.) nádor.
1287. június 8. János (II.) nádor.
1288. Péter (II.) nádor.
1288. aug. 1. János (II.) nádor.
1289. május 8. — sept. 8. Miklós (V.) nádor.
1290. első felében Omode nádor.
1290. július Mizse nádor.
1290. augusztus Omode nádor.
1290. auguszt. után Renold nádor.
1291. Omode nádor.
1291. febr. 22. — októb. 9. Miklós (V.) nádor.
1291. októb. 13. Péter (II.) nádor.
1292. és) Miklós (V.) és) nádorok.
1293. és) Omode)
1294. augusztus előtt — 1295. június 6. Miklós (V.) nádor.
1295. novemb. 15. Omode dunáninneri nádor.
1296. elején Miklós (V.) nádor.
1296. február 14. július 1. Omode nádor.
1296. második felében Máté (II.) nádor, pozsonyi f. i. k. b.
1297. Omode nádor.
1297. aug. 6. előtt — dec. 9. Máté (II.) nádor.
1297. vége felé Miklós (V.) nádor.
1298. aug. után Omode nádor.
1299. május 2. Opor nádor.
1299. június 15. Lóránt (II.) nádor.
1299. július 17. — juli 23. Omode nádor
1299. július 29.) Lóránt (II.) dunántúli nádor.
-) Opor dunáninneri nádor.
1299. második félben Lóránt (II.) nádor.
1300. febr. 19. előtt — aug. 1. Omode nádor, zalai és korkói f. i. k. b.

2. A vegyes korszak alatt.

(1301. január 14-étől — 1526. aug. 29-ig.)

1302. marc. 1. Máté (II.) Vencel k. nádora.
 1302. april 25. — aug. 1. János (II.) Vencel k. nádora.
 1302. dec. 4. István (III.) Vencel k. nádora.
 1303. febr. 26. } Omode } Róbert Károly nádorai.
 } Lóránt (II.) }
 1303. május 3. István (III.) nádor.
 1303. dec. 6—1304 april 12. János (II.) nádor.
 1304. máj. 2. István (III.) nádor.
 } Omode }
 1304. aug. 24. } Lóránt } Róbert Károly nádorai.
 } Opor }
 1305. septemb. — 1396. febr. 7. Kopoz Róbert K. később Ottó k. nádora.
 1306. marc. 24. János (II.) Ottó k. nádora.
 1307. febr. 12. Omode Rób. K. nádora, szepesi főispán.
 1307. marc. 4. Kopoz Ottó k. nádora.
 } Omode }
 1307. jun. } Lóránt (II.) } Róbert K. nádorai.
 } Opor }
 1307. aug. 14. Máté (II.) nádor.
 } Kopoz }
 1307. sept. 3. — } Omode } Róbert Károly na-
 oct. 10. } István (III.) } dorai.
 } Lóránt }
 1308. marc. 29. Máté (II.) nádor.
 1308. sept. 15. Kopoz R. Károly nádora, szatmári f. i. k. b.
 1308. nov. 10. Máté (II.) nádor.
 } Omode }
 1308. nov. 29. } Kopoz } R. Károly nádorai.
 } Máté (II.) }

1309. január 1. K o p o z nádor.
 1309. május 8. —) M á t é)
 junius 15.) O m o d e) nádorok.
 1309. junius másodfelében M á t é (II.) nádor.
 1309. aug. 5. — 1310. sept. 15. O m o d e nádor és sze-
 pesi főispán.
 1310. nov. 8. K o p o z nádor.
 1311. első felében O m o d e nádor.
 1312. decemb. D o m o n k o s (II.) nádor.
 1313. julius 20. K o p o z nádor.
 1313. aug. 15. I s t v á n (III.) nádor.
 1313. novemb. 5. K o p o z nádor.
 1315. I s t v á n (III.) nádor.
 1315. aug. 1. — 1318. marc. 12. D o m o n k o s (II.) ná-
 dor k. b.
 1318. nov. 11. — 1319. jun. 14. M á t é (II.) nádor.
 1320. aug. 27. D o m o n k o s (II.) nádor.
 1321. Druget Fülöp nádor, szepesi, abaujvári f. i.
 k. b.
 1322. jan. 4. — aug. 17. D ó z s a (Dousa, Dausa) ná-
 dor, szolnoki és szatmári f. i.
 1322. dec. 18. — 1327. máj. 19. Druget Fülöp
 nádor.
 1327. aug. 1. — 1328. sept. 21. N i n c s nádor.
 1328. octób. 31. — 1333. máj. 6. Druget János (II.)
 nádor, Somogy, Tolna, Bács, Fejér, Zemplén és
 Ung f. i.
 1334. junius 2. — 1342. julius 21. Druget Vilmos
 nádor, szepesi, sárosi és abaujvári f. i. k. b.
 1342. sept. 15. előtt — 1356. január végnapjaig. Mik-
 lós (VI.) nádor és k. b.
 1356. sept. 2. — marc. 21. N i n c s nádor.
 1356. apr. 6. — 1367. april. 24. K o n t Miklós (VII.)
 nádor k. b.
 1367. május 1. — 1372. sept. 15. után. László (II.)
 opolyiai herceg, nádor k. b. ozsoni f. i.
 1372. octób. 6. előtt — 1375. april. 31. Simonytor-
 nyai Imre (II.) nádor és k. b.

1375. máj. 1. Nincs nádor.
1376. jan. 26. — 1385. sept. másod felében. Gara Miklós (VIII.) nádor pozsonyi f. i. k. b.
1385. octób. 6. — 1387. april első napjai. Szécsi Miklós (IX.) nádor és k. b.
1387. april 8. előtt — 1392. novemb. eleje Cákortnyai István (IV.) nádor, k. b. k. főlovászmester.
1392. nov. 11. 12. Nincs nádor.
1392. nov. 24. — 1397. april másod felében Ilsvai Lökös nádor k. b. fejérmegyei f. i.
1397. május 4. — 1402. septemb. közepén. Bebek Detre (II.) nádor, fejérmegyei f. i. k. b.
1402. sept. 21. — 1433. nov. vége. Garai Miklós (XI.) nádor k. b.
1434. jan. 17. Nincs nádor.
1434. febr. 22. — novemb 3. Palóczy György esztergomi érsek királyi és nádori helytartó.
1435. febr. 8. Nincs nádor.
1435. marc. 8. — 1437. febr. 11. Palóczy Máté (III.) nádor k. b.
1437. febr. másodfelében Palóczy György esztergomi érsek nádori helytartó.
1437. marc. 7. — 1447. aug. vége. Hédervári Lőrinc (II.) nádor k. b.
1447. sept. 15. — 1458. julius 23. Gara László (III.) nádor k. b.
1458. jul. 27. — 1484. nov. 11. Gúthi Ország Mihály nádor k. b.
1485. Nincs nádor.
1486. január közepén — 1487. sept. 7. Zápolyai Imre (III.) nádor k. b.
1487. dec. 5. — 1491. Dóczy Orbán egri püspök nádori helytartó.
1492. marc. 29. — 1499. dec. 25. Zápolyai István (V.) nádor k. b.
1500. april. 24. — 1503. elején Wingarti Geréb Péter (III.) nádor k. b.

1503. nov. 6. előtt — 1505. febr. 5. R á s k a i B a l á z s
tárnok, nádori helytartó.
1504. ápril 24. — 1519. febr. 5. P e r é n y i I m r e (IV.)
nádor, k. b. abauji f. i.
1519. febr. 17. — 1523. máj. elején B á t o r i I s t v á n
(VI.) nádor, k. b. szabolcsi és szatmári f. i.
1523. július 20. — nov. 16. N i n c s nádor.
1524. sept. 8. — 1525. júl. 4. B á t o r i I s t v á n (VI.)
nádor.
1525. júl. 5. — 1526. ápril 28. V e r b ő c i I s t v á n
(VII.) választott nádor, k. b.
1526. ápril 28. B á t o r i I s t v á n (VI.) nádor.

3. Az ausztriai korszak alatt.

(1526. aug. 30-tól — 1848-ig.)

1526. sept. elején — 1530. máj. 8-án. B á t o r i I s t v á n (VI.) Ferdinand k. nádora.
1530. máj. végefelé — 1533. március alsó-lindvai
B á n f y J á n o s (IV.) János k. nádora k. b.
1532. június 29. — 1542. nov. 23. gróf Turzó Elek
országbíró és Szalaházi Tamás egri püspök
Ferdinand k. helytartói.
1536. január 29. — 1540. marc. közepe. Martonosi
gróf Pöstyényi Gergely János k. or-
szágbírája és helytartója.
1542. nov. 26. — 1553. octób. 31. Révai Ferenc
turóczi főispán, nádori helytartó.
1542. dec. 30. — 1549. oct. 12. Várdai Pál eszter-
gomi érsek k. helytartó.
1550. ápril 12. — 1554. febr. 20. Ujlaki Ferenc
győri püspök k. helytartó.
1554. ápril 15. — 1562. jun. 2. gróf Nádasdi Ta-
m á s (III.) nádor.
1562. sept. 25. — 1568. jan. 14. Oláh Miklós esz-
tergomi érsek k. helytartó.

1562. sept. 25. — 1572. martius. Mérei Mihál k. tanácsos, nádori helytartó.
1568. april. 9. — 1572. april. Bornemissza Pál erdélyipüspök, k. helytartó.
1572. april — 1581. február. Szentmihályi Czobor Imre k. tanácsos. nádori helytartó.
1572. jun. 24. — 1573. julius 31. Verancz Antal esztergomi érsek, k. helytartó.
1573. sept. 1. — 1586. február 4. Rádéczi István egri püspök, k. helytartó.
1582. jan. 19. — 1608. jun. 4. Istvánfy Miklós nádori helytartó.
1586. sept. 24. — 1587. január. 31. Draskovich György kalocsai érsek k. helytartó.
1587. aug. 13. — 1595. nov. 21. Fejérkövi István nyitrai püspök, k. helytartó, később esztergomi érsek.
1597. jun. 2. — 1601. sept. 16. Kutasi Janos kalocsai érsek, k. helytartó, később esztergomi érsek.
1602. febr. 8 — 1605. oct. 3. Hetési Pethe Marton kalocsai érsek, k. helytartó.
1606. marc. 21. — jun. 23. Mátyás főherceg, kormányzó.
1607. julius 4. — 1608. jan. 29. Forgács Ferenc nyitrai püspök, k. helytartó, később esztergomi érsek.
1608. marc. 28. — máj. 16. Mátyás főherceg, kormányzó.
1608. nov. 20. — 1609. máj. 5. Illésházy István (V.) nádor k. helytartó.
1609. dec. 10. — 1617. marc. 8. bethlenfalvi gr. Turzó György (I.) nádor, k. h.
1618. maj. 15. — 1621. jun. 20. gr. Forgách Zsigmond (I.) nádor, k. h.
1622. máj. 16. — 1625. máj. 1. bethlenfalvi gr. Turzó Szaniszló (I.) nádor, k. h.

1625. nov. 22. — 1645. nov. 7. galanthai gr. Eszterházy Miklós (X.) nádor, k. h.
1646. sept. 25. — 1648. aug. 6. trakostyányi gr. Draskovich János. (I.) nádor, k. h.
- 1649.—1654. febr. erdődi gr. Pálffy Pál (II.) nádor, kir. h.
1655. marc. 15. — 1667. marc. 28. hadadi gr. Vese-lényi Ferenc (I.) nádor. k. h.
- 1667—1670. gr. Nádasdy Ferenc országbíróa nádori hivatal üresedése alatt k. h.
1670. oct. 18 — 1681. jun. 13. Szepcsényi György primás k. h.
1681. jun. 13. 1713. marc. 24. galanthai hg. Eszterházy Pál (III.) nádor, k. h.
1714. octob. 14. — 1732. marc. 20. erdődy gr. Pálffy Miklós (XI.) nádor, k. h.
1732. apr. 5. — 1741. jun. 20. Ferenc lotharingiai hg. k. h.
1741. jun. 22. — 1751. marc. 24. erdődi gr. Pálffy János (VII.) nádor k. h.
- 1751 maj. 11. — 1765 octob. 26. gróf Battyányi Lajos (I.) nádor. k. h.
1765. dec. 24. — 1781. Albert szász hg. k. h.
- 1784.—1790. nov. 13. Nincs nádor
1790. nov. 14. — 1795. jul. 12. Sándor Lipót (I.) ausztriai fhg. nádor, k. h.
1796. nov. 12. — 1847. jan. 13. József (I.) ausztriai fhg, nádor, k. h.
1847. jan. 15. — 1848. István (VI) ausztriai fhg, nádor, k. h.
-

II.

Magyarország országbíráinak korrendileg szerkesztetett névsora.

1. Az Árpádi korszak alatt.

1000. és 1038. között	Kujár	szent István	udvari ispánja.
1038—1047.	Cuntius	udvari ispán.	
1048—1854.	Geron	(I.)	"
1055—1062.	Kupán		"
1063—1069.	Broccha		"
1070—1080.	Pettus		"
1081—1085.	Elaus		"
1086—1092.	Gyula	(I.)	"
1093—1113.	Simon	(I)	"
1114—1131.	Saar		"
1131—1136.	Bucanus		" és bihari ispán.
1137—1139.	György	(I.)	"
1139—1141.	Gyula	(II.)	"
1142—1145.	Rénald		"
1146—1147.	Cadrius		"
1148—1149.	Geron	(II.)	"
1150—1154.	Henrik.	(I.)	"
1158—1160.	Gereon	(III.)	"
1161—1163.	Gábor	(I.)	"
1164—1172.	Lőrinc	(I)	"
1173—1181.	Péter	(II.)	"

- 1182—1184. Charena „ udvari ispán.
 1185—1187. Mogh (I.) „
 1187—1189. Micha (I.) „
 1190—1193. Domonkos (I.) „ és bodrogi ispán.
 1194—1197. Esau „ és csanádi ispán.
 1198—1200. Egyed (I.) „
 1201—1203. Achilles (I.) „ és kevei ispán.
 1203—1205. Gyula (III.) „ és csanádi ispán.
 1205—1206. Smaragd (I.) „ és zónuki ispán.
 1207. Marcell (I.) „ és csanádi ispán.
 1207—1210. Miklós (I.) „ és kevei ispán.
 1211—1212. Marcell (II.) „ és kevei ispán.
 1212 Gyula. (IV.) „ és bácsai ispán.
 1213—1214. Márton (I.) „ és csanádi ispán.
 1215—1217. Lindvai Ochuz „ és fehérvári ispán.
 1218—1221. Gyula (V.) „ és kevei ispán.
 1221. Bank „ és fehérvári ispán.
 1222—1224. RozgoniBothez „ és békési ispán.
 1224—1230. László. (I.) „ és nyitrai és békési
 ispán.
 1231—1232. Benedek (I.) „ és bácsai ispán.
 1233—1234. Pápu chDemeter (I.) és bácsai ispán.
 1234—1235. László (II.) „ és bácsai ispán.
 1236—1239. Gyula (VI.) „ csanádi ispán.
 1239—1242. Endre (I.) „ pozsonyi ispán.
 1242—1244. Demeter (II.) „ fehérvári és moso-
 nyi ispán.
 1245—1248. Guthkeled Ist-
 ván (I.) „ nyitrai ispán.
 1243—1252. Pál (I.) „ csanádi és zalai
 ispán.
 1253—1156. Marczali Henrik (II.) sümegi ispán.
 1256—1262. Róland (I.) „ és valkói ispán.
 1262—1266. Hedervári Lőrinc
 (II.) „ és mosonyi ispán.
 (1263—1264. Baas, István ifjabb király udvari ispánja
 és gömöri ispán. — 1266. Benedek.)

- 1267—1269. Ernő (I.) Ákos nem-
zetségéből udvari ispán és vasmegyei ispán.
(1263. Dénes Béla herceg udvari ispánja)
1270—1272. Hédervári Miklós
(II.) „és sümegi ispán.
1272 Sándor (I.) „
1273 Máté (I) Csák nemzetsé-
géből „
1273. László (III.) „
1274. Frangepán Miklós (III.) „
1274. Irén (II.) Ákos nemz. „ és szatmári ispán.
1275. Ugrin (I.) Chak nemz. „
1175. Tamás (I.) „ és pozsonyi ispán.
1275. Miklós (V.) „
1276. Mózes (II.) „ és sümegi ispán.
1278. Gyula (VI.) Rátolth nemz. „
1278—1250. István (II.) Gúthke-
led nemz. „ és mosonyi ispán.
1280—1281. Péter (III.) „
1282—1283. Rubinus (I.) „
1234—1289. Demeter (III.) „ és zólyomi ispán.
1287—1289. Dénes (II.) „
1290—1292. Tamás (II.) „ és nyitrai ispán.
1293—1295. Endre (II.) „ és nyitrai ispán.
1295—1297. Opor „
1299—1293—1303. István (III.)
Ákos nemz. „ és sárosi ispán.
-

2. A vegyes házi korszak alatt.

- 1304—1311. Ujlaki Ugrin (II.)
chák nemz. országbíró szeremi főispán.
1311—1313. Lindvai Chák János (I.), „
1313—1324. Lambert (I.) Hunt-
páznán nemz. „ csanádi „
1325—1328. Sándor (II.) „ vasmegyei „

- 1328—1349. Nagymártoni Pál
(II.) országbíró.
- 1349—1353. Széchi Tamás (II.), kevei és turóci
főispán.
- 1354—1355. Drugeth Miklós (V.),
- 1255—1358. Széchi Miklós (VI.), turóci „
- 1358—1360. Ujlaki Miklós „ szerémi „
- 1360—1369. Pelsőczi Bubek Ist-
ván (IV.) „ gömöri. „
- 1369—1372. Széchi Miklós (VI.), turóci „
1372. Szepesi Jakab (I.),
- 1372—1393. Czudar Péter (IV.), trencsényi, zó-
lyomi és sárosi f. i.
- 1373—1330. Szepesi Jakab (I.),
- 1380—1384. Széchi Miklós „
(VI.) „ túróczi „
- 1384—1385. Tamás (IV.) „ szentgyörgyi és
bazini gróf.
- 1385—1386. Kapol János (II.),
- 1386—1392. Pelsőczi Bubek Im-
re (II.) „ lipthózi főispán.
- 1392—1395. Kapol János (II.),
1395. Széchi Simon (II.) „
- 1395—1397. Pásztói János (III.),
- 1397—1408. Széchi Frank (I.) „
- 1408—1414. Rozgonyi Simon
(III.) „ sárosi „
- 1414—1423. Perényi Péter (IV.), „ zempléni „
- 1423—1425. Kompolthi István
(V.) „
- 1425—1434. Palóczy Máté (I.), „ beregi „
- 1435—1439. Bátori István (VI.), „ szatmári és sza-
bolcsi „
- 1439—1440. Korog János (IV.) „
- 1440—1446. Rozgonyi György
(II.) „ pozsonyi „
- 1446—1470. Palóczy László (IV.),
- 1470—1471. Rozgonyi János (V.),

- 1471—1493. Bátori Ist. (VII.) országbíró.
 1493—1494. Kinisi Pál. (III.) „ temesi főispán
 1494—1500. Geréb Péter (V.) „
 1500—1517. Péter (VI.) „ sz. györgyi és ba-
 zini gróf, erdélyi vajda.
 1518—1524. Ujlaki Lőrinc (III.) „ herceg.
 1524—1525. Ákosházi Sárkány
 Ambrus (I.) „ zalai főispán.
 1522—1526. Dragfi János (VI.) „ közép-szolnoki és
 krasznai főispán.
-

3. Az ausztriai korszak alatt.

1527. nov. 9. — 1543. jan. 25. Betlenfalvi Turzó
 Elek (I.) országbíró.
 (1530—1539. Martonosi Pöstyenyi György Zápolya
 János országbírája.)
 1543—1554. Nádasdi Tamás (V.) országbíró.
 1554. jun. 1. — 1566. nov. Bátori
 Endre (III.) „ lipthói főispán.
 1566. nov. 20. — 1567. jun. Peré-
 nyi Gábor (II.) „ abauji „
 1567. jul. 29. — oct. 18. Ország
 Kristóf „ nógrádi „
 1567—1568. febr. Bánfi István
 (VIII.) „ zalai „
 1568. marc. 3. — 1584. dec. Bátori
 Miklós (VIII.) „ szatmári, szabol-
 csi és sümegi „
 1585—1586. sept. 15. Nincs országbíró.
 1586. sept. 16. — 1605. jul. 25. Bátori
 István. (IX.) „ szatmári és sza-
 bolcsi „
 1606. jul. 15. — 1608. Forgách
 Zsigmond (I.) „ nógrádi „
 1608. dec. 1. — 1609. Druget Bá-

- lint (I.) országbíró, zempléni és mar-
marosi főispán.
1610. jan. 14. — 1618. Forgách
Zsigmond (I.) „ nógrádi főispán.
1618. jul. 2. — 1622. Druget
György (III.) „ zempléni és ungi
főispán.
1622. aug. 4. 1625. Eszterházi
Miklós (IX.) „ zólyomi és beregi
ispán.
1625. nov. 29. — 1631. junius 20.
Alagi Menyhért (I.) országbíró, zempléni
főispán.
1631. jul. 24. — 1636. marc. Rá-
kóczi Pál (IV.) „ tornai és sárosi
főispán.
1636. apr. 29. — 1645. Druget
János (VII.) „ zempléni és ungi
főispán.
1646. febr. 6. — 1649. Pálffy Pál
(V.) „ pozsonyi főispán.
1649. octóber 23. — 1655. Csáki
László (V.) „ zólyomi és komá-
romi főispán.
1655. jun. 29. — 1670. Nádasdi
Ferenc (II.) „vasmegyei főispán.
1670. oct. 18. — 1681. jun. For-
gách Ádám (I.) „ nógrádi és borso-
di főispán.
1681. dec. 27. — 1687. Drasko-
vich Miklós (X.) „
1687. apr. 22. — 1700. jan. Csá-
ki István (X.) „ szepesi főispán.
1700. marc. 13. — 1703. september
Battyányi Ádám (II.) „ vasmegyei „
- 1704 — 1713. január Erdődi
György (IV.) „

1713. jan. 6. — 1714. Pálffy Mik-
lós (XI.) országbiró pozsonyi főispán.
1714. oct. 15. — 1731. marcius 29.
Kohári István (XI.) „ honti „
1731. oct. 5. — 1741. jun. 22. Pál-
fy János (VIII.) „ pozsonyi „
1741. jun. 22. — 1748. Eszter-
házi József (I.) „ komáromi „
1748. máj. 13. — 1759. Erdődi
György (V.) „ varasdi és barsi
főispán.
1759. aug. 21. — 1765. Illéshá-
zy József (II.) „ lipői és trencséni
főispán.
1765. apr. 27. — 1773. Pálffy
Miklós (XII.) „ pozsonyi főispán.
1773. febr. 15. — 1783. aug. 14.
Fekete György (VI.) „ aradi „
1783. aug. 14. — 1786. decem. 11.
Csáki János (IX.) „ szepesi „
1786. dec. 21. — 1787. decemb. 17.
Niczky Kristóf (II.) „ tornai „
1787. dec. 17. — 1788. decemb. 17. Nincs ország-
biró.
1788. dec. 18. — 1795. jul. 21. Zi-
chi Károly (I.) „ győri főispány.
1795. jul. 20. — 1802. apr. 15. Vég
Péter (VII.) „ baranyai „
1802. april 16. — 1806. sept. 18.
Szentiványi Ferenc
(III.) „ sárosi „
1806. sept. 18. — 1825. marc. 18.
Ürményi József (III.) „ fehérmegyei „
1825. marc. 18. — 1827. február 27.
Brunszyk József (IV.) „
1828. jan. 2. — 1839. Cziráki
Antal (I.) „

- 7839—1848. Majláth György
 (VII.) országbíró.
 1848—1860. Nincs országbíró.
 1860. octób. 20. — 1863. apr. 18.
 gr. Apponyi György(VIII.) „
 1863. apr. 18. gr. Andrásy György
 (IX.) „
-

